

Ontwerp-besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer maakt bekend dat ten aanzien van het onderstaande ontwerp van een algemene maatregel van bestuur houdende regels voor voorzieningen en installaties (Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer) gedurende vier weken na dagtekening van deze Staatscourant opmerkingen te zijner kennis kunnen worden gebracht.

Adres: Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer CDJZ/afdeling Wetgeving (ipc 115) Postbus 20951 2500 EZ 's-Gravenhage

Besluit houdende regels voor voorzieningen en installaties (Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer)

Op de voordracht van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van, nr. MJZ, Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Gelet op richtlijn nr. 91/689/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen (PbEG L 377), richtlijn nr. 91/271/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1991 betreffende stedelijk afvalwater (PbEG L 135), artikel 8.19, eerste lid, van de Wet milieubeheer, de artikelen 8.40, 8.41 en 8.42 van de Wet milieubeheer voor zover het betreft artikel 1, onder f en g, artikel 2, onder c, ten derde, artikel 3, artikel 4, tweede lid, en artikel 6 en op artikel 8.44, van de Wet milieubeheer voor zover het betreft artikel 1, onder h, artikel 2, onder c, ten vierde, artikel 4, eerste lid en artikel 6;

De Raad van State gehoord (advies van, nr.);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van, nr. MJZ....., Centrale Directie Juridische Zaken, Afdeling Wetgeving;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. bevoegd gezag: het bestuursorgaan dat bevoegd zou zijn een vergunning te verlenen voor een inrichting als bedoeld in artikel 2;
- b. vergunning: vergunning die is verleend krachtens artikel 8.1 van de Wet milieubeheer;
- c. bijlage 1: de bij dit besluit behorende bijlage 1;
- d. bijlage 2: de bij dit besluit behorende bijlage 2;
- e. bijlage 3: de bij dit besluit behorende bijlage 3;
- f. inrichting type A: een inrichting, niet zijnde een inrichting type B of inrichting type C;
- g. inrichting type B: een onderdeel van een inrichting, voor welke inrichting een andere algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 8.40 van de Wet milieubeheer geldt;
- h. inrichting type C: een onderdeel van een inrichting, voor welke inrichting het in artikel 8.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer gestelde verbod blijft gelden;
- i. brandbare vloeistof: een vloeistof of verproduct waarvan het vlampunt gelegen is op 55 °C of hoger (K3-vloeistof);
- j. gevaarlijke stof: een stof die of preparaat dat bij of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten is ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Wet milieugevaarlijke stoffen;
- k. propaan: een product, hoofdzakelijk bestaande uit propaan en propaan, met geringe hoeveelheden ethaan, butanen en butenen, voor zover de dampspanning bij 343 K (70 °C) ten hoogste 3100 kPa (31 bar) bedraagt;
- l. vloeibare brandstof: lichte olie, halfzware olie of gasolie, als bedoeld in de artikelen 26 en 28 van de Wet op de accijns;
- m. afgewerkte olie: afgewerkte olie als bedoeld in het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen;
- n. gasfles: een cilindrische drukhouder met een waterinhoud van ten hoogste 150 liter, die is bestemd voor meermaals gebruik en die is voor-

zien van een aansluiting met klep- of naaldfsluiter;

- o. vuurwerk: vuurwerk waarop het Vuurwerkbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen van toepassing is;
- p. woning: een gebouw of gedeelte van een gebouw dat voor permanente bewoning wordt gebruikt of daartoe is bestemd, met uitzondering van een dienst- of bedrijfswoning behorende bij een inrichting als bedoeld in artikel 2;
- q. geluidgevoelige bestemmingen: gebouwen of objecten aangewezen krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder.

Artikel 2

1. Dit besluit is van toepassing op een inrichting of een onderdeel daarvan, waarbij uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van:

- a. het reduceren van aardgasdruk of het meten van aardgashoeveelheid, voor zover:
 - 1°. de nominale belasting meer dan 10 Nm³/h bedraagt bij een aanvoerdruk van meer dan 20 kPa en ten hoogste 800 kPa, of de nominale belasting meer dan 500 Nm³/h bedraagt bij een aanvoerdruk van ten hoogste 20 kPa, of de aanvoerdruk meer dan 800 kPa en ten hoogste 10.000 kPa bedraagt;
 - 2°. geen odorisatieapparatuur aanwezig is;
 - 3°. geen antivriesinjectieapparatuur aanwezig is;
- b. het gelijktijdig produceren van elektrische energie en thermische energie door middel van een warmtekrachtinstallatie, voor zover:
 - 1°. de installatie geen groter nominaal elektrisch vermogen heeft dan 7500 kW;
 - 2°. ten behoeve van de installatie geen andere brandstof dan aardgas, propaan, butaan of gasolie wordt gebruikt;
- c. het verstoken van brandstoffen voor verwarmingsdoeleinden, voor zover:
 - 1°. de stookinstallatie voor verwarming geen groter thermisch vermogen heeft dan 2500 kW per ketel;
 - 2°. ten behoeve van de stookinstallatie geen andere brandstof dan aardgas, propaan, butaan of gasolie wordt gebruikt;
 - 3°. het verstoken van brandstoffen niet

geschiedt in een inrichting van het type B of C;

d. het tot stand brengen en in bedrijf houden van verbindingen ten behoeve van het transport van spraak, data en beeld door middel van telecommunicatieapparatuur, voor zover niet van installaties voor de omzetting van die elektrische energie in stralingsenergie met een elektrisch vermogen of gezamenlijk vermogen hoger dan 4 kW, gebruik wordt gemaakt;

e. het omzetten van windenergie in elektrische energie in één of meer windturbines, voor zover:

1°. windturbines elk afzonderlijk een vaste verbinding hebben met de bodem of waterbodem in de vorm van een mast;

2°. windturbines zijn voorzien van een horizontale draaias van de rotor;

3°. de afstand tussen elke afzonderlijke windturbine en de dichtstbijzijnde woning of andere geluidgevoelige bestemming, ten minste viermaal de masthoogte bedraagt, en

4°. door de windturbine of het samenstel van windturbines een gezamenlijk elektrisch vermogen van niet meer dan 20 MW wordt geleverd;

f. het doorvoeren, opslaan, bufferen of keren van riool- of hemelwater of water ten behoeve van verwarmings- of koelingsdoeleinden, alsmede het onttrekken, zuiveren, doorvoeren, opslaan, bufferen of keren van grond- of oppervlaktewater voor drinkwaterdoeleinden;

g. het reinigen van binnen de inrichting vrijgekomen grond of grondwater voor zover:

1°. geen afvalwater wordt gebracht in het oppervlaktewater, in een voorziening voor inzameling en transport van afvalwater, of in een werk dat is aangesloten op een inrichting voor het zuiveren van afvalwater in gebruik bij een provincie, een gemeente, een waterschap of een ander openbaar lichaam, onderscheidenlijk;

2°. afvalwater wordt gebracht in een voorziening voor inzameling en transport van afvalwater of in een werk dat is aangesloten op een inrichting voor het zuiveren van afvalwater in gebruik bij een provincie, een gemeente, een waterschap of een ander openbaar lichaam en waarop artikel 4 van het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering van toepassing is.

h. het bewaren van propaan, voor zover:

1°. het bewaren van propaan geschiedt

in bovengrondse reservoirs elk met een inhoud van ten hoogste 13 m³;

2°. niet meer dan twee reservoirs binnen de inrichting aanwezig zijn, en

3°. propaan, behoudens voor het leegmaken voor verplaatsing van een reservoir, uitsluitend in de gasfase aan een reservoir wordt onttrokken;

i. het bewaren van vuurwerk, voor zover:

1°. vuurwerk uitsluitend wordt opgeslagen, herverpakt of verkocht, en

2°. ten hoogste 1000 kg vuurwerk aanwezig is.

2. Dit besluit is eveneens van toepassing op een inrichting waarin uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een samenstel van bedrijvigheden als bedoeld in het eerste lid, onder a tot en met i.

Artikel 3

Dit besluit is niet van toepassing op een inrichting type A indien:

a. in de inrichting of een onderdeel daarvan een of meer installaties of voorzieningen aanwezig zijn die kunnen worden gebruikt voor het verstoken van andere brandstoffen dan aardgas, propaan, butaan of gasolie;

b. in de inrichting of een onderdeel daarvan koel- of vriesinstallaties of warmtepompen aanwezig zijn, een capaciteit of een totale capaciteit hebben van meer dan 200 kg ammoniak of van meer dan 100 kg propaan, butaan of mengsels van propaan en butaan;

c. afvalstoffen worden op- of overgeslagen, die van buiten de inrichting afkomstig zijn, voor zover de inrichting beschikt over een capaciteit:

1°. van meer dan 35 m³ voor de opslag van afvalstoffen;

2°. voor de opslag van gevaarlijke afvalstoffen, of

3°. van meer dan 1000 m³ per jaar voor de overslag van afvalstoffen;

d. vloeibare gevaarlijke stoffen of vloeibare gevaarlijke afvalstoffen in tanks worden op- of overgeslagen, tenzij sprake is van:

1°. opslaan in ondergrondse tanks waarop het Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998 van toepassing is;

2°. opslaan van brandbare vloeistoffen in bovengrondse tanks, of

3°. opslaan van stoffen, als bedoeld in voorschrift 2.1.5 van bijlage 2;

e. voorzieningen of installaties aanwezig zijn voor het afleveren aan voertuigen die niet in hoofdzaak voor eigen gebruik zijn, van:

1°. autogas, of

2°. andere brandstoffen.

Artikel 4

1. De voorschriften die zijn opgenomen in bijlage 1, gelden voor een ieder die een inrichting van het type B of C drijft. Deze draagt er zorg voor dat de voorschriften worden nageleefd.

2. a. De voorschriften die zijn opgenomen in bijlage 1 en 2 gelden voor een ieder die een inrichting van het type A drijft. Deze draagt er zorg voor dat de voorschriften worden nageleefd.

b. In afwijking van onderdeel a, is bijlage 2 niet van toepassing op:

1°. het bewaren van propaan, bedoeld in artikel 2 eerste lid, onder h;

2°. het bewaren van vuurwerk, bedoeld in artikel 2 eerste lid, onder i.

3. Indien een voorschrift dat is opgenomen in bijlage 1, hoofdstukken 1 tot en met 9, of bijlage 2, hoofdstukken 1 tot en met 3, inhoudt dat daarbij aangegeven middelen ter bescherming van het milieu moeten worden toegepast, kan degene die de inrichting drijft, ook andere middelen toepassen mits hij, voordat hij die andere middelen toepast, aan het bevoegd gezag aantoont dat met de door hem gekozen middelen een ten minste gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt.

4. De voorschriften, opgenomen in bijlage 1 en 2, zijn niet van toepassing op drukapparatuur en samenstellen waarop het Besluit drukapparatuur van toepassing is, voor zover de voorschriften betrekking hebben op het ontwerp, de fabricage en de overeenstemmingsbeoordeling, bedoeld in dat besluit.

Artikel 5

1. Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen met betrekking tot:

a. de in bijlage 1 opgenomen voorschriften ten aanzien van de veiligheid van toestellen installaties voor warmtekracht, waterwinning, waterbeheer en watertransport, lichthinder, metingen van emissies naar de lucht voor zover dat in bijlage 1 is aangegeven;

b. de in bijlage 2 opgenomen voorschriften ten aanzien van geluid, trilling, energie, afvalstoffen, afvalwater, lucht, verlichting en opslag voor zover dat in hoofdstuk 4 van bijlage 2 is aangegeven, of

c. de aanwezigheid van brandbestrijdingsmiddelen, de veiligheid van toestellen en installaties voor gas of elektriciteit, de veiligheid van de opslag van stoffen, het verbruik van grondstoffen,

onderzoek naar bodemverontreiniging voor zover dat in hoofdstuk 4 van bijlage 2 is aangegeven, de gevolgen van het verkeer van personen of goederen van en naar de inrichting, en de nadelige gevolgen voor het milieu die de inrichting kan veroorzaken waarop voorschrift 1.6.1 van bijlage 2 betrekking heeft, indien dat bijzonder is aangewezen in het belang van de bescherming van het milieu.

2. De nadere eisen gelden voor een ieder die de inrichting drijft. Deze draagt er zorg voor dat de nadere eisen worden nageleefd.

3. Het bevoegd gezag kan nadere eisen wijzigen of aanvullen in het belang van de bescherming van het milieu, of wijzigen of intrekken indien het belang van de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.

Artikel 6

1. Degene die een inrichting van het type A, B of C opricht, meldt dit ten minste vier weken voor de oprichting aan het bevoegd gezag.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het veranderen van een inrichting van het type A, B of C en het veranderen van de werking daarvan. Deze melding is niet vereist, indien eerder een melding overeenkomstig dit artikel is gedaan en door dit veranderen geen afwijking ontstaat van de bij die melding verstrekte gegevens.

3. Bij de melding wordt vermeld:

- a. het adres van de inrichting;
- b. de naam en het adres van degene die de inrichting opricht dan wel verandert of de werking daarvan verandert, en, indien dit iemand anders is, van degene die de inrichting drijft of zal drijven;
- c. de aard van en de activiteiten of processen in de inrichting;
- d. de indeling en de uitvoering van de inrichting en
- e. het tijdstip waarop de inrichting of de verandering daarvan in werking zal worden gebracht, dan wel de verandering van de werking daarvan verwezenlijkt zal zijn.

4. Bij de melding wordt tevens een rapportage van een akoestisch onderzoek gevoegd, indien het geheel of gedeeltelijk een inrichting betreft als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder e.

5. Uit de rapportage van het akoestisch onderzoek blijkt op grond van geluidmetingen of geluidberekeningen of aan de waarden bedoeld in voorschrift 1.1.1 van bijlage 2 kan worden voldaan. In

de rapportage wordt aangegeven welke voorzieningen worden getroffen om te voorkomen dat de in de eerste volzin bedoelde waarden worden overschreden.

6. Voor zover het een melding betreft als bedoeld in het tweede lid, is het overleggen van een rapportage van een akoestisch onderzoek alleen vereist, indien een beoogde uitbreiding of verandering van de inrichting of het veranderen van de werking daarvan naar verwachting van nadelige invloed zal zijn op de geluidbelasting die door de inrichting wordt veroorzaakt.

7. Het bevoegd gezag kan besluiten dat het overleggen van een rapportage van een akoestisch onderzoek niet is vereist, indien het aannemelijk is dat het equivalente geluidniveau en het piekniveau veroorzaakt door de inrichting niet meer bedragen dan de waarden, bedoeld in voorschrift 1.1.1 van bijlage 2.

2. Een akoestisch onderzoek is niet vereist indien de afstand van een windturbine tot de dichtstbijzijnde woning meer bedraagt dan 100 meter voor een windturbine met een wiekdiameter tot 30 meter; 200 meter voor een windturbine met een wiekdiameter tussen 30 en 50 meter, en 300 meter voor een windturbine met een wiekdiameter groter dan 50 meter.

8. Bij de melding wordt tevens een rapportage met betrekking tot emissies naar de lucht en het water gevoegd, indien het geheel of gedeeltelijk een inrichting betreft als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder g. Uit deze rapportage moet blijken welke emissies naar de lucht en het water optreden en welke voorzieningen zijn getroffen om deze emissies te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken.

9. De in het derde tot en met vijfde lid en achtste lid vermelde gegevens behoeven niet te worden verstrekt indien degene die de inrichting drijft deze gegevens reeds aan het bevoegd gezag heeft verschaft en het bevoegd gezag over die gegevens beschikt.

10. Degene die de melding doet, geeft bij de melding aan welke van de ingevolge dit artikel over te leggen gegevens hij reeds aan het bevoegd gezag heeft verschaft.

Artikel 7

1. Voor een inrichting die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit reeds was opgericht en waarvoor onmiddellijk daaraan voorafgaand een vergunning gold, blijven de voor-

schriften van die vergunning gelden als nadere eis, bedoeld in artikel 5, behoudens eerdere wijziging of intrekking van die voorschriften, gedurende drie jaar na het tijdstip van van toepassing worden van dit besluit op die inrichting mits het voorschrift betrekking heeft op een onderwerp dat is genoemd in artikel 5, eerste lid.

2. De nadere eisen die onmiddellijk voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit besluit golden krachtens de vergunning dan wel krachtens het Besluit opslag propaan milieubeheer, het Besluit riool of poldergemalen milieubeheer, het Besluit propaan in de bouw milieubeheer, het Besluit gasdrukregel en meetstations milieubeheer en het Besluit opslag vuurwerk milieubeheer, blijven gelden als nadere eis, bedoeld in artikel 5, na het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit, mits het voorschrift betrekking heeft op een onderwerp dat is genoemd in artikel 5, eerste lid.

Artikel 8

1. Indien op het tijdstip waarop dit besluit in werking treedt, een inrichting reeds is opgericht en voor die inrichting onmiddellijk voor dat tijdstip geen vergunning gold of geen melding was gedaan krachtens het Besluit opslag propaan milieubeheer, het Besluit riool of poldergemalen milieubeheer, het Besluit propaan in de bouw milieubeheer, het Besluit gasdrukregel- en meetstations milieubeheer en het Besluit opslag vuurwerk milieubeheer, meldt degene die de inrichting drijft aan het bevoegd gezag dat hij de inrichting in werking heeft.

2. De melding geschiedt ten hoogste twaalf weken na het tijdstip waarop dit besluit in werking treedt. Artikel 6, derde tot en met en met tiende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien op het tijdstip waarop dit besluit in werking treedt, een aanvraag om een vergunning voor het oprichten van de inrichting door het bevoegd gezag in behandeling is genomen en dit besluit op de inrichting van toepassing is of zal zijn, zijn het eerste en tweede lid niet van toepassing. De aanvraag om de vergunning wordt in dat geval aangemerkt als een melding overeenkomstig artikel 6.

Artikel 9

Het Besluit opslag propaan milieubeheer, het Besluit riool- of poldergemalen milieubeheer, het Besluit propaan in

de bouw milieubeheer, het Besluit gasdrukregel en meetstations milieubeheer en het Besluit opslag vuurwerk milieubeheer worden ingetrokken.

Artikel 10

Het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer¹ wordt gewijzigd als volgt.

1. In artikel 3, eerste lid, onder d, ten derde, wordt 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks' vervangen door 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998'.

2. In artikel 3, eerste lid, onder d, ten derde, wordt 'Besluit opslag propaan milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

3. In artikel 3, eerste lid, onder e, ten vierde, wordt 'Besluit opslag vuurwerk milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

Artikel 11

Het Besluit woon- en verblijfsgebouwen milieubeheer² wordt gewijzigd als volgt.

1. In artikel 3, eerste lid, onder e, ten derde, wordt 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks' vervangen door 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998'.

2. In artikel 3, eerste lid, onder e, ten vierde, wordt 'Besluit opslag propaan milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

3. In artikel 3, eerste lid, onder f, ten vijfde wordt 'Besluit opslag vuurwerk milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

Artikel 12

Het Besluit detailhandel en ambachts-bedrijven milieubeheer³ wordt gewijzigd als volgt.

1. In artikel 3, eerste lid, onder e, ten derde, wordt 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks' vervangen door 'Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998'.

2. In artikel 3, eerste lid, onder e, ten vierde, wordt 'Besluit opslag propaan milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

3. In artikel 3, tweede lid, onder e, wordt 'Besluit opslag vuurwerk milieubeheer' vervangen door 'Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer'.

Artikel 13

Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de vierde

kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

Artikel 14

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

¹ Stb. 1998, 322, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 5 juli 1999, Stb. 311.

² Stb. 1998, 322, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 5 juli 1999, Stb. 311.

³ Stb. 1998, 322, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 5 juli 1999, Stb. 311.

Bijlage 1 Behorende bij het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

A. Begripsbepalingen

In deze bijlage wordt verstaan onder:

algemeen:

– NEN: door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;
– ten minste gelijkwaardige instelling: instelling in een lidstaat van de Europese Unie, in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of in een andere staat waarmee de Europese Unie een wederzijdse erkenningsovereenkomst met betrekking tot het in het voorschrift bedoelde onderwerp heeft afgesloten;

met betrekking tot veiligheid:

– WDBDO: weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag;
– CPR: Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke stoffen;
– CPR 96: Richtlijn 96 van de CPR, getiteld 'Vloeibare aardolieproducten, Opslag tot 150 m³ van brandbare vloeistoffen met een vlammpunt van 55 tot 100 graden C in bovengrondse tanks', tweede druk 1999;
– CPR 11-1: Richtlijn 11-1 van de CPR, getiteld 'Het gebruik van propaan op bouwterreinen', eerste druk, uitgave 1984;
– CPR 11-2: Richtlijn 11-2 van de CPR, getiteld 'De opslag van propaan en butaan in stationaire bovengrondse reservoirs met een inhoud groter dan 0,15 m³ en ten hoogste 5 m³', eerste druk, uitgave 1986;

– CPR 11-3: Richtlijn 11-3 van de CPR, getiteld 'Opslag van propaan en butaan in stationaire bovengrondse-, ondergrondse- en terpreservoirs met een inhoud groter dan 5 m³ en ten hoogste 150 m³', eerste druk, uitgave 1990;

– zeer licht ontvlambare stof: stof of preparaat in vloeibare toestand met een vlammpunt van minder dan 0° C en een kookpunt van 35° C of minder, alsmede gasvormige stof die of gasvormig preparaat dat, bij normale temperatuur en druk aan de lucht blootgesteld, kan ontbranden;

– licht ontvlambare stof: stof die of preparaat dat:

- bij normale temperatuur aan de lucht blootgesteld, zonder toevoer van energie in temperatuur kan stijgen en ten slotte ontbranden;
 - in vaste toestand, door kortstondige inwerking van een ontstekingsbron, gemakkelijk kan worden ontstoken en na verwijdering van de ontstekingsbron blijft branden of gloeien;
 - in vloeibare toestand een vlammpunt van minder dan 21°C heeft;
 - in gasvormige toestand, bij normale druk, met lucht ontvlambaar is;
 - bij aanraking met water of vochtige lucht, licht ontvlambare gassen in een gevaarlijke hoeveelheid ontwikkelt;
- ontvlambare stof: stof of preparaat in vloeibare toestand met een vlammpunt van ten minste 21°C en ten hoogste 55°C;

met betrekking tot lozingen:

– bedrijfsriolering: voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar een openbaar riool of naar een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater;
– openbaar riool: gemeentelijke voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater;
– riolering: bedrijfsriolering of voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

Met betrekking tot gasdrukregel- en meetstations en de opslag van propaan:

– objecten categorie I:
1°. sporthallen en zwembaden;
2°. winkels, voor zover zij niet onder categorie II vallen;
3°. hotels, restaurants en kantoorgebouwen voor zover zij niet onder categorie II vallen;
4°. bedrijfsgebouwen, voor zover zij niet onder categorie II vallen, alsmede

incidentele dienst- en bedrijfswoningen die op industrieterreinen voorkomen, met een gemiddelde dichtheid aan dienst- of bedrijfswoningen van ten hoogste één per hectare;

5°. speeltuinen, sportvelden, openlucht-zwembaden en andere recreatieterreinen, voor zover deze recreatieterreinen niet onder categorie II vallen;

– objecten categorie II:

1°. bejaardenoorden, verpleeginrichtingen, ziekenhuizen en sanatoria, zwakzinnigeninrichtingen en psychiatrische ziekenhuizen, gezinsvervangende tehuzen;

2°. scholen;

3°. complexen waarin meer dan 5 winkels zijn gevestigd en waarvan het gezamenlijke vloeroppervlak meer dan 1000 m² bedraagt, en winkels met een totaal vloeroppervlak van meer dan 2000 m² per object;

4°. hotels, restaurants en kantoorgebouwen, bestemd voor meer dan 50 personen per object;

5°. telecommunicatiegebouwen, gebouwen met vluchtleidingsapparatuur en andere kwetsbare objecten met een hoge infrastructurele waarde;

6°. installaties en bovengrondse opslagtanks voor brandbare, explosieve of giftige stoffen en andere objecten die door secundaire effecten een verhoogd risico met zich meebrengen;

7°. campings bestemd voor het verblijf van meer dan 50 personen, volkstuincomplexen waarop meer dan 25 tuinhuisjes, mede bestemd voor het verblijf van personen, aanwezig zijn en andere recreatieterreinen, bestemd voor het verblijf gedurende meerdere aaneengesloten dagen van het jaar van meer dan 50 personen.

met betrekking tot de opslag van vuurwerk:

- bewaarplaats: een gesloten ruimte buiten de verkooppriimte, uitsluitend bestemd voor het bewaren van vuurwerk;
- bufferbewaarplaats: een bewaarplaats in of nabij de verkooppriimte met een geringe opslagcapaciteit;
- ompakruimte: een ruimte waarin vuurwerkpakketten voor de verkoop worden samengesteld.

B. Voorschriften

Hoofdstuk 1 Gasdrukregel- en meetstations

Paragraaf 1.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

1.1.1 De uitvoering en opstelling van het gasdrukregel- en meetstation voldoet aan de norm NEN 1059.

1.1.2 Met betrekking tot de opstelplaats van een gasdrukregel- en meetstation zijn ten opzichte van buiten de inrichting gelegen woningen en objecten categorie I en II, de in onderstaande tabel opgenomen afstanden in acht genomen:

| categorie-indeling en opstellingswijze | woningen | objecten categorie I | objecten categorie II |
|---|----------|----------------------|-----------------------|
| B,C | | | |
| semi-ondergronds kaststation met elektronisch bestuurd meet- en regelapparatuur | 0,5 m | 0,5 m | 0,5 m |
| kast | 4 m | 2 m | 4 m |
| kaststation | 6 m | 4 m | 6 m |
| open opstelling/vrijstaand gebouw | 10 m | 4 m | 10 m |
| D | | | |
| alle stations t/m 30.000 Nm ³ /h | 15 m | 4 m | 15 m |
| alle stations boven 30.000 Nm ³ /h | 25 m | 4 m | 25 m |
| diameter toevoerleiding t/m 600 mm | 35 m | 4 m | 35 m |
| alle stations boven 30.000 Nm ³ /h | | | |
| diameter toevoerleiding > 600 mm | | | |

1.1.3 Binnen het gasdrukregel- en meetstation en binnen een straal van 1 meter afstand van het gasdrukregel- en meetstation is roken en open vuur verboden en is het verboden brandbare materialen op te slaan. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

Paragraaf 1.2 Onderhoud en controle van de installatie

1.2.1 Aan alle apparatuur van het gasdrukregel- en meetstation vinden onderhoudsinspecties of proefnemingen plaats zo vaak als nodig is voor een goede bedrijfsvoering.

1.2.2 Onderhoudswerkzaamheden aan en omschakeling of reparatie van de installatie vinden alleen plaats door of onder direct toezicht namens de beheerder van de installatie. Bij de installatie is hiervan een schriftelijke instructie aanwezig.

Paragraaf 1.3 Bewaren van documenten

1.3.1 Er is een veiligheidsregister aanwezig dat in het station wordt bewaard dan wel in een centraal veiligheidsregister dat op het kantoor van de beheerder van het station wordt bijgehouden. In het veiligheidsregister zijn de volgende zaken opgenomen:

- een schema van de gasdrukregel- en meetinstallatie;
- een schema van de in- en uitgaande leidingen met hun afsluiters;
- essentiële gegevens omtrent de regel- en meetapparatuur.

Daarnaast moeten alle relevante gegevens die nodig zijn voor een goede bedrijfsvoering beschikbaar zijn.

Hoofdstuk 2 Warmtekrachtinstallaties

Paragraaf 2.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

2.1.1 Een warmtekrachtinstallatie is opgesteld in een daartoe bestemde ruimte zodanig dat geen gevaar voor brand is te duchten. Een warmtekrachtinstallatie is tegen mechanische beschadiging en ongewenste handelingen van onbevoegden beschermd. De ruimte waarin een warmtekrachtinstallatie is opgesteld:

- a. is voorzien van een doelmatige ventilatie, zodanig dat de interne warmteontwikkeling geen aanleiding geeft tot onjuist functioneren van de opgestelde warmtekrachtinstallatie,
- b. wordt niet als opslag of bergruimte gebruikt, en
- c. bevat geen stoffen of voorwerpen die brand of explosie kunnen veroorzaken.

2.1.2 Een met aardgas te stoken warm-

tekrachtinstallatie moet voldoen aan de Veiligheidsvoorschriften voor aardgasmotoren van de Commissie Veiligheid Installaties voor het stoken van Aardgas (VISA, deel C), uitgave 1994.

2.1.3 De uitlaat van een warmtekrachtinstallatie is zodanig uitgevoerd dat de verbrandingsgassen naar de buitenlucht worden afgevoerd zonder dat daarbij verbrandingsgaslekage optreedt. De uitmonding van de uitlaat bevindt zich op een zodanige plaats dat hinder voor de omgeving wordt voorkomen.

2.1.4 Een warmtekrachtinstallatie is zodanig afgesteld en onderhouden dat de concentratie in de verbrandingsgassen van koolmonoxide niet meer bedraagt dan 0,1 volumeprocenten gemeten direct aan het begin van de uitlaat. In de uitlaat is een voorziening aangebracht die het verrichten van metingen en het nemen van monsters mogelijk maakt.

2.1.5 De warmtekrachtinstallatie wordt zodanig in bedrijf gehouden dat de hoeveelheid warmte die nuttig gebruikt wordt zo hoog mogelijk is en de hoeveelheid warmte die aan de omgeving wordt afgegeven zo klein mogelijk is, met uitzondering van noodsituaties.

2.1.6 Indien de warmtekrachtinstallatie is voorzien van een noodkoeler wordt de hoeveelheid warmte die door de noodkoeler wordt afgegeven aan de omgeving, gemeten en geregistreerd met behulp van een warmtemeter conform NEN 1434 klasse 1.

Paragraaf 2.2 Onderhoud en controle van de installatie

2.2.1 Een warmtekrachtinstallatie wordt minimaal eenmaal per jaar vakkundig onderhouden en afgesteld en tenminste eenmaal per jaar gereinigd zonder dat roet of ander vuil zich daarbij buiten de inrichting kan verspreiden.

2.2.2 Een met aardgas te stoken warmtekrachtinstallatie die is opgericht na het tijdstip waarop dit besluit op de inrichting van toepassing wordt, wordt voor de ingebruikneming en vervolgens telkens na twee jaar op goed functioneren worden gecontroleerd aan de hand van de Veiligheidsvoorschriften voor aardgasmotoren van de Commissie Veiligheid Installaties voor het stoken van Aardgas (VISA, deel C), uitgave 1994. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties geschieden door:

- a. een voor die activiteit of activiteiten gecertificeerde natuurlijke of rechtspersoon, of
- b. een andere natuurlijke- of rechtspersoon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt voor die activiteit of activiteiten.

soon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt voor die activiteit of activiteiten.

2.2.3 Voorschrift 2.2.2 is van overeenkomstige toepassing op een warmtekrachtinstallatie die is opgericht voor het tijdstip van het van toepassing worden van dit besluit, met dien verstande dat de eerste controle dient plaats te vinden binnen twee jaar na dat tijdstip.

2.2.4 Het gehele uitlaatsysteem van een warmtekrachtinstallatie, bestaande uit rookgasleidingen, primaire en secundaire geluiddemper en regenklep, wordt tenminste eenmaal per jaar geïnspecteerd en zondig inwendig gereinigd zonder dat roet of ander vuil zich daarbij buiten de inrichting kan verspreiden.

2.2.5 Onderstaande documenten of een kopie daarvan zijn gedurende vijf jaar na dagtekening binnen de inrichting aanwezig, of, binnen een termijn die wordt gesteld door degene die toeziet op de naleving van dit besluit voor deze beschikbaar:

- a. onderhoudscontract(en) van de installatie;
- b. certificaten of bewijzen van periodiek onderhoud of keuring van de installatie, en
- c. de registratie van de warmtemeter, bedoeld in voorschrift 2.1.6.

Paragraaf 2.3 Nadere eisen

2.3.1 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot de hoogte van de in voorschrift 2.1.3 bedoelde uitlaat.

2.3.2 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot het gebruik van de in voorschrift 2.1.5 bedoelde noodkoelinstallatie.

Hoofdstuk 3 Stookinstallaties voor verwarmingsdoeleinden

Paragraaf 3.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

3.1.1 Verwarmings- en stooktoestellen zijn zodanig afgesteld dat een zo optimaal mogelijke verbranding plaatsvindt. Binnen een inrichting worden geen andere brandstoffen dan aardgas, propaanagas, butaanagas of gasolie bedrijfsmatig verstoekt of verbrand.

3.1.2 Aan verwarmings- of stooktoestel en een verbrandingsgasafvoersysteem wordt ten minste eenmaal per jaar onderhoud verricht. Op een verwarmings- of stooktoestel met een nominale belasting van 130 kW op bovenwaarde of hoger, wordt bij ingebruikname en vervolgens ten min-

ste eenmaal per twee jaar een beoordeling uitgevoerd op noodzakelijke afstelling en onderhoud teneinde aan voorschrift 3.1.1 te voldoen. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties geschieden door:

- a. een voor die activiteit of activiteiten gecertificeerde natuurlijke of rechtspersoon, of
- b. een andere natuurlijke- of rechtspersoon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt voor die activiteit of activiteiten.

3.1.3 Buiten een stookruimte waarin verwarmings- of stooktoestellen zijn opgesteld met een gezamenlijke nominale belasting van meer dan 130 kW op bovenwaarde, is een goed bereikbare brandschakelaar aanwezig en een afsluiter waarmee de brandstoftoevoer kan worden afgesloten. Nabij de stookruimte is de plaats van de brandschakelaar en de afsluiter duidelijk aangegeven. Bij de afsluiter is duidelijk het doel en de wijze van sluiten aangegeven.

3.1.4 Afsluiters in vaste gasleidingen zijn goed bereikbaar en aangebracht:

- a. direct voor of na binnenkomst van de leiding in een gebouw;
- b. aan het einde van elk aftakking van een vaste leiding naar een gebruikstoestel, en
- c. in de leidingen op plaatsen waar de leiding geheel of gedeeltelijk kan worden gespoeld met een inert gas.

3.1.5 Onderstaande documenten of een kopie daarvan zijn gedurende vijf jaar na dagtekening binnen de inrichting aanwezig, of, binnen een termijn die wordt gesteld door degene die toeziet op de naleving van dit besluit voor deze beschikbaar:

- a. onderhoudscontract(en) van de installatie;
- b. certificaten of bewijzen van periodiek onderhoud of keuring.

Hoofdstuk 4 Telecommunicatiegebouwen

Paragraaf 4.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

4.1.1 Een noodstroomaggregaat is opgesteld in een ruimte die tijdens gebruik van een aggregaat voldoende wordt geventileerd. Oeningen voor de toe- en afvoer van lucht mogen zijn gesloten als het noodstroomaggregaat niet in werking is.

4.1.2 Acculaders of accumulatorbatterijen zijn opgesteld in een ruimte die voldoende wordt geventileerd. Accumu-

latorbatterijen en noodstroomaggregaten zijn opgesteld boven een vloeistofdichte lekbak of een als zodanig uitgevoerde vloeistofdichte vloer.

4.1.3 In een ruimte waar sprake is van gasontploffingsgevaar is:

a. de verlichting en andere apparatuur explosie veilig uitgevoerd en

b. roken en open vuur verboden.

Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

Hoofdstuk 5 Windturbines

Paragraaf 5.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

5.1.1 Een windturbine voldoet aan de veiligheidseisen opgenomen in:

a. de norm IEC 61400-2 'Safety requirements of small wind turbines', indien het beslagen rotoroppervlak kleiner is dan 40 m²;

b. de norm NVN 11400/0 'Regulations for the type certification of wind turbines: Technical criteria', indien het beslagen rotoroppervlak 40 m² of groter is.

Een windturbine voldoet in elk geval aan de normen als bedoeld onder a en b, indien voor deze voorziening een typecertificaat is afgegeven door een certificerende instantie waaruit blijkt dat de voorziening voldoet aan deze regels. De certificerende instantie is geaccrediteerd voor het afgeven van typecertificaten, volgens de normen als bedoeld onder a en b, bij de Raad voor Accreditatie of bij een accrediterende instantie die erkend is door een andere staat, aangesloten bij de Multilateral Agreement on European Accreditation of Certification.

5.1.2 Metingen van de geluidemissie ter bepaling van de bronsterkte van een windturbine worden uitgevoerd volgens de norm IEC 61400-11 'Wind turbine generator systems part 11: Acoustic noise measurements techniques'. Metingen worden uitgevoerd bij een gemiddelde windsnelheid van 7 m/s waarbij een maximale afwijking is toegestaan van plus of min 2 m/s. De bronsterktespectra worden bepaald in octaafbanden.

5.1.3 Metingen ten behoeve van de bepaling van het geluidniveau op de gevel van een woning of andere geluidgevoelige bestemming en de beoordeling daarvan, worden uitgevoerd met inachtneming van de Windnormcurve volgens bijlage 3. Een meting als bedoeld in de eerste volzin kan indien

nodig op een afwijkend meetpunt worden uitgevoerd onder voorwaarde dat het bevoegd gezag daarmee kan instemmen. Tijdens het uitvoeren van de immissiemetingen wordt gelijktijdig de ter plaatse heersende windsnelheid gemeten op ashoogte of, indien op ashoogte redelijkerwijs niet kan worden gevergd, op een hoogte van 10 m boven het maaiveld.

5.1.4 Het optreden van slagschaduw met passeerfrequenties tussen 2,5 en 14 Hz ter plaatse van woningen of andere gevoelige bestemmingen wordt voorkomen. Een windturbine wordt door middel van een stilstandvoorziening stilgezet indien de passeerfrequentie hoger is dan 2,5 Hz.

5.1.5 Lichtschittering wordt zoveel mogelijk voorkomen of beperkt door toepassing van lichtabsorberende materialen of coatinglagen op de betreffende onderdelen. Het meten van reflectiewaarden vindt plaats volgens de internationale richtlijn ISO 2813, tweede editie 1978 'Paints and varnishes measurement of specular gloss of non metallic paint films at 20°, 60° and 85°'.

Paragraaf 5.2 Voorschriften met betrekking tot de bedrijfsvoering van de installatie

5.2.1 Een windturbine wordt ten minste eenmaal per jaar beoordeeld op de noodzakelijke beveiligingen, onderhoud en reparaties door een deskundige met aantoonbare vakbekwaamheid op het gebied van windturbines.

5.2.2 Indien wordt geconstateerd of indien het redelijk vermoeden bestaat dat een onderdeel of onderdelen van de windturbine een gebrek vertoont of gebreken vertonen, waardoor de veiligheid voor de omgeving in het geding is, wordt de windturbine onmiddellijk buiten bedrijf gesteld. De windturbine wordt eerst weer in bedrijf genomen nadat alle defecte onderdelen zijn gerepareerd of zijn vervangen.

5.2.3 Indien een windturbine als gevolg van het in werking treden van een beveiliging buiten bedrijf is gesteld, wordt deze pas weer in werking gesteld nadat de oorzaak van het buiten werking stellen is opgeheven.

5.2.4 Een windturbine wordt niet in werking gesteld als zich een zodanige ijslaag op de rotorbladen heeft afgezet dat door loslatende ijscherven de veiligheid voor de omgeving in het geding is.

Paragraaf 5.3 Nadere eisen

5.3.1 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot:

a. het doen van onderzoek naar de mogelijkheden tot het treffen van concrete maatregelen of voorzieningen ten behoeve van het voorkomen of het beperken van hinder door slagschaduw of lichtschittering voor zover zich binnen een afstand van 10 maal de rotordiameter van de windturbine één of meerdere woningen bevinden;

b. de ten behoeve van het voorkomen of het beperken van hinder door slagschaduw of lichtschittering te treffen maatregelen.

Een onderzoek als bedoeld onder a kan niet vaker dan eenmaal in de vijf jaar worden voorgeschreven.

Hoofdstuk 6 Installaties voor waterwinning, -beheer en -transport

Paragraaf 6.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

6.1.1 Het doorvoeren en bufferen van rioolwater in of via bassins of kelders veroorzaakt geen geurhinder nabij woningen of stankgevoelige objecten. Indien de in het bassin of de kelder aanwezige gassen worden afgevoerd is de uitmonding van de afvoerleiding op een zodanige hoogte aangebracht dat verspreiding van de afgezogen gassen is gewaarborgd en geurhinder wordt voorkomen nabij woningen of stankgevoelige objecten.

6.1.2 In ruimten waar gasontploffingsgevaar bestaat is de elektrische installatie zodanig uitgevoerd dat gasontploffing wordt voorkomen.

6.1.3 De inrichting verkeert in goede staat van onderhoud. Bij onderhoudswerkzaamheden worden zodanige maatregelen getroffen dat geurhinder nabij woningen of stankgevoelige objecten zoveel als mogelijk is, wordt voorkomen.

6.1.4 Een noodstroomaggregaat is opgesteld in een ruimte die tijdens gebruik van een aggregaat voldoende wordt geventileerd. Openingen voor de toe en afvoer van lucht mogen zijn gesloten als het noodstroomaggregaat niet in werking is.

6.1.5 Acculaders of accumulatorbatterijen zijn opgesteld in een ruimte die voldoende wordt geventileerd. Acculaders, accumulatorbatterijen en noodstroomaggregaten zijn opgesteld boven een vloeistofdichte lekbak of een als zodanig uitgevoerde vloeistofdichte vloer.

Paragraaf 6.2 Nadere eisen

6.2.1 Het bevoegd gezag kan ten aanzien van installaties voor het doorvoeren of bufferen van rioolwater, zoals bedoeld in voorschrift 6.1.1, een nadere eis stellen met betrekking tot:

- a. het afgedekt zijn of afgezogen worden van een bassin of kelder,
- b. de situering van de uitmonding van de afvoerleiding, of
- c. de aanwezigheid, de uitvoering en het onderhouden van een ontgeuringsinstallatie.

6.2.2 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot het zuurstofgehalte, de ijzerconcentratie en de pH van het te lozen spoelwater.

Hoofdstuk 7 Grond- en grondwaterreinigingsinstallaties

Paragraaf 7.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

7.1.1 Emissies van gasvormige of dampvormige componenten die vrijkomen bij het reinigen van grond of grondwater voldoen aan de normen gesteld in de NeR, uitgave januari 1996.

7.1.2 De bij het reinigen van grond eventueel vrijkomende restfractie wordt zodanig opgeslagen dat nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen, tenzij dit redelijkerwijs niet gevegd kan worden.

7.1.3 Niet in een voorziening voor inzameling en transport van afvalwater wordt gebracht het gereinigde grondwater dat:

- a. meer dan 10 mg/l bevat aan minerale olie;
- b. meer dan 300 mg/l bevat aan sulfaat;
- c. meer dan 500 µg/l bevat aan chroom, koper, lood, nikkel, zink en tin individueel;
- d. meer dan 100 µg/l bevat aan monocyclische aromatische koolwaterstoffen som;
- e. meer dan 40 µg/l bevat aan naftaleen;
- f. meer dan 30 mg/l bevat aan onopgeloste bestanddelen;
- g. meer dan 10 µg/l bevat aan perchloorethyleen;
- h. meer dan 50 µg/l bevat aan polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK 10);
- i. meer dan 10 µg/l bevat een trichloorethyleen, of
- j. een pH heeft lager dan 6,5 of hoger dan 8,5 bij een etmaalmonster, respectievelijk 10 bij een zogenaamd steekmonster (piekwaarde).

7.1.4 Het gereinigde grondwater wordt, voordat het in een voorziening voor inzameling en transport van afvalwater wordt gebracht, door een doelmatige, goed toegankelijke controlevoorziening geleid.

7.1.5 Indien de grondwater- en grondreinigingsinstallatie definitief buiten gebruik wordt gesteld wordt dit terstond gemeld aan het bevoegd gezag. Alle installaties, leidingen en appendages zijn verwijderd binnen drie maanden nadat melding is gedaan aan het bevoegd gezag.

7.1.6 Verontreiniging van de bodem wordt voorkomen. Een aggregaat is daartoe zodanig opgesteld of uitgevoerd dat de inhoud van het smeerolie-systeem en de voorraad aan vloeibare brandstof wordt opgevangen in een vloeistofdichte bak met 100% opvangcapaciteit. Er is een voorziening aanwezig waardoor de vloeistofdichte bak waarin het aggregaat is opgesteld, permanent tegen inregenen is beschermd.

7.1.7 Een grondwater- of grondreinigingsinstallatie is tegen mechanische beschadiging en ongewenste handelingen van onbevoegden beschermd.

Paragraaf 7.2 Nadere eisen

7.2.1 Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen met betrekking tot het uitvoeren van metingen indien onvoldoende vaststaat of een van toepassing zijnde norm met betrekking tot emissies naar de lucht of de riolering niet wordt overschreden.

7.2.2 Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen met betrekking tot:

- a. de situering van een controlevoorziening, of
- b. het aanbrengen van andere voorzieningen.

Hoofdstuk 8 Opslag van propaan in bovengrondse reservoirs

Paragraaf 8.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

8.1.1 Een reservoir dat:

- a. op een bouwplaats is opgesteld en in gebruik is ten behoeve van bouwactiviteiten voldoet aan richtlijn CPR 11-1, of
 - b. anders dan op een bouwplaats is opgesteld of ten behoeve van bouwactiviteiten in gebruik is voldoet aan richtlijn CPR 11-2 of richtlijn CPR 11-3.
- 8.1.2 Een in voorschrift 8.1.1 bedoeld reservoir met toebehoren, leidingen en andere installatieonderdelen wordt gekeurd en herkeurd overeenkomstig de norm NENEN 12817. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties geschieden door:
- a. een door de betrokken Minister aangewezen natuurlijke- of rechtspersoon, of
 - b. een andere natuurlijke- of rechtspersoon die over aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid beschikt voor die activiteit of activiteiten.

8.1.3 Van de bevindingen van de keuringen en beproevingen als bedoeld in voorschrift 8.1.2 zijn binnen de inrichting gedagtekende verklaringen aanwezig, die zijn afgegeven door of namens degene die de keuringen of beproevingen heeft uitgevoerd.

8.1.4 Met betrekking tot de opstelplaats van een reservoir, het vulpunt van het reservoir en de opstelplaats van de tankwagens zijn ten opzichte van buiten de inrichting gelegen woningen en objecten categorie I en II, de in onderstaande tabel opgenomen afstanden in acht genomen:

| | woningen | objecten categorie I | objecten categorie II |
|---|----------|----------------------|-----------------------|
| opstelplaats tankwagen/vulpunt, reservoir t/m 8 m3 | 20 m | 15 m | 60 m |
| opstelplaats tankwagen/vulpunt, reservoir 8 t/m 13 m3 | 70 m | 20 m | 70 m |
| reservoir 0,15 t/m 1 m3 | 25 m | 20 m | 25 m |
| reservoir 1 t/m 2 m3 | 30 m | 20 m | 30 m |
| reservoir 2 t/m 3 m3 | 35 m | 20 m | 35 m |
| reservoir 3 t/m 5 m3 | 40 m | 20 m | 40 m |
| reservoir 5 t/m 8 m3 | 50 m | 20 m | 50 m |
| reservoir 8 t/m 13 m3 | 70 m | 70 m | 70 m |

Hoofdstuk 9 Opslag van maximaal 1000 kg vuurwerk

Paragraaf 9.1 Algemene voorschriften met betrekking tot de opslag

9.1.1 Vuurwerk is, behalve tijdens intern transport, alleen aanwezig in de daarvoor bestemde bewaarplaats, rol-container, container, bufferbewaarplaats, ompakruimte en verkoopruimte en alleen in die hoeveelheden, op die tijdstippen en op die wijze die genoemd is in de voorschriften over de betreffende ruimte.

9.1.2 Gevallen of beschadigd vuurwerk wordt onmiddellijk opgeraapt, apart bewaard en als onbetrouwbaar afgevoerd. Vrijgekomen ontplofbare stof wordt zorgvuldig opgeveegd, op een veilige plaats bewaard en afgevoerd.

9.1.3 Personen die belast zijn met de verkoop van vuurwerk, het gereedmaken van vuurwerkpakketten en het de bewaarplaats inbrengen of uitnemen van vuurwerk, zijn duidelijk geïnstrueerd over de gevaarsaspecten daarvan en de wijze van brandbestrijding in geval van calamiteiten.

9.1.4 In alle ruimten waar vuurwerk voorhanden is, mag gedurende die tijd niet worden gerookt en mag geen open vuur aanwezig zijn. Dit verbod is aangegeven door op een daarvoor geschikte plaats de tekst 'ROKEN EN OPEN VUUR VERBODEN' aan te brengen. De letters van deze tekst zijn ten minste 70 mm hoog. In plaats van de tekst mag het overeenkomstige veiligheidsteken met een minimale diameter van 200 mm worden aangebracht.

9.1.5 Indien geen sprinklerinstallatie is geïnstalleerd, is ten minste één van de volgende blusmiddelen aanwezig:

- een slanghaspel,
- een natblustoestel met een inhoud van ten minste 9 kg, of
- een poederblustoestel met een inhoud van ten minste 6 kg.

9.1.6 In alle ruimten waar vuurwerk voorhanden kan zijn, voldoet de elektrische installatie aan NEN 1010, beschermingsgraad IP5X. Indien geen elektrische installatie aanwezig is, wordt voor de verlichting slechts gebruik gemaakt van lantaarns met droge batterijen.

9.1.7 Binnen een afstand van 3 m van de verkoopruimte of van de toegangsdeur van een bewaarplaats, de ompakruimte of een bufferbewaarplaats, zijn geen licht of zeer licht ontvlambare stoffen en geen drukhouders, met uit-

zondering van brandblusmiddelen, aanwezig.

9.1.8 De voorschriften van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op fop- en schertsvuurwerk, mits binnen de inrichting niet meer dan 200 kg fop- en schertsvuurwerk aanwezig is.

9.1.9 Bij de vaststelling van de in dit hoofdstuk genoemde hoeveelheden vuurwerk wordt, indien binnen de inrichting meer dan 200 kg fop- en schertsvuurwerk aanwezig is, 10 kg fop- en schertsvuurwerk gelijk gesteld aan 1 kg vuurwerk.

Paragraaf 9.2 Constructie van een bewaarplaats

9.2.1 De constructie van een bewaarplaats bestaat uit:

- metselwerk, waarbij de wanden en afdekking ten minste 105 mm dik zijn, of
- beton, waarbij de wanden, vloer en afdekking ten minste 70 mm dik zijn, of
- gasbeton, waarbij de wanden 150 mm dik zijn en de afdekking 240 mm dik is, dan wel
- een andere constructie met overeenkomstige constructieve degelijkheid en met een brandwerendheid van ten minste 60 minuten.

9.2.2 Van een bewaarplaats

- zijn, behalve de toegangsdeur, in de wanden en de afdekking geen openingen aanwezig,
- opent de toegangsdeur naar buiten, is zelfsluitend, heeft aan alle zijden een kozijnaanslag van ten minste 25 mm en heeft een brandwerendheid van ten minste 30 minuten, en
- is de toegangsdeur steeds onbelemmerd bereikbaar.

9.2.3 Voor de verwarming van de bewaarplaats worden slechts toestellen gebruikt waarbij water voor de warmteoverdracht wordt toegepast.

9.2.4 De deur van een bewaarplaats bevindt zich niet:

- in een gang, op een open bordes of in een portaal dat deel uitmaakt van een vluchtweg,
- bij een liftkoker,
- in enig deel van de inrichting dat voor het publiek toegankelijk is.

9.2.5 Een bewaarplaats is niet direct vanuit een woning bereikbaar

9.2.6 Als de toegangsdeur van een bewaarplaats wordt bereikt via een terrein dat voor derden toegankelijk is, is op een afstand van ten minste 2 m van de toegangsdeur een afrastering van metaaldraadvluchtwerk met een hoogte

van ten minste 2 m aanwezig. De toegangspoort in de afrastering wordt alleen geopend voor werkzaamheden of controle in de bewaarplaats en is verder afgesloten.

Paragraaf 9.3 Gebruik van een bewaarplaats

9.3.1 Vanuit een bewaarplaats vindt geen directe verkoop plaats.

9.3.2 De bewaarplaats is zodanig ingericht dat vuurwerk of verpakkingsmateriaal niet tegen toestellen en leidingen van de verwarmings- of de verlichtingsinstallatie is geplaatst. De afstand tussen de verwarmings- of de verlichtingsapparatuur en het vuurwerk bedraagt ten minste 30 cm.

9.3.3 In de bewaarplaats:

- bevinden zich gelijktijdig met het vuurwerk geen andere goederen,
- bevinden zich geen gasleidingen of andere brandstofleidingen.

9.3.4 Binnen een afstand van 2 meter van de toegangsdeur van de bewaarplaats wordt niet gerookt en is geen open vuur aanwezig. Dit verbod is aangegeven door op de toegangsdeur de tekst 'ROKEN EN OPEN VUUR BINNEN 2 M AFSTAND VERBODEN' aan te brengen.

9.3.5 Indien in de bewaarplaats geen sprinklerinstallatie aanwezig is, bedraagt de maximale hoeveelheid vuurwerk in de bewaarplaats in kg niet meer dan de afstand van de deur van de bewaarplaats tot belendingen van derden in meters, vermenigvuldigd met 200.

9.3.6 In een bewaarplaats die voorzien is van een sprinklerinstallatie wordt ten hoogste 1000 kg vuurwerk opgeslagen.

9.3.7 Indien de vuurwerkbebaarplaats is voorzien van een sprinklerinstallatie zijn de rekken en schappen waarop vuurwerk wordt bewaard van een zodanige constructie dat al het opgeslagen vuurwerk door het water uit de sprinkler kan worden besproeid.

9.3.8 In een bewaarplaats die voorzien is van een sprinklerinstallatie, bedraagt de afstand tussen het opgeslagen vuurwerk en het plafond ten minste 60 cm.

9.3.9 De afstand tussen de sprinklerkop en het opgeslagen vuurwerk bedraagt ten minste 50 cm. De sprinklerkop is staand gemonteerd.

Paragraaf 9.4 Verkoopruimte

9.4.1 Tijdens de toegestane verkooptijden is in de verkoopruimte niet meer dan 50 kg vuurwerk aanwezig. Buiten

die verkooptijden is geen vuurwerk in de verkoopruimte aanwezig.

9.4.2 Het in de verkoopruimte aanwezige vuurwerk is opgeslagen in een afgesloten vitrine of winkelkast, tenzij in deze verkoopruimte een handbediende sprinklerinstallatie aanwezig is. Deze vitrine of winkelkast is zodanig geplaatst dat het publiek daar niet bij kan komen.

9.4.3 Indien in de verkoopruimte een handbediende sprinklerinstallatie is aangebracht, mag de in voorschrift 9.4.1 genoemde hoeveelheid verhoogd worden tot 250 kg.

Paragraaf 9.5 Ompakruimte

9.5.1 In de ompakruimte is alleen gedurende het samenstellen van vuurwerkpakketten vuurwerk voorhanden en niet meer dan voor een geregelde voortgang van de werkzaamheden noodzakelijk is, met een maximum van 50 kg.

9.5.2 In de ompakruimte zijn geen gemakkelijke ontvlambare stoffen en geen drukhouders, met uitzondering van brandblusmiddelen, aanwezig.

9.5.3 Indien in de ompakruimte een handbediende sprinklerinstallatie is aangebracht, mag de in voorschrift 9.5.1 genoemde hoeveelheid verhoogd worden tot 500 kg.

Paragraaf 9.6 Automatische sprinklerinstallatie

9.6.1 Een automatische sprinklerinstallatie voldoet aan de volgende eisen:

- de sproeidichtheid bedraagt ten minste 7,5 mm/min,
- per 4 m² vloeroppervlak is ten minste één opnormaal sprinkler aanwezig,
- de overdruk op de sprinklerklep bij inwerking zijnde installatie bedraagt ten minste 50 kPa,
- de sprinkler heeft een nominale doorklaar van ten minste 6,5 mm, 8 mm of 10 mm, en
- de installatie is voorzien van een beproevingsleiding met manometer, en
- de installatie is zodanig afgesteld dat deze in werking treedt indien de temperatuur aan de buitenzijde van de toegangsdeur 68°C of meer bedraagt.

9.6.2 De toevoerleiding van de sprinklerinstallatie is zodanig tegen vorst beschermd, dat deze niet kan bevriezen.

9.6.3 De sprinklerinstallatie is aangelegd door een door het Nationaal Centrum voor Preventie of een ander door Onze Minister aangewezen onafhankelijk deskundig instituut, erkende installateur. Een verklaring waaruit blijkt dat

de sprinklerinstallatie voldoet aan de eisen uit voorschrift 9.6.1 en die is afgegeven door een door het Nationaal Centrum voor Preventie of een ander door Onze Minister aangewezen onafhankelijk deskundig instituut, erkende inspectieinstelling, is voor het ingebruiknemen van de bewaarplaats aan het bevoegd gezag overgelegd.

9.6.4 De sprinklerinstallatie wordt een maal per twee jaar gekeurd door een door het Nationaal Centrum voor Preventie of een ander door Onze Minister aangewezen onafhankelijk deskundig instituut, erkende installateur of door een bedrijf met aantoonbare gelijkwaardige deskundigheid.

Paragraaf 9.7 Handbediende sprinklerinstallatie

9.7.1 Een handbediende sprinklerinstallatie voldoet aan de volgende eisen:

- de sproeidichtheid bedraagt ten minste 7,5 mm/min,
- de overdruk op de sprinklerklep bedraagt ten minste 50 kPa, en
- de sprinkler heeft een nominale doorklaar van ten minste 6,5 mm, 8 mm of 10 mm.

9.7.2 Een handbediende sprinklerinstallatie is voorzien van een kogelafsluiter. Deze kogelafsluiter is zodanig in een vluchtroute geplaatst dat deze gemakkelijk bereikbaar is en met één handbeweging in werking kan worden gebracht.

9.7.3 De toevoerleiding van de handbediende sprinklerinstallatie is zodanig tegen vorst beschermd, dat deze niet kan bevriezen.

Paragraaf 9.8 bufferbewaarpplaats

9.8.1 De voorschriften 9.2.1 tot en met 9.2.5 en de voorschriften 9.3.2 tot en met 9.3.4 zijn van overeenkomstige toepassing op het bewaren van vuurwerk in een bufferbewaarpplaats.

9.8.2 In een bufferbewaarpplaats is ten hoogste 50 kg vuurwerk aanwezig.

Paragraaf 9.9 Rolcontainer als bewaarplaats

9.9.1 De voorschriften 9.2.3 tot en met 9.2.6 en de voorschriften 9.3.1 tot en met 9.3.4 zijn van overeenkomstige toepassing op het bewaren van vuurwerk in een rolcontainer.

9.9.2 In een rolcontainer wordt ten hoogste 200 kg vuurwerk opgeslagen.

9.9.3 De brandwerendheid van een rolcontainer bedraagt ten minste 60 minuten.

9.9.4 Rondom de rolcontainer is een

vrije ruimte van ten minste 1 meter aanwezig.

Paragraaf 9.10 Container als bewaarplaats

9.10.1 De voorschriften 9.2.3 tot en met 9.2.6 en de voorschriften 9.3.1 tot en met 9.3.9 zijn van overeenkomstige toepassing op het bewaren van vuurwerk in een container.

9.10.2 De brandwerendheid van een container bedraagt ten minste 60 minuten.

9.10.3 Rondom de container is een vrije ruimte van ten minste 3 meter aanwezig.

9.10.4 In de container worden geen vuurwerkpakketten samengesteld.

Paragraaf 9.11 Aanvullende voorschriften bij meer dan één bewaarplaats

9.11.1 De brandwerendheid van de scheiding tussen twee bewaarplaatsen bedraagt ten minste 120 minuten.

9.11.2 Indien de toegangsdeuren van verschillende bewaarplaatsen zich niet in elkaars verlengde bevinden, wordt de maximale hoeveelheid bepaald overeenkomstig voorschrift 9.3.5 met dien verstande dat in plaats van belendingen van derden wordt gelezen deuren van kluisen. De toegangsdeuren zijn nooit gelijktijdig geopend.

Bijlage 2 behorende bij het Besluit voorzielingen en installaties milieubeheer

A. Begripsbepalingen

In deze bijlage wordt verstaan onder:

algemeen:

- wit- en bruingoed: producten als bedoeld in artikel 1, onder a, van het Besluit verwijdering wit- en bruingoed;
- categorie van gevaarlijke afvalstoffen: categorie van gevaarlijke afvalstoffen als bedoeld in de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen.

met betrekking tot geluid:

- geluidniveau: het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Electrotechnische Commissie (IEC) opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie nr. 651, uitgave 1979;
- equivalent geluidniveau LAeq: het gemiddelde van de afwisselende niveau's van het ter plaatse optredende geluid, gemeten in de loop van een

bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai, uitgave 1999;

- piekniveau L_{max}: maximaal geluidniveau gemeten in de meterstand 'F' of 'fast'.

met betrekking tot trilling:

- trillingsterkte: de effectieve waarde van de gewogen trillinggrootte gemeten en beoordeeld overeenkomstig de meet en beoordelingsrichtlijn Richtlijn 2 'Hinder voor personen in gebouwen door trillingen' uitgave 1993 van de Stichting Bouwresearch Rotterdam.

met betrekking tot veiligheid:

- CPR 15-1: Richtlijn 15-1 van de CPR, ge-titeld 'Opslag gevaarlijke stoffen in emballage; Opslag van vloeistoffen en vaste stoffen (0 ton tot 10 ton)', tweede druk, uitgave 1994;
- veiligheidsinformatieblad: veiligheidsinformatieblad als bedoeld in artikel 2, van het Veiligheidsinformatiebladenbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen.

met betrekking tot de kwaliteit van de bodem:

- vloeistofdichte vloer of voorziening: een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-aanbeveling 44;
- NRB: Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen.

B. Voorschriften

Hoofdstuk 1 Algemene voorschriften

Paragraaf 1.1 Geluid en trilling

1.1.1 Voor het equivalente geluidniveau (L_{Aeq}) en het piekniveau (L_{max}), veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties en toestellen, alsmede door de in de inrichting verrichte werkzaamheden en activiteiten, geldt dat:

a. de niveaus op de in tabel I genoemde plaatsen en tijdstippen niet meer bedragen dan de in die tabel aangegeven waarden;

b. de in de periode tussen 07:00 uur en 19:00 uur in tabel I opgenomen piekniveaus niet van toepassing zijn op het laden en lossen;

c. de in tabel I aangegeven waarden binnen in- of aanpandige woningen niet gelden indien de gebruiker van deze woningen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidsmetingen;

d. de in tabel I aangegeven waarden voor woningen ook gelden voor andere geluidgevoelige bestemmingen.

1.1.2 Continu voorkomende trillingen gedurende lange tijd, veroorzaakt door de tot de inrichting behorende installaties of toestellen, alsmede de tot de inrichting toe te rekenen werkzaamheden of andere activiteiten, bedragen in woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen niet meer dan de trillingsterkte zoals opgenomen in tabel 3 van de Richtlijn 2 van de Stichting Bouwresearch 'Hinder voor personen in gebouwen door trillingen' uitgave 1993, voor de gebouwfunctie wonen.

De waarden gelden niet, indien de gebruiker van deze woningen of geluidgevoelige bestemmingen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van trillingmetingen.

1.1.3 In gevallen waarin op de inrichting de voorschriften 6.2 of 4.2 van bijlage 1 van het Besluit riool- en poldergemalen milieubeheer onderscheidenlijk het Besluit gasdrukregel- en meetstations milieubeheer van toepassing was, worden de waarden van de equivalente geluidniveaus ter plaatse van woningen in tabel I van voorschrift 1.1.1 met 5 dB verhoogd. De eerste volzin is niet van toepassing indien lagere waarden waren vastgesteld in de milieuvergunning die gold op de datum van inwerkingtreding van een besluit als bedoeld in de eerste volzin. In dat geval gelden die lagere waarden.

Paragraaf 1.2 Energie

1.2.1 Indien het energieverbruik binnen de inrichting in enig kalenderjaar meer bedraagt dan 50.000 kWh elektriciteit of 25.000 m³ aardgas geeft degene

die de inrichting, drijft op verzoek van het bevoegd gezag aan welke maatregelen of voorzieningen hij heeft getroffen of zal treffen die ertoe bijdragen dat binnen de inrichting een zodanig zuinig gebruik van energie wordt gemaakt als redelijkerwijs mogelijk is.

1.2.2 Binnen een inrichting, als bedoeld in voorschrift 1.2.1, worden die energiebesparingsmaatregelen of -voorzieningen uitgevoerd, die rendabel zijn.

Paragraaf 1.3 afvalstoffen en afvalwater

1.3.1 Het ontstaan van afvalstoffen wordt zoveel mogelijk voorkomen of beperkt. Degene die de inrichting drijft: a. treft maatregelen of voorzieningen die ertoe bijdragen dat binnen de inrichting het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen of beperkt;

b. geeft op verzoek van het bevoegd gezag aan welke maatregelen of voorzieningen hij heeft getroffen of zal treffen.

1.3.2 afvalstoffen worden van elkaar gescheiden, gescheiden gehouden en gescheiden afgegeven, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevergd. Dat geldt in ieder geval voor:

- a. papier- en kartonafval;
- b. kunststofafval;
- c. wit- en bruingoed;
- d. glasafval.

1.3.3 Gevaarlijke afvalstoffen die behoren tot verschillende categorieën van gevaarlijke afvalstoffen, worden van elkaar en van andere afvalstoffen gescheiden, gescheiden gehouden en gescheiden afgegeven.

1.3.4 De binnen de inrichting aanwezige afvalstoffen worden zodanig opgeslagen dat nadelige gevolgen voor het milieu worden voorkomen. Voor zover voorkomen niet mogelijk is, worden zij zodanig opgeslagen dat nadelige gevolgen voor het milieu zoveel mogelijk worden beperkt en gescheiden afgifte mogelijk blijft.

1.3.5 Bedrijfsafvalwater dat:

- a. bedrijfsafvalstoffen bevat, die door versnijdende of vermalende apparatuur zijn versneden of vermalen;
- b. bedrijfsafvalstoffen bevat, waarvan kan worden voorkomen dat ze in het bedrijfsafvalwater terecht komen;
- c. een gevaarlijke afvalstof is, waarvan kan worden voorkomen dat deze in de riolering terecht komt, of
- d. stankoverlast buiten de inrichting veroorzaakt, wordt niet in een riolering gebracht.

| Tijdstip | 07:00-19:00 | 19:00-23:00 | 23:00-07:00 |
|---|-------------|-------------|-------------|
| L _{Aeq} , op de gevel van woningen | 50 dB(A) | 45 dB(A) | 40 dB(A) |
| L _{Aeq} , in in- en aanpandige woning | 35 dB(A) | 30 dB(A) | 25 dB(A) |
| L _{max} , op de gevel van woningen | 70 dB(A) | 65 dB(A) | 60 dB(A) |
| L _{max} , Piekniveau in in- en aanpandige woning | 55 dB(A) | 50 dB(A) | 45 dB(A) |

1.3.6 Bedrijfsafvalwater dat grove of snel bezinkende bedrijfsafvalstoffen bevat, wordt niet in een openbaar riool gebracht.

1.3.7 Bedrijfsafvalwater dat in een openbaar riool wordt gebracht:

a. belemmert niet de doelmatige werking

1°. van het riool;

2°. van een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk, noch

3°. van de apparatuur die behoort bij een zodanig openbaar riool of zuiveringstechnisch werk;

b. belemmert niet de verwerking van slib, verwijderd uit een openbaar riool of een door een bestuursorgaan beheerd zuiveringstechnisch werk;

c. heeft geen of zo beperkt mogelijke nadelige gevolgen voor de kwaliteit van het oppervlaktewater.

1.3.8 Voorschrift 1.3.7 is van overeenkomstige toepassing op bedrijfsafvalwater dat wordt gebracht in een andere voorziening voor de inzameling van afvalwater, en het transport daarvan.

Paragraaf 1.4 Verlichting

1.4.1 De verlichting van gebouwen en open terrein van de inrichting dan wel ten behoeve van reclamedoeleinden, wordt zodanig uitgevoerd dat directe lichtinstraling op lichtdoorlatende openingen in gevels of daken van woningen wordt voorkomen.

Paragraaf 1.5 Veiligheid

1.5.1 In ruimten waar zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare stoffen worden opgeslagen of gebruikt, is roken en open vuur verboden. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool. In deze ruimten is de elektrische installatie uitgevoerd in overeenstemming met normen op het gebied van explosieveiligheid.

1.5.2 Gasflessen zijn:

a. goedgekeurd door een door de betrokken Minister aangewezen instelling of een ten minste gelijkwaardige instelling, dan wel door een dergelijke instelling erkende deskundige; deze goedkeuring blijkt uit de op de gasfles ingeponste datum;

b. zodanig opgesteld dat zij tegen omvallen en aanrijden zijn beschermd, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan;

c. voor zover zij een brandbare inhoud hebben, zodanig opgeslagen dat zij zijn afgescheiden van flessen met oxiderende gassen; de in de eerste volzin bedoelde afscheiding geschiedt door middel van een scheidingswand met een WBDBO van ten minste 60 minuten, dan wel door middel van het aanhouden van een afstand van ten minste drie meter tussen de verschillende gasflessen en flessen met oxiderende stoffen;

d. zodanig opgesteld dat uitstromend gas zich niet in een lager gelegen ruimte of in een riolering kan verspreiden;

e. voor zover, met uitzondering van op een laskar geplaatste flessen, aan apparatuur gebonden flessen dan wel anderszins in gebruik zijnde gasflessen, meer dan 115 liter waterinhoud aan gassen in flessen aanwezig is, opgeslagen in een speciaal hiervoor bestemde kast, kluis, opslaggebouw of buitenopslag; deze opslagplaats is uitgevoerd overeenkomstig de eisen voor gevaarlijke stoffen die hiervoor zijn gesteld in CPR 15-1, met uitzondering van paragraaf 10.3 van CPR 15-1, waarbij een buitenopslag als een vatenpark moet worden gezien; een opslagplaats voor gassen is niet voor onbevoegden toegankelijk.

1.5.3 Afsluiters in vaste gasleidingen zijn goed bereikbaar en aangebracht:

a. direct voor of na binnenkomst van de leiding in een gebouw;

b. aan het einde van elke aftakking van een vaste leiding naar een gebruikstoestel, en

c. in de leidingen op plaatsen waar de leiding geheel of gedeeltelijk kan worden gespoeld met een inert gas.

1.5.4 Het verwisselen van een LPG-wisselreservoir van een intern transportmiddel of transporthulpmiddel geschiedt alleen in de buitenlucht.

1.5.5 Teneinde een begin van brand doeltreffend te kunnen bestrijden, zijn binnen de inrichting voldoende mobiele brandblusapparaten aanwezig.

Paragraaf 1.6 Overig algemeen

1.6.1 Voor zover de voorschriften van dit besluit niet of in onvoldoende mate voorzien in een toereikende bescherming van het milieu tegen de nadelige gevolgen die de inrichting kan veroorzaken, worden die gevolgen zoveel mogelijk voorkomen of voor zover voorkomen niet mogelijk is, zoveel mogelijk beperkt.

Hoofdstuk 2 Bijzondere voorschriften met betrekking tot activiteiten die in de inrichting worden verricht

Paragraaf 2.1 Opslag en werkzaamheden met gevaarlijke stoffen

2.1.1 De opslag, overslag, bewerking en verwerking van gevaarlijke stoffen geschiedt overeenkomstig de aanwijzingen, waarschuwingen en gegevens op de verpakking of het bij de desbetreffende stoffen behorende veiligheidsinformatieblad.

2.1.2 Werkzaamheden met vloeibare of viskeuze gevaarlijke stoffen vinden plaats boven een vloeistofdichte lekbak of een als zodanig uitgevoerde vloeistofdichte vloer. De lekbak respectievelijk vloeistofdichte vloer is vervaardigd van onbrandbaar en hittebestendig materiaal en is bestand tegen de inwerking van de in gebruik zijnde gevaarlijke stoffen. Indien boven de lekbak zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare vloeistoffen worden opgeslagen, moet de lekbak 100% van deze vloeistoffen kunnen opvangen.

Indien boven de lekbak andere gevaarlijke vloeistoffen worden opgeslagen, is de inhoud van de bak ten minste gelijk aan de inhoud van het grootste opgeslagen vat, vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige gevaarlijke vloeistoffen. Er is een voorziening aanwezig waardoor de lekbak permanent tegen inregelen is beschermd.

2.1.3 Gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in verpakkingsmaterialen, houders of insluitsystemen die naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen. De opslag van gevaarlijke stoffen vindt plaats in een of meer speciaal hiervoor bestemde ruimten die afgescheiden zijn van een voor het publiek toegankelijke verkoopruimte. De constructie van de opslagruimte en de wijze van opslag in die ruimte voldoen aan richtlijn CPR 15-1. In de inrichting wordt in totaal ten hoogste 10.000 kg gevaarlijke stoffen opgeslagen en ten hoogste 400 kg bestrijdingsmiddelen opgeslagen.

2.1.4 De opslag in een bovengrondse tank van brandbare vloeistoffen voldoet aan CPR 9-6, waarbij de artikelen 5.1.2, 5.1.5, 5.2.6, 5.2.10 en 5.3.1 niet gelden voor een bovengrondse tank die reeds was opgericht voor het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit.

2.1.5 Zwavelzuur, natronloog, chloorbleekloog en ijzerchloride wordt opgeslagen overeenkomstig de richtlijn CPR 15-1.

2.1.6 Binnen de inrichting:
a. worden geen gevaarlijke vloeibare stoffen of gevaarlijke vloeibare afvalstoffen in tanks opgeslagen, tenzij opslag plaatsvindt, waarop het Besluit opslaan in ondergrondse tanks 1998 van toepassing is of van een opslag overeenkomstig voorschrift 2.1.4 of 2.1.5;

b. worden geen gassen of gasmengsels in tanks opgeslagen, tenzij opslag plaatsvindt waarop hoofdstuk 8 van bijlage 1 behorende bij dit besluit van toepassing is.

Hoofdstuk 3 Bijzondere voorschriften met betrekking tot de bedrijfsvoering van de inrichting

Paragraaf 3.1 Onderhoud en schoonmaak

3.1.1 De inrichting wordt regelmatig schoongemaakt. Insecten, knaagdieren en ander ongedierte worden zo vaak als nodig is, verwijderd en bestreden. De binnen de inrichting vrijkomende afvalstoffen worden regelmatig afgevoerd.
3.1.2 Gemorste gevaarlijke stoffen en gevaarlijke afvalstoffen worden direct opgeruimd en zo snel mogelijk geneutraliseerd of geabsorbeerd. De aard en de hoeveelheid van de aanwezige absorptie of neutralisatiemiddelen is afgestemd op de aard en de hoeveelheid van de gevaarlijke stoffen of gevaarlijke afvalstoffen en de werkzaamheden. Gebruikte absorptiemiddelen en niet meer voor gebruik geschikte gemorste gevaarlijke stoffen worden als gevaarlijk afval behandeld en opgeslagen overeenkomstig voorschrift 2.1.3.

Paragraaf 3.2 Controle van installaties en voorzieningen

3.2.1 Brandblusmiddelen worden jaarlijks gecontroleerd door een instantie die is erkend op basis van de Regeling voor de erkenning van onderhoudsbedrijven kleine blusmiddelen, of door een ten minste gelijkwaardige instelling.
3.2.2 Indien in de inrichting gevaarlijke stoffen, afgewerkte olie of gevaarlijke afvalstoffen worden opgeslagen, stelt degene die de inrichting drijft, gedragsvoorschriften op waarin ten minste wordt aangegeven wanneer en op welke wijze de opslagplaats, de emballage voor de genoemde stoffen en de vloer worden gecontroleerd op lekkages en vloeistofdichtheid. Gedragsvoorschriften zijn binnen een inrichting zodanig zichtbaar aanwezig dat een

ieder daarvan op eenvoudige wijze kennis kan nemen.

Paragraaf 3.3 Bewaren van documenten

3.3.1 Voor zover zij voor de inrichting zijn afgegeven, dan wel zijn voorgescreven, zijn de onderstaande registraties, documenten, of een kopie daarvan, gedurende vijf jaar na dagtekening binnen de inrichting aanwezig, of, binnen een termijn die wordt gesteld door degene die toeziet op de naleving van dit besluit voor deze beschikbaar:

- a. de resultaten van geluidmetingen en eventuele andere emissiemetingen en het op basis van de voorschriften 4.3.1 verrichtte onderzoek naar de mogelijkheden tot beperking van het ontstaan van afvalstoffen;
- b. periodieke inspecties van vloeistofdichte vloeren of voorzieningen;
- c. onderhoudscontracten met betrekking tot in de inrichting aanwezige installaties;
- d. certificaten of bewijzen van:
 - 1°. de installatie van tanks, filters en andere voorzieningen;
 - 2°. onderhoud of keuringen van ten behoeve van de inrichting aanwezige voorzieningen en installaties;
- e. jaarlijkse overzichten van nutsbedrijven van het verbruik van gas, water en elektriciteit;
- f. de veiligheidsinformatiebladen die behoren bij de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen;
- g. afgiftebewijzen van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen;
- h. een uittreksel van de inschrijving in het handelsregister.

Hoofdstuk 4 Nadere eisen

Paragraaf 4.1 Geluid en trilling

4.1.1 In gevallen waarin de in voorschrift 1.1.1 of 1.1.3. opgenomen waarden voor equivalente geluidniveaus en piekniveaus naar het oordeel van het bevoegd gezag te hoog of te laag zijn, kan het bevoegd gezag voor een inrichting bij nadere eis waarden vaststellen die lager of hoger zijn dan de in voorschrift 1.1.1 opgenomen waarden. Voor inrichtingen die voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit zijn opgericht, mag de etmaalwaarde niet lager zijn dan 40 dB(A).

4.1.2 Het bevoegd gezag kan slechts hogere waarden vaststellen als bedoeld in voorschrift 4.1.1 indien binnen woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen, die zijn gelegen binnen de akoestische invloedssfeer van de

inrichting, een etmaalwaarde van 35 dB(A) wordt gewaarborgd. De in de eerste volzin bedoelde etmaalwaarde geldt niet indien de gebruiker van deze woningen geen toestemming geeft voor het in redelijkheid uitvoeren of doen uitvoeren van geluidmetingen.

4.1.3 Indien binnen een afstand van 50 meter van de inrichting geen woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen zijn gelegen, kan het bevoegd gezag bij nadere eis vaststellen op welke plaats de in voorschrift 1.1.1 of 4.1.1 opgenomen waarden voor een inrichting gelden.

4.1.4 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot de voorzieningen die binnen de inrichting moeten worden aangebracht en gedragsregels die in acht moeten worden genomen teneinde aan de voorschriften 1.1.1, 1.1.3, 4.1.1 of 4.1.3 te voldoen.

4.1.5 Het bevoegd gezag kan bij nadere eis voor trillingen als bedoeld in voorschrift 1.1.2, een andere trillingsterkte toelaten. Deze trillingsterkte mag niet lager zijn dan de streefwaarden die zijn gedefinieerd voor de gebouwfunctie wonen in de Richtlijn 2 'Hinder voor personen in gebouwen door trillingen' van de Stichting Bouwresearch, Rotterdam, uitgave 1993.

Paragraaf 4.2 Energie

4.2.1 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot de te treffen rendabele maatregelen of voorzieningen, bedoeld in voorschrift 1.2.2.

4.2.2 Een nadere eis als bedoeld in voorschrift 4.2.1, kan niet de verplichting inhouden tot het treffen van maatregelen of voorzieningen tot beperking van het energiegebruik die een terugverdiendtijd hebben van meer dan vijf jaar voor gebouwen, faciliteiten en processen.

4.2.3 Een nadere eis als bedoeld in voorschrift 4.2.1 kan geen betrekking hebben op de eigenschappen van toestellen of installaties waarop de Wet energiebesparing toestaan van toepassing is.

Paragraaf 4.3 afvalstoffen

4.3.1 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot:
a. Het doen van onderzoek naar de mogelijkheden tot het treffen van maatregelen of voorzieningen ten behoeve van het voorkomen of het beperken van het ontstaan van afvalstoffen bin-

nen de inrichting, voor zover maatregelen of voorzieningen onvoldoende bekend zijn;

b. de ten behoeve van het voorkomen of het beperken van het ontstaan van afvalstoffen binnen de inrichting te treffen maatregelen of voorzieningen, bedoeld in voorschrift 1.3.1.

Een onderzoek als bedoeld onder a kan niet vaker dan eenmaal in de vijf jaar worden voorgeschreven, tenzij de omstandigheden in de inrichting naar het oordeel van het bevoegd gezag zodanig zijn gewijzigd dat dit ter uitvoering van voorschrift 1.3.1 noodzakelijk is.

4.3.2 Een nadere eis als bedoeld in voorschrift 4.3.1, onder b, kan niet betreffen de verplichting tot het treffen van maatregelen of voorzieningen tot het voorkomen of het beperken van het ontstaan van afvalstoffen die een terugverdientijd hebben van meer dan vijf jaar.

4.3.3 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot het treffen van maatregelen of voorzieningen ten behoeve van het scheiden, gescheiden houden, gescheiden afgeven en het gescheiden opslaan van afvalstoffen als bedoeld in de voorschriften 1.3.2, 1.3.3 en 1.3.4.

4.3.4 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid van bedrijfsafvalwater dat in een openbaar riool als bedoeld in voorschrift 1.3.7, of in een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater als bedoeld in voorschrift 1.3.8, wordt gebracht.

Paragraaf 4.4 Verlichting

4.4.1 Het bevoegd gezag kan een nadere eis stellen met betrekking tot de ten behoeve van het voorkomen of het beperken van hinder door verlichting, te treffen maatregelen of voorzieningen.

Paragraaf 4.5 Bodembescherming

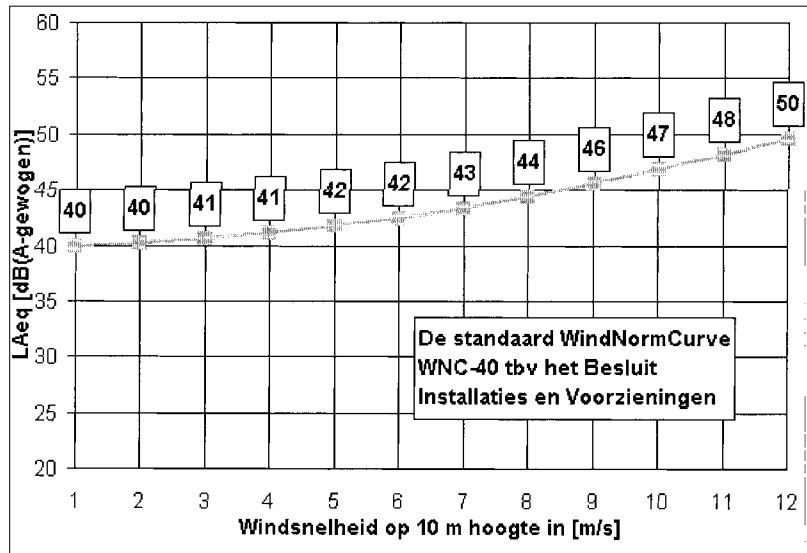
4.5.1 Het bevoegd gezag kan, indien beoordeeld volgens de NRB, sprake is van een bodembedreigende activiteit, een nadere eis stellen met betrekking tot:

a. het doen van een onderzoek vóór de inrichting in werking is (nulsituatieonderzoek), of het doen van een onderzoek, binnen acht weken na de beëindiging van de activiteiten in de inrichting (eindsituatieonderzoek), naar de stoffen die door de werkzaamheden van de

inrichting ter plaatse een bedreiging van de bodemkwaliteit vormen, en b. het rapporteren van de resultaten van de onder a genoemde onderzoeken.

Bijlage 3 Behorende bij het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

Windnormcurve (WNC)



Ter verduidelijking van de relatie windkracht (in Beaufort) en windsnelheden (in [m/s]) volgt hierna het volgende overzicht.

Windkracht volgens Beaufort

| Windkracht | m/s |
|------------|-------------|
| 0 | 0,0 - 0,2 |
| 1 | 0,3 - 1,5 |
| 2 | 1,6 - 3,3 |
| 3 | 3,4 - 5,4 |
| 4 | 5,5 - 7,9 |
| 5 | 8,0 - 10,7 |
| 6 | 10,8 - 13,8 |
| 7 | 13,9 - 17,1 |
| 8 | 17,2 - 20,7 |

Nota van toelichting

Inhoudsopgave

1. Algemene toelichting

- 1.1 Terugblik en ontwikkelingen ten aanzien van de milieuregelgeving voor inrichtingen
- 1.2 De nieuwe opzet van het besluit
- 1.3 Relatie met andere beleidsterreinen
- 1.4 Toetsing van het ontwerpbesluit
 - 1.4.1 Aantal inrichtingen waarop het besluit van toepassing zal zijn

1.4.2 Aard en omvang van de kosten en baten van het besluit

1.4.3 Bescherming van het milieu

1.4.4 Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het besluit

1.1 Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

1.2 Notificatie

2. Artikelsgewijze toelichting

3. Toelichting bijlage 1

- 3.1 Toelichting algemeen
- 3.2 Toelichting voorschriften

4. Toelichting bijlage 2

- 4.1 Toelichting algemeen
- 4.2 Toelichting voorschriften

5. Toelichting bijlage 3

Bijlage 1 Behorende bij de Nota van toelichting

Bijlage 2 Behorende bij de Nota van toelichting

1. Algemene toelichting

1.1. Terugblik en ontwikkelingen ten aanzien van de milieuregelgeving voor inrichtingen

Van vergunningen naar algemene regels Medio jaren tachtig is begonnen met het opstellen van algemene regels voor bedrijven in het kader van de toenmalige dereguleringsoperatie 'Actieprogramma Deregulering Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer'. Deze operatie is erop gericht de vergunningplicht – toen nog op basis van de Hinderwet – te vervangen door een stelsel van

algemene regels of standaardvoorschriften. Met algemene regels kon de regulering van de milieuaspecten van veel bedrijven gestalte krijgen en kon de achterstand in de vergunningverlening binnen een korte tijd snel worden geëlimineerd.

De MDW-operatie algemene milieuregels voor inrichtingen

In zijn brief van 19 december 1994 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal presenteerde het kabinet het plan van aanpak 'Marktwerving, deregulering en wetgevingskwaliteit' (MDW) (Kamerstukken II 1994/95, 24 036, nr. 1). Doel daarvan is regels die het bedrijfsleven onnodig belasten, te verminderen en te vereenvoudigen en de wetgevingskwaliteit te verbeteren. Ter uitwerking van het Regeerakkoord kreeg in december 1994 de projectorganisatie MDW gestalte. In dat kader stelde het kabinet de MDW-werkgroep Inrichtingen- en vergunningbesluit milieubeheer in met de opdracht te onderzoeken in hoeverre het stelsel van milieuregelgeving, met name het stelsel van vergunningen en algemene regels voor inrichtingen, kon worden verbeterd.

Het kabinet informeerde bij brief van 10 juli 1995 de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over het standpunt dat het naar aanleiding van het rapport van de MDW-werkgroep van 20 juni 1995 had ingenomen (Kamerstukken II 1994/95, 24 036, nr. 6). Naar aanleiding van dat advies heeft het kabinet besloten om de besluiten op grond van artikel 8.40 Wm voortaan vorm te geven aan de hand van de volgende uitgangspunten:

- Meer inrichtingen onder het bereik van algemene regels:
- Globalisering, bundeling en groter bereik van algemene regels:
- Voorschriften beperken tot wat strikt noodzakelijk is; accent op doelvoorschriften in plaats van middelvoorschriften;
- Flexibilisering door middel van nadere eisen;
- Vereenvoudiging van de meldingsplicht van artikel 8.41 Wm.

De eerste herziene en vastgestelde 8.40-amvb waarin de MDW-aanbevelingen zijn verwerkt, is het Besluit horeca, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer (Stb. 1998, 322, inwerkingtreding 1 oktober 1998). In de nota van toelichting bij dat besluit is uitgebreid ingegaan op de redenen voor het hantieren van bovenstaande uitgangspunten.

Voor een nadere uiteenzetting over die uitgangspunten wordt daar dan ook naar verwezen.

1.2. De nieuwe opzet van het besluit

Verantwoordelijkheid bedrijfsleven en overheid

In het afgelopen decennium is zowel bij de overheden als bij het bedrijfsleven het inzicht gegroeid dat elk bedrijf zelfstandig verantwoordelijk is voor het milieu.

Degene die de inrichting drijft, moet nagaan wat de mogelijke nadelige milieugevolgen zouden kunnen zijn als de inrichting in werking wordt gebracht of in bedrijf is. Op hem rust ook de verantwoordelijkheid na te gaan op welke wijze deze gevolgen kunnen worden voorkomen of, indien dat niet kan, zoveel mogelijk beperkt.

De geschetste verantwoordelijkheid van de onderneming neemt niet weg dat in laatste instantie de overheid het tot haar verantwoordelijkheid moet rekenen het milieu te beschermen. Artikel 21 van de Grondwet bepaalt dat de zorg van de overheid is gericht op de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Het benadrukken van de eigen verantwoordelijkheid van de ondernemers moet daarom worden gezien als een belangrijke medeverantwoordelijkheid doch impliceert niet een overdracht van de uiteindelijke verantwoordelijkheid van de overheid.

De wijze van normstelling

Het besluit bevat tal van concrete voorschriften die erop gericht zijn de nadelige gevolgen die de categorieën van inrichtingen, waarop het besluit betrekking heeft, kunnen veroorzaken, te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Soms zijn dit doelvoorschriften, soms zijn het concrete voorschriften waaraan voorzieningen, installaties of activiteiten binnen de inrichting moeten voldoen. Op weer andere onderdelen zijn concrete voorschriften geformuleerd die handelingen vergen of de handelvrijheid beperken.

Als vangnetbepaling in het besluit fungeert voorschrift 1.6.1 van bijlage 2. Een zodanig vangnet is noodzakelijk, aangezien een volledig dekkend pakket van maatregelen voor alle denkbare situaties niet mogelijk is. Voorschrift 1.6.1 fungeert daarnaast als sluitstuk indien geen van de voorschriften van het besluit van toepassing is, maar waarbij naar redelijke maatstaven moet

worden geoordeeld dat een aantasting van het milieu in concreto niet aanvaardbaar is.

Verbreiding reikwijdte en vernieuwing

De Wet milieubeheer kent een andere werking en reikwijdte dan de Hinderwet. De aloude invalshoek van gevaar, schade en hinder is door de Wet milieubeheer vervangen door het uitgangspunt dat een zo groot mogelijke bescherming van het milieu geboden is. Het begrip 'bescherming van het milieu' van de Wet milieubeheer omvat, naast de klassieke hiervoor genoemde Hinderwetthema's, onder meer de zorg voor een doelmatige verwijdering, preventie en hergebruik van afvalstoffen, de zorg voor een zuinig gebruik van energie en grondstoffen, en het beperken van de gevolgen van de verkeersaantrekkende werking van de inrichting.

Overeenkomstig artikel 1.1 van de Wet milieubeheer zijn bij de totstandkoming van dit besluit de aspecten afvalpreventie, energie- en waterbesparing, grondstoffenextensivering en het verkeer van personen en goederen van en naar de inrichting gezien.

Afvalpreventie en energie- en waterbesparing wijken in essentie af van de meer klassieke milieuaspecten uit de Hinderwet. In tegenstelling tot bijvoorbeeld stank of lawaai leveren tekortkomingen of nalatigheden van een bedrijf ten aanzien van afvalpreventie en energiebesparing geen onmiddellijk benadeelden op. Het gaat om de bescherming van het milieu in ruime zin zonder dat direct een directe relatie kan worden gelegd met de (woon)omgeving. Juist vanwege dat bijzondere karakter zijn voorschriften opgenomen die meer ruimte bieden voor specifieke invulling naar omstandigheden, mogelijkheden of anderszins.

Energiebesparing

Overwogen is op welke wijze het aspect van energiegebruik in het besluit vorm zou kunnen krijgen. Het huidige beleidskader inzake energiebesparing is in belangrijke mate gebaseerd op stimulering van energiebesparing door middel van andere instrumenten dan directe regulering. Daarbij kan worden gewezen op de meerjarenafspraken die met bedrijfssectoren zijn of worden gemaakt, het programma van de Nederlandse Onderneming voor Energie en Milieu (NOVEM), het convenant woningbouw en de introductie van

energiesdiensten door marktpartijen. Deze instrumenten gaan uit van een grote verantwoordelijkheid van het bedrijfsleven zelf. Daarnaast krijgt de energiebesparing gestalte in thema's als duurzaam bouwen en de ontwikkeling van energieprestatienormen. Recent is ook de zogenaamde regulerende energiebelasting (REB) van kracht geworden in aanvulling op fiscale ondersteunende regelingen (VAMIL en EIA). In het licht van deze benadering en ter voorkoming van overregulering is de regeling van de energiebesparing in dit besluit terughoudend opgezet. De energieparagraaf richt zich op die inrichtingen die een relatief groot energieverbruik kennen.

Tenslotte valt te vermelden dat op grond van de Wet energiebesparing toestellen (W.E.T.) in het belang van de energiebesparing regels gesteld kunnen worden met betrekking tot toestellen en installaties. Zo zijn er ter toepassing van EU-richtlijnen onder meer eisen gesteld ten aanzien van het energiegebruik van cv-ketels. Dergelijke eisen gelden algemeen, onafhankelijk van de plaats van het toestel of de installatie. Met betrekking tot toestellen/installaties waarvoor op grond van de W.E.T. voorschriften zijn gegeven kunnen geen nadere eisen worden vastgesteld op grond van dit besluit.

afvalstoffen (afvalpreventie en afvalscheiding)

Om voor afvalpreventie de juiste condities te creëren is het 'Actieprogramma afvalpreventie bij bedrijfsmatige activiteiten' uitgevoerd, dat zowel betrekking heeft op regulerende als stimulerende instrumenten. Onder afvalpreventie wordt hier verstaan: 'het voorkomen of beperken van het ontstaan van afval door reductie aan de bron, door intern hergebruik of door de vermindering van de totale milieuschadelijkheid daarvan.'

Welke maatregelen redelijkerwijs kunnen worden gevegd, wordt bepaald door de stand van de techniek en door de technische en financiële mogelijkheden van het betreffende bedrijf.

Om de juiste condities voor hergebruik en nuttige toepassing van afvalstoffen te realiseren wordt het Programma gescheiden inzamelen van bedrijfsafval (GIBA) uitgevoerd, opgesteld door het Afval Overleg Orgaan (AOO).

Bij gevaarlijk afval is de noodzaak van specifieke eindverwerking de reden om tot afvalscheiding over te gaan. Afval-

scheiding betreft het scheiden, gescheiden houden en gescheiden afgeven van afval dat zowel integraal als gescheiden vrijkomt.

Om tot uitdrukking te brengen welke afvalstoffen in elk geval voor afvalscheiding in aanmerking zouden kunnen komen, is in voorschrift 1.3.2 een opsomming gegeven.

De gevolgen van het verkeer van personen en goederen van en naar de inrichting

Problemen en overlast voortkomend uit de verkeersstroom verbonden aan een inrichting, hangen sterk samen met de specifieke situering van die inrichting in zijn omgeving. Potentiële hinder door vervoerbewegingen dienen dan ook in eerste instantie te worden behandeld in het kader van de ruimtelijke ordening, gemeentelijke verkeers en vervoersplannen of het hoofdstuk VI Verkeerslaaai, van de Wet geluidhinder. De hinder die wordt ondervonden is sterk afhankelijk van de situering van de inrichting en het karakter van de omgeving.

De wijze waarop de geluidhinder daarvan moet worden benaderd en beoordeeld dient in overeenstemming plaats te vinden met de wijze waarop het verkeersgeluid van verkeer wordt vastgesteld in het kader van de Wet geluidhinder. Daarbij kan de circulaire van 29 februari 1996 van de Minister van VROM, getiteld 'Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer' (Kenmerk MBG 96006131, Stcrt. 1996, nr. 44), tevens als hulpmiddel dienen.

Indirecte lozing van afvalwater

Indirecte lozingen, d.w.z. lozingen op het riool, kunnen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken onder meer door het in het milieu geraken van verontreinigende stoffen. De lozingen via het openbaar riool kunnen verder nadelige gevolgen voor het milieu hebben, indien deze de doelmatige werking van de riolering of het zuiverings-technisch werk belemmeren, bijvoorbeeld door aantasting van de riolering of de daarbij behorende apparatuur. Tot 1 maart 1996 kreeg de aanpak voor indirecte lozingen die niet zijn aangewezen op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo), gestalte via de gemeentelijke lozingsverordeningen. Vanaf de genoemde datum

zijn de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren zo aangepast, dat alle milieuaspecten van indirecte lozingen – voor zover het niet gaat om indirecte lozingen waarop de WVO van toepassing is – in milieuvergunningen of bij algemene regels op grond van de Wet milieubeheer worden geregeld.

Nadere eisen

Artikel 8.42 van de Wet milieubeheer biedt de mogelijkheid in een 8.40-besluit de verplichting op te leggen te voldoen aan nadere eisen van een bestuursorgaan met betrekking tot daarbij aan te geven onderwerpen. Door het stellen van nadere eisen kunnen de betreffende voorschriften worden toegesneden op concrete gevallen. Artikel 5 van het besluit biedt aan het bevoegd gezag de mogelijkheid tot het stellen van nadere eisen. De figuur van nadere eisen is niet nieuw. Ook in tot op heden geldende 8.40-besluiten is op diverse plaatsen de mogelijkheid gecreëerd dat het bevoegd gezag nadere eisen stelt.

Nadere eisen worden in de praktijk doorgaans terughoudend en afgewogen toegepast in die situaties waarbij lokale omstandigheden een specifieke benadering noodzakelijk maken. Het komt zelden voor dat een nadere eis wordt gesteld zonder voorafgaand overleg met degene die de inrichting drijft. In de praktijk blijkt dat in de meeste gevallen in goed overleg tussen het bedrijf en het lokale gezag eventuele onduidelikheden worden weggenomen over de wijze waarop de regelgeving in het concrete geval moet worden nageleefd of welke activiteiten of voorzieningen kunnen bijdragen tot een juiste bescherming van het milieu. Dan kan ook van het stellen van een formele nadere eis worden afgezien.

De inhoudelijke en procedurele eisen die ons recht stelt aan de beschikking, houdende nadere eisen, dragen ertoe bij dat de bevoegde instanties niet anders dan weloverwogen daartoe overgaan. De nadere eis is een ambtshalve beschikking, die niet kan worden genomen dan nadat het bevoegd gezag zorgvuldig zich een beeld heeft gevormd van de relevante feiten en de betrokken belangen. Daarbij zijn niet alleen de milieubelangen en de belangen van derdenbelanghebbenden aan de orde maar ook de bedrijfseconomische belangen. Er moet een duidelijke en redelijke verhouding zijn tussen het met de nadere

eis beoogde doel en de kosten of inspanningen die het bedrijf moet maken om aan de eis te kunnen voldoen. Nadere eisen kunnen in zijn algemeenheid niet zo ver gaan dat daarvoor een bedrijf – in vergelijking met soortgelijke bedrijven of (internationale) ondernemingen uit dezelfde bedrijfstak – overmatig hoge kosten zou moeten maken om aan deze eisen te kunnen voldoen.

De mogelijke angst dat de nadere eisen, zoals in dit besluit geregeld, tot een soort 'verkapt vergunning' zouden leiden wordt niet gedeeld. De Minister van VROM zal de ontwikkeling op dit punt in overleg met de betrokken maatschappelijke sectoren, het bedrijfsleven en de VNG monitoren en evalueren.

1.3. Relatie met andere beleidsterreinen

Bij de opzet van dit besluit is getracht geen aspecten te regelen die reeds in andere kaders worden gereguleerd.

Ruimtelijke beleid en bedrijfsvestiging

Er is een sterke verwantschap tussen milieubeleid en ruimtelijk beleid. Het bestemmingsplan is op gemeentelijk niveau het afstemmingskader tussen beide beleidsvelden. Een optimaal samenspel tussen milieu en ruimtelijke ordening zou moeten leiden tot een juiste afweging van milieubelastende en milieugevoelige bestemmingen, die vervolgens wordt vastgelegd in bestemmingen en (gebruiks)voorschriften. Deze zijn vanwege hun normerend karakter bindend voor een ieder en dienen tevens als toetsingskader bij bouw- en aanlegvergunningen. Bestemmingsplannen kunnen normen bevatten ter bescherming van het milieu zoals vestigingsnormen en collectieve normen (geluidzones, veiligheidszones etc.). Op grond daarvan kan de toelaatbaarheid van individuele bedrijven binnen het bestemmingsplankader worden beoordeeld. Een goed ruimtelijk orderingsbeleid kan diverse milieugebonden knelpunten van inrichtingen voorkomen.

Opgemerkt wordt dat de handhaving van het geschetste kader uiteindelijk bepalend zal zijn voor de vraag of de stelsels van de ruimtelijke ordening en van milieu op deze wijze naadloos op elkaar aansluiten.

Bouwvergunning en Bouwbesluit

In het Bouwbesluit op grond van de Woningwet zijn vier uitgangspunten

gehanteerd: veiligheid, gezondheid, bruikbaarheid en energiezuinigheid. De voorschriften zijn gegeven op basis van levensduur, kosten en milieuaspecten. Daarnaast dient de gemeenteraad nog een bouwverordening vast te stellen, waarin met name de brandveiligheid (brandwerende en blusvoorzieningen) binnen gebouwen wordt gegarandeerd. In de 'oude' 8.40-besluiten, waarvoor het onderhavige besluit in de plaats treedt, zijn diverse voorschriften opgenomen die betrekking hebben op bouwkundige scheidingsconstructies, brandwerendheid, ventilatie van ruimten etcetera. Veelal bleek er sprake van overlap met de eisen die voortvloeien uit het Bouwbesluit en de bouwverordening. Bij de totstandkoming van het onderhavige besluit is gekozen voor een meer zuivere afbakening tussen milieu- en bouwvoorschriften. Voorschriften die betrekking hebben op bouwtechnische elementen van een inrichting, zijn zoveel mogelijk gemeden.

Provinciale milieuverordening

Artikel 1.2 van de Wet milieubeheer regelt de provinciale milieuverordening (PMV). De verordening is het kader voor tal van onderwerpen waarvan is geoordeeld dat deze beter op provinciaal niveau kunnen worden geregeld. Naast het aanwijzen van bijzondere gebieden is in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer vastgelegd dat zaken met betrekking tot de verwijdering van afvalstoffen op provinciaal niveau geregeld kunnen worden. In AOO-verband zijn de overheden met elkaar overeengekomen dat regels voor het bewaren en het ontdoen van afvalstoffen in dit besluit zijn opgenomen. Voor het overige blijft de PMV van toepassing.

Gemeentelijke verordening

Artikel 121 van de Gemeentewet biedt de gemeenten een verordenende bevoegdheid zolang deze niet in strijd is of komt met een hogere wettelijke regeling. In verband hiermee kan zich de vraag voordoen of gemeenten de bevoegdheid hebben bij Algemene plaatselijke verordening (APV) voorzieningen te treffen die bepaalde vormen van nadelige gevolgen, veroorzaakt door inrichtingen, (bijv. hinder) reguleren. Bepaalde vormen van milieugevolgen, zoals geluid en de beleving daarvan zijn sterk afhankelijk van de specifieke situering van een inrichting in zijn omgeving.

De APV biedt ook mogelijkheden om

aspecten betreffende de openbare orde te reguleren. Hierbij kan met name gedacht worden aan overlast door bezoekers van scholen en opleidingsinstellingen, geluidhinder door vrachtwagens, bromfietzen en andere hinderlijke activiteiten.

Regels vanuit nutsbedrijf

De levering van gas, water en licht en de daarvoor gebruikte installaties door nutsbedrijven, alsmede de daarvoor in inrichtingen in gebruik zijnde toestellen en voorzieningen, moeten voldoen aan diverse specifieke normen (NEN, KOMO) en (periodieke) keuringen door erkende installateurs. De levering en het gebruik is vanwege veiligheids- en gezondheidsredenen met grote waarborgen omgeven. De verwijzing naar deze normen vereist bij controle een zeer specifieke kennis, deskundigheid en ervaring. Bij de nutsbedrijven en de erkende installateurs is deze aanwezig. Bij de opzet van het onderhavige besluit is gekozen voor een meer zuivere afbakening tussen milieuvoorschriften en bepalingen van de nutsbedrijven. Voorschriften die betrekking hebben op het gebruik van toestellen en installaties voor gas, water en licht, zijn zoveel mogelijk vermeden. Deze aspecten vallen reeds onder de leverings- en veiligheidsvoorschriften van de nutsbedrijven.

Specifieke algemene regels

In dit besluit zijn geen onderwerpen opgenomen, waarvoor reeds regels zijn gesteld op basis van besluiten krachtens artikel 8.44 van de Wet milieubeheer. Deze regels bestaan zelfstandig naast, en zijn additioneel aan dit besluit. In de oorspronkelijke 8.40-besluiten waren diverse richtlijnen zoals die van de Commissie voor Preventie van Rampen (CPR) uitgewerkt in diverse voorschriften.

De grotere reikwijdte van het onderhavige besluit bewerkstelligt dat het aantal gevallen, waarin deze onderwerpen niet van toepassing zullen zijn, toeneemt. Daarom is ervoor gekozen deze richtlijnen niet in het besluit uit te werken doch deze van toepassing te verklaren. Bij de invoering van dit besluit zal aan de begeleiding en afstemming extra aandacht worden besteed.

Handhaving

In gevolge artikel 18.2, eerste lid, onder a, van de Wet milieubeheer is het bestuursorgaan waaraan de melding als

| bedoeld in artikel 6 van dit besluit wordt gericht, het bestuursorgaan dat heeft zorg te dragen voor de bestuurlijke handhaving van hetgeen bij of krachtens dit besluit is gesteld. Gezien onder meer de aard van de activiteiten waarop dit besluit van toepassing is, zullen in nagenoeg alle gevallen burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de inrichting zich bevindt het bevoegde gezag zijn voor de bestuurlijke handhaving van dit besluit. De zorg voor de handhaving van dit besluit houdt allereerst in dat het bevoegde gezag in eerste instantie verantwoordelijk is voor het toezicht op de naleving van het besluit. De zorg voor de bestuurlijke handhaving omvat voorts de plicht voor het bevoegde gezag om gegevens die van belang zijn met het oog op de uitoefening van de bestuurlijke handhaving te verzamelen en te registreren. Dit volgt uit artikel 18, eerste lid, onder b, van de Wet milieubeheer. Naast een bestuurlijke aanpak kan ook via het strafrecht worden opgetreden ingeval van overtreding van dit besluit en de voorschriften die hierop zijn gebaseerd. De grondslag hiervoor ligt in de Wet op de economische delicten (WED). Zie artikel 1.a. onder 1o en 2o van de WED. Indien er een reële keuzemogelijkheid bestaat tussen een bestuursrechtelijke en een strafrechtelijke aanpak zal per individueel geval in overleg tussen de betrokken instanties moeten worden besloten welke aanpak het meest aangewezen is. | Voorziening of installatie | onder bestaand besluit | onder de Wm | onder dit besluit |
|--|-------------------------------|------------------------|-------------|-------------------|
| | gasdrukregel- en meetstations | 11.000 | 11.000 | 11.000 |
| | warmtekrachtinstallaties | geen | 4.000 | 3.000 |
| | stookinstallaties | geen | 2.400 | 1.200 |
| | telecommunicatiegebouwen | geen | 3.000 | 2.900 |
| | windturbines | geen | 1.200 | 600 |
| | installaties waterbeheer | 20.000 | 21.000 | 20.500 |
| | grondreiniging | geen | 200 | 200 |
| | opslag propaan | 20.000 | 30.000 | 25.000 |
| | opslag vuurwerk | 4.000 | 6.000 | 5.000 |

Uit het overzicht blijkt de in artikel 2 van dit besluit bedoelde doelgroep, in totaal afgerond circa 80.000 locaties te omvatten die onder de Wet milieubeheer vallen en in beginsel vergunningplichtig zijn. De vijf bestaande besluiten, te vervangen door dit besluit, omvatten reeds circa 55.000 locaties die vrijgesteld zijn van deze vergunningplicht, dit is circa 70 % van het totaal. Ingeschat wordt dat het aantal locaties dat onder dit besluit valt afgerond circa 70.000 locaties zal bedragen, dit is circa 88 % van het totaal. Indien we de huidige situatie vergelijken met de situatie na inwerkingtreding van het onderhavige besluit zal het aantal vergunningplichtige inrichtingen dus dalen met ongeveer 15.000 inrichtingen, namelijk van circa 25.000 tot circa 10.000.

ting kwijt is aan een Wm-vergunningprocedure liggen tussen de fl. 2.000,= en 20.000,=. In die kosten zijn opgenomen de op geld waardeerbare inzet van het bedrijf (loonkosten), externe adviseurs en out of pocket-kosten. Out-of-pocket kosten hebben betrekking op de aanschaf van materialen, onderzoekskosten en de inzet van externe adviseurs indien sprake is van vaste prijscontracten. Zou worden aangenomen dat gemiddeld eens per 10 jaar een dergelijke procedure moet worden doorlopen (oprichtings- en wijzigingsvergunningen) en dat deze gemiddeld fl. 10.000,= kost, dan zou voor de betreffende sector het totaal aan jaarlijkse procedurekosten zónder dit besluit gesteld kunnen worden op ongeveer fl. 25 miljoen (volgens: 25.000 inrichtingen x 10% x fl. 10.000,-). In de situatie onder dit besluit worden de kosten geschat op circa fl. 10 miljoen (10.000 x 10% x fl. 10.000,=).

Het meldingensysteem is veel minder kostbaar dan het vergunningensysteem. De kosten voor een bedrijf voor het doen van een melding op grond van de oude 8.40-besluiten worden op basis van een steekproef gemiddeld gesteld op fl. 500,= tot 2500,= per melding. In die kosten zijn opgenomen de op geld waardeerbare inzet van het bedrijf (loonkosten), externe adviseurs en out of pocket-kosten. In de situatie zónder dit besluit bedragen de meldingskosten circa fl. 8,3 miljoen (volgens: 55.000 x 10% x gemiddeld fl 1500,=).

De kosten voor het doen van de vereenvoudigde melding, die in het onderhavige besluit is voorzien, zijn mini-

De kosten die een gemiddelde inrichting

1.4. Toetsing van het ontwerp-besluit

1.4.1 Aantal inrichtingen waarop het besluit van toepassing zal zijn

Niet alle inrichtingen in de onderscheiden bedrijfscategorieën komen te vallen onder het bereik van het besluit. Artikel 2 en 3 beperken beide de reikwijdte van het besluit. Inrichtingen die buiten dit besluit vallen blijven vergunningplichtig. In onderstaande tabel zijn de in samenwerking met het 'Gezamenlijke steunpunt voorgenomen regelgeving' verzamelde aantallen, met een meer of minder indicatief karakter, weergegeven uitgesplitst naar de categorieën.

1.4.2. Aard en omvang van de kosten en baten van het besluit

a. Structurele en eenmalige effecten

Zonder vergunning is het verboden een inrichting op te richten, in werking te hebben of een wijziging in de aard of de werkzaamheden aan te brengen. Het vervallen van de vergunningplicht is een structureel effect voor alle inrichtingen waarop het besluit van toepassing is. Het betreft niet alleen oprichtingsvergunningen doch ook wijzigingsvergunningen.

Het is niet bekend hoe hoog de totale kosten van de vergunningverlening jaarlijks zijn voor de bedrijven, die vallen onder het bereik van het besluit.

Een grove berekening kan evenwel enig zicht op de financiële effecten geven.

De kosten die een gemiddelde inrichting

maal. Naar schatting belooft de op geld waardeerbare moeite voor het doen van de nieuwe melding fl. 300,= tot 1500,=. Kosten die de doelgroep zal maken voor het doen van meldingen volgens dit besluit wordt op jaarbasis geschat op fl. 6,3 miljoen (volgens: 70.000 x 10% x gemiddeld fl. 900,=). Samengevat bedragen de totale kosten: – zónder dit besluit circa fl. 33,3 miljoen per jaar ; – volgens dit besluit circa fl. 16,3 miljoen per jaar; Een besparing wordt bereikt van circa fl. 17 miljoen per jaar.

Aangetekend wordt dat bestaande bedrijven die reeds in bezit zijn van een vergunning op het moment dat dit besluit op de inrichting van toepassing wordt, niet genoodzaakt zijn zich te melden bij het bevoegd gezag.

b. Rechten

Met het in werking treden van het besluit vervalt de verplichting tot het aanvragen van vergunningen op grond van hoofdstuk 8 van de Wet milieubeheer. Het bedrijf of de instelling is slechts gehouden de oprichting of de wijziging van de inrichting aan het bevoegd te melden. Het bevoegd gezag kan geen rechten in rekening brengen voor dergelijke meldingen.

Voor alle beschikkingen krachtens de Wet milieubeheer kunnen vanaf 1-1-1998 geen rechten meer in rekening worden gebracht (artikel 15.34a van de Wet milieubeheer). De derving bij gemeenten en provincies van opbrengsten uit de milieuleges wordt gecompenseerd door centrale financiering via het Gemeentefonds en het Provinciefonds. Over 1998 vindt een compensatie plaats op basis van de inkomsten van de afgelopen drie jaren. Ter bepaling van de hoogte van de compensatie in 1998 wordt het gemiddelde bedrag genomen van de twee jaren waarin de inkomsten het hoogst zijn. De verdeling van de middelen in het Gemeentefonds en het Provinciefonds zal vooralsnog gebeuren via een integratie-uitkering. Hierbij is overigens sprake van een oplopend compensatiebedrag (overgang naar compensatie op basis van kosten). Voor de periode na 1998 zal, in overleg met de VNG en het IPO, worden bezien op welke wijze inpassing in het Gemeentefonds en het Provinciefonds zal geschieden.

Verwacht mag worden dat de compensatie structureel een toereikend niveau heeft. De meeste bedrijven beschikken

inmiddels over een geactualiseerde Wet milieubeheervergunning. Dit betekent dat de kosten en de gederfde opbrengsten voor de lokale overheden, in de toekomst waarschijnlijk een neerwaartse tendens zullen laten zien. Deze tendens zal worden versterkt doordat als gevolg van de verruimde reikwijdte van dit besluit de vergunningplicht voor meer bedrijven zal komen te vervallen.

Er zijn in het algemeen geen extra kosten te voorzien. Voor die gevallen waarin bestaande bedrijven voor het eerst onder het bereik van dit pakket van algemene regels komen te vallen, is het denkbaar dat kosten moeten worden gemaakt om aan de regelgeving te voldoen. Overigens moet worden verwacht dat het aantal van dergelijke gevallen laag ligt en dat het afhandelen van meldingen minder kostbaar is dan het aanvragen van vergunningen. De thans bestaande bedrijven, die voor het eerst onder het bereik van het besluit komen te vallen, waren, voordat het besluit in werking trad, vergunningplichtig. Aangenomen moet worden dat aan het merendeel van die bedrijven een vergunning met voorschriften en beperkingen is afgegeven.

c. De gevolgen voor de omvang van de administratieve lasten

Onder het begrip administratieve lasten wordt in dit kader verstaan de kosten om te voldoen aan informatieverplichtingen die voortvloeien uit dit besluit. Het gaat om het verzamelen, bewerken, registreren, bewaren en ter beschikking stellen van informatie aan de overheid. Het besluit bevat de volgende informatieverplichtingen:

a. vaste informatieverplichtingen (deze is doorgerekend onder 1.4.2 onder a): melding op grond van artikel 6 van het besluit rapportage met betrekking tot emissies naar de lucht en water, indien het gaat om een grond(water)reinigingsinstallatie (artikel 6, lid 8)

b. voorwaardelijke informatieverplichtingen:
* akoestisch onderzoek op grond van artikel 6, lid 6, van het besluit
* voorschrift 4.3.1 van bijlage 2 (onderzoek naar het voorkomen of beperken van ontstaan van afvalstoffen)

* voorschrift 4.5.1 van bijlage 2 (onderzoek naar de stoffen die een bedreiging van de bodemkwaliteit kunnen vormen)

c. informatie over getroffen maatregelen of voorzieningen:

* voorschrift 1.2.1 van bijlage 2 (energieverbruik)

* voorschrift 1.3.1 van bijlage 2 (afvalpreventie)

Paragraaf 3.3 bevat regels voor de bewaring van uiteenlopende documenten.

Het is op dit moment onmogelijk om vast te stellen in hoeveel gevallen (procentueel of absoluut) het bevoegd gezag gebruik zal maken van de geboden bevoegdheden tot het verlangen van informatie of het doen van onderzoek. Ook de hoogte van het bedrag dat per onderzoek moet worden besteed is afhankelijk van veel uiteenlopende factoren. Opgemerkt wordt dat de in het besluit opgenomen bevoegdheden overeen komen met de bevoegdheden die in het kader van de vergunningverlening worden toegepast. In die zin volgt het besluit de praktijk van de vergunningverlening op het niveau zoals dat op basis van de Wm mag worden verwacht.

1.4.3 Bescherming van het milieu

Bij de beslissing tot het vaststellen van dit besluit zijn verder de volgende milieurelevante aspecten betrokken.

a. De gevolgen voor het milieu die de inrichtingen kunnen veroorzaken en de bestaande toestand van het milieu

De grote mate van diversiteit van de betrokken inrichtingen en het vestigingspatroon van de betrokken bedrijven leiden ertoe dat geen directe correlatie kan worden aangegeven met de algemene bestaande toestand van het milieu in Nederland. Een directe doorvertaling van milieudoelstellingen is mede daardoor moeilijk realiseerbaar. Voor de sectoren, waarop het besluit zich richt, is binnen het nationale milieubeleid geen doelgroepmanagement geformuleerd. Wel kan worden geconstateerd dat de exploitanten van een inrichting in toenemende mate aandacht hebben voor de milieu-aspecten van de bedrijfsvoering. Overigens moet worden onderkend dat binnen de sectoren op dit moment een uiteenlopende kennis is van de belasting die zij op het milieu leggen. Het besluit richt zich met name op de beheersing en terugdringing van nadelige gevolgen die individuele inrichtingen veroorzaken. In onderstaande tabel is een beknopt overzicht gegeven van de belangrijkste aandachtspunten.

| Onderwerp | Aandachtspunten milieu | |
|-------------------------------|---|--|
| gasdrukregel- en meetstations | risico brandbaar gas, geluidemissie gasdrukreductie | inrichting drijft, draagt ervoor zorg dat de voorschriften worden nageleefd. |
| warmtekrachtinstallaties | emissie verbrandingsgas, geluidemissie installatie, nuttig gebruik warmte | |
| stookinstallaties | emissie verbrandingsgas, geluidemissie installatie | |
| telecommunicatiegebouwen | bodembescherming noodvoorzieningen | |
| windturbines | veiligheid constructie, geluid- en schaduw hinder rotor en turbine | |
| installaties waterbeheer | geuremissie, bodembescherming noodvoorzieningen | |
| grond-waterreiniging | emissie stoffen naar lucht en water, geluidemissie installatie | |
| opslag propaan | risico brandbaar gas | |
| opslag vuurwerk | risico ontplofbare stoffen | |

b. De mogelijkheden tot bescherming van het milieu, meer in het bijzonder het energieverbruik, het verbruik van voorraden en grondstoffen en het beperken van het ontstaan van afvalstoffen

In de besluiten, waarvoor dit besluit in de plaats is getreden, waren geen voorschriften of beperkingen gesteld ten aanzien van het energieverbruik of het verbruik van voorraden en grondstoffen.

De bevordering van energiebesparing loopt voor een belangrijk deel via andere wegen dan inrichtingsgebonden regulering. De wijze waarop in dit besluit de regulering van het energieverbruik heeft vormgekregen is reeds toegelicht in paragraaf 1.2 van deze nota.

c. De milieukwaliteitseisen, vastgesteld krachtens artikel 5.1 van de Wet milieubeheer, waarvoor de betrokken categorieën van inrichtingen gevolgen kunnen hebben

De onder het besluit vallende inrichtingen kunnen in het kader van hun normale bedrijfsvoering gevolgen hebben voor de milieukwaliteit. Van de op landelijk niveau vastgestelde milieukwaliteitseisen (zwaveldioxide, zwevende deeltjes, stikstofdioxide, koolstofmonoxide, lood en benzeen) zijn die voor benzeen en stikstofdioxide voor de onderhavige sectoren het meest van belang. Voor de verspreiding of concentraties van die stoffen zijn veel emissiebronnen aanwijsbaar. In veruit de meeste gebieden en binnen de steden in Nederland overschrijden de achtergrondconcentraties niet de gestelde nor-

men. Wel komt het voor dat op bepaalde locaties op straatniveau de normen worden overschreden. Voor benzeen is de belangrijkste oorzaak het verkeer. Voor stikstofdioxide zijn meer bronnen, waarbij de ruimteverwarming van bedrijven, kantoren en huishoudens van belang is.

De luchtkwaliteitseisen richten zich tot overheden. Deze hebben tot taak maatregelen te nemen bij een (dreigende) overschrijding door de diverse bronnen. De milieukwaliteitseisen zijn in eerste instantie bedoeld als toetsingskader voor bestuursbeslissingen. Voor zover in een bepaald gebied in een gemeente de milieukwaliteitsnormen (dreigen te) worden overschreden is het aan de gemeentelijke overheid om te bezien in welke vorm en met welke maatregelen een verbetering van de milieukwaliteit kan worden gerealiseerd. Daarbij kan ook het vestigingsbeleid worden betrokken. Daarom is het onmogelijk om de algemene luchtkwaliteitseisen direct om te zetten in concrete normstelling voor de bedrijfssectoren, waarop het onderhavige besluit betrekking heeft.

1.4.4 Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

a. Tot wie richt zich het besluit?

Het besluit richt zich primair op uiteenlopende typen van installaties die soms onderdeel zijn van een groter geheel maar ook als zelfstandige inrichting kunnen voorkomen; in artikel 2 is een opsomming gegeven. Degene die de

b. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid
Gedurende vele jaren is ervaring opgedaan met de diverse besluiten, waarvoor het onderhavige besluit in de plaats treedt, en andere besluiten op grond van artikel 8.40 van de Wet milieubeheer. De laatste jaren constateren de toezichthoudende instanties een toegenomen milieubewustzijn in algemene zin, wellicht mede te baseren op een toename van de professionalisering binnen de sectoren, onder meer tot uitdrukking komend in de bereidheid uit eigen beweging externe adviezen te vragen, initiatieven op het gebied van bedrijfsinterne milieuzorg en de maatschappelijke druk. Ook het door de gemeenten uitgevoerde toezicht- en handhavingsbeleid heeft daartoe bijgedragen en geleid tot een verbetering van het nalevingsgedrag. De belemmeringen voor naleving, die in het verleden zijn geconstateerd, als gevolg van de inhoudelijke of technische kwaliteit van de voorschriften, zijn in dit besluit zo veel mogelijk weggenomen. Er is geen aanleiding om aan te nemen dat zich belangrijke negatieve veranderingen in de naleving zullen voordoen. Bij de totstandkoming van dit besluit is veel aandacht besteed aan een goede uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het besluit en de voorschriften. Ook in het overleg met derden over het (ontwerp)besluit speelden deze thema's een belangrijke rol. Over de uitvoerbaarheid van het besluit is met vertegenwoordigers van de meest betrokken branches en van gemeenten overleg gevoerd. De in dat kader gedane suggesties zijn waar mogelijk meegenomen bij de redactie van het besluit. Een en ander heeft - in vergelijking met de 'oude' 8.40-besluiten - onder meer geleid tot een grotere toegankelijkheid van het besluit en een eenvoudiger en duidelijker redactie van de voorschriften. Verwacht mag worden dat dit een positief effect heeft op de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid van het besluit.

De verruimde werking van dit besluit (zie artikel 1.1, tweede lid, onder b, van de Wet milieubeheer) komt vooral tot uitdrukking in de bepalingen over energie, verlichting, afvalscheiding en afvalpreventie. Deze bepalingen zijn in vergelijking met de voorgaande amvb's nieuw. Dat kan in de aanvang wellicht enige extra aandacht vragen van het

bevoegde gezag. Het Ministerie van VROM zal in samenspraak met de gemeenten en de betrokken branche-organisaties ervoor zorgdragen dat bij de inwerkingtreding van het besluit specifieke hulpmiddelen en informatie beschikbaar is, waarbij mogelijke vragen bij de wijze van toepassing en het toezicht op de naleving zoveel mogelijk worden voorkomen en de bestuurlijke uitvoeringslasten worden verminderd. Dit besluit is tevens van toepassing op een groot aantal inrichtingen dat voorheen niet onder een 8.40-besluit viel, maar waarvoor de vergunningplicht gold. Naar mag worden aangenomen zal dit gegeven een structurele vermindering van de werkbelasting en inkomsten voor het bevoegd gezag met zich meebrengen. Dit betreft in het bijzonder het vervallen van procedures voor de eventuele verlening (bij nieuwe gevallen) of wijziging van een vergunning op grond van de Wet milieubeheer. In dit verband mag tevens worden verwacht dat het aantal bezwaar- en beroepsprocedures zal verminderen. Niet alleen voor het bestuur, maar ook voor de rechterlijke macht is er wat dat betreft sprake van een te verwachten vermindering van de werklast.

c. Uitvoeringskosten

De kosten voor de diverse sectoren om naleving van de in het besluit gestelde regels te bewerkstelligen, hangen sterk af van het 'milieuge drag' van dit moment. Inrichtingen die nu reeds voldoen aan geldende milieu-eisen (via vergunning of algemene regels) zullen niet worden geconfronteerd met hogere uitvoeringskosten. Er zijn evenwel inrichtingen die tot op heden nauwelijks aandacht aan het milieu besteedden en die als zodanig in een achterstandsituatie verkeren. Deze zullen voor grotere inspanningen komen te staan de overige inrichtingen. Die belasting zou overigens niet anders zijn als de regelgeving, waarvoor dit besluit in de plaats treedt, was blijven bestaan. Worden deze uitvoeringskosten niet meegeteld dan zullen de gemiddelde uitvoeringskosten om aan de regelgeving te voldoen niet toenemen.

Voor de onderwerpen die nieuw zijn in de Wet milieubeheer zullen vrijwel alle bedrijven met dezelfde inspanningen geconfronteerd worden. Over de hoogte van die kosten zijn geen inschattingen te maken. De verschillen tussen de bedrijven naar aard, complexiteit, stadium van interne milieuzorg zijn te

groot om hierover zinvolle uitspraken te doen. Wel kan worden opgemerkt dat de inspanningen die binnen inrichtingen wordt getroost om bijvoorbeeld het energiegebruik, waterverbruik of het ontstaan van afvalstoffen terug te dringen veelal direct of op korte termijn financieel voordeel opleveren.

d. Omvang en mogelijkheden van controle

De mate waarin de voorschriften van dit besluit worden nageleefd, vertoont voor een deel verband met de relatie tussen de gemeente en het bedrijf, de frequentie van contact en de wijze van toezicht door de gemeenten. Gemeenten hebben een zelfstandige verantwoordelijkheid bij de bepaling van de mate van toezicht en controle op de naleving van het besluit. In de huidige praktijk werken veel gemeenten met zogenaamde stappenschema's, waarin een getrapte aanpak voor de handhaving van de 8.40-besluiten en vergunningen voor inrichtingen is neergezet. De mate waarin (vervolg)controle plaatsvindt wordt voor een belangrijk deel bepaald door de prioriteiten die in de gemeentelijke milieutaakstelling zijn aangegeven. In paragraaf 1.3. inzake de handhaving van 8.40-besluiten is hierop reeds nader ingegaan. Over het toezicht- en handhavingsbeleid van gemeenten vindt op diverse niveaus gestructureerd overleg plaats.

1.5. Reacties naar aanleiding van de inspraakprocedure

1.5.1 Aantal en algemene duiding van de reacties

Naar aanleiding van de publicatie van het ontwerp van dit besluit in de Staatscourant van, nr. ..., heeft de Minister van VROM .. schriftelijke reacties ontvangen. Een overzicht daarvan is als bijlage 2 bij deze nota van toelichting opgenomen.

pm

1.6. Notificatie

Aangezien het besluit algemene milieuvoorschriften geeft die ook betrekking hebben op installaties, is niet uitgesloten dat hiervan enige invloed uitgaat op het verkeer van goederen, zoals bedoeld in artikel 30 van het EG-Verdrag. Om die reden is van het ontwerpbesluit kennis gegeven aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen,

ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn 83/189/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 maart 1983 (PbEG L 109) betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften. De kennisgeving is geregistreerd onder nummer(pm)

Het ontwerp-besluit is voorts gemeld aan het Secretariaat van de Wereld Handelsorganisatie (geregistreerd onder notificatienummerpm), ter voldoening aan artikel 2, negende lid, van de op 15 april 1994 te Marrakech tot stand gekomen Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen (Trb. 1994, 235). Een aankondiging van het ontwerp-besluit is gepubliceerd in de Staatscourant (.....pm).

2. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Voor het plaatsen en in werking hebben van bepaalde voorzieningen en installaties zijn in de regel burgemeester en wethouders van de gemeente waarin de inrichting of deel van de inrichting geheel of in hoofdzaak is of zal zijn gelegen het bevoegd gezag.

De voorzieningen en installaties kunnen worden onderscheiden in zelfstandige inrichtingen en voorzieningen en installaties die onderdeel vormen van een andere inrichting.

Een voorbeeld van een zelfstandige voorziening of installatie is een grondwaterreinigingsinstallatie of een windturbine in het vrije veld. Voorzieningen of installaties die onderdeel kunnen vormen van een andere inrichting zijn bijvoorbeeld: een gasdrukregel- of meetstation behorend bij een bedrijf; een telefooncentrale geplaatst in een kantoorgebouw of een windturbine die in een bedrijf wordt bijgeplaatst.

De inrichting waarvan de voorziening of installatie een onderdeel kan vormen, kan vergunningplichtig zijn of onder een besluit op grond van artikel 8.40 van de Wm vallen. Om te voorkomen dat er overlap ontstaat met de voorschriften van de milieuvergunning of eventueel andere 8.40-besluiten, bijvoorbeeld ten aanzien van onder andere geluid en trillingen, afvalstoffen en afvalwater, is in dit besluit een onderscheid aangebracht in een inrichting van het type A, B, of C.

Type A zijn de zelfstandige inrichtingen. Type B zijn de installaties die onderdeel zijn van een groter geheel. Bij dit type inrichtingen gaat het om

installaties die deel uitmaken van een inrichting waarvoor ingevolge artikel 8.40 van de Wet milieubeheer een ander besluit van toepassing is, bijvoorbeeld het Besluit woon- en verblijfsgebouwen (Stb. 1998, nr. 602) of het Besluit detailhandel en ambachtsbedrijven (Stb. 1998, nr. 603). Type C betreffen eveneens installaties die onderdeel zijn van een groter geheel. Bij inrichtingen van het type C gaat het om installaties, die deel uitmaken van een inrichting waarvoor de vergunningplicht krachtens 8.1 van de Wet milieubeheer in stand blijft. Voor zowel de type A-inrichtingen als de type B-inrichtingen is artikel 8.40 van de Wet milieubeheer de grondslag, dat wil zeggen algemene regels die de vergunningplicht opheffen. Voor de installaties die deel uitmaken van een vergunningplichtige inrichting, de type C-inrichtingen, is de juridische basis artikel 8.44 van de Wet milieubeheer. In artikel 8.44 van de Wet milieubeheer is de mogelijkheid opgenomen om algemene regels te stellen voor vergunningplichtige inrichtingen voor een onderdeel van de bedrijfsvoering van een bepaald type inrichtingen. Deze algemene regels zijn dan van toepassing in aanvulling op de vergunning. In dit besluit is voor de inrichtingen van het type C de juridische basis artikel 8.44 van de Wet milieubeheer. Het onderscheid type A-, B-, C-inrichting is ook relevant voor de voorschriften die zijn opgenomen in respectievelijk bijlage 1 en 2. Omdat voor de inrichtingen van het type B en C reeds in een ander kader voorschriften zijn gesteld (ofwel in een ander 8.40-besluit ofwel in de milieuvergunning), gelden voor die inrichtingen alleen de specifieke voorschriften die zijn opgenomen in bijlage 1. Voor de type A-inrichtingen zijn zowel bijlage 1 als bijlage 2 relevant. Op deze manier wordt bewerkstelligd dat voor alle installaties dezelfde regels gelden en er geen overlap van voorschriften ontstaat.

Artikel 2, eerste lid

Dit besluit laat zich in het algemeen karakteriseren als een besluit dat qua aard en inhoud sterk afwijkt van de andere besluiten die zijn gebaseerd op artikel 8.40 van de Wet milieubeheer. Het besluit is van toepassing op voorzieningen en installaties, die in een aantal gevallen een zelfstandige inrichting zijn, maar ook als onderdeel van een groter geheel kunnen voorkomen. In

beide gevallen kan het besluit van toepassing zijn.

De aard van de voorzieningen en installaties kan met twee specifieke aspecten worden gekenschetst. In veel gevallen betreft het voorzieningen en installaties, die in de regel (zeker bij zelfstandige inrichtingen) onbemand zullen zijn. Daarnaast betreft het voor een groot deel voorzieningen en installaties van algemene nutte, zoals in het kader van de levering van nutsvoorzieningen (gas, water en elektra), telecomcommunicatie, riolering, brandstofvoorzieningen en reiniging.

onder a

Gasdrukregel- en meetstations vallen onder een met name genoemde categorie in het Ivb (bijlage 1, categorie 2, 2.1, onder b). Ten opzichte van het Besluit gasdrukregel- en meetstations milieubeheer zijn de uitsluitingsgronden, genoemd onder 1°, 2° en 3° nagenoeg identiek. Een verruiming van de reikwijdte is met name bereikt door ook gasdrukregel- en meetstations, die onderdeel zijn van een inrichting onder het besluit te brengen.

De gasdrukregel- en meetstations die een lagere belasting hebben dan vermeld in artikel 2 vallen op grond van het Ivb buiten de toepassing van de Wm. Hierop zijn de plaatselijke voorschriften van energiebedrijven en bouwverordeningen van toepassing. Uit jurisprudentie (AGRS 26-4-1989, nr. G05.87.130) blijkt dat bij of binnen inrichtingen geplaatste gasdrukregel- en meetstations in bepaalde situaties als aparte inrichtingen moeten worden beschouwd. Het gaat dan vooral om situaties waarin het beheer van de gasdrukregel- of meetstation valt onder het beheer en de verantwoordelijkheid van het energiebedrijf. Dit besluit is ook op die situaties van toepassing.

onder b

Warmtekrachtinstallaties vallen onder een met name genoemde categorie in het Ivb (bijlage 1, categorie 20, 20.1 onder a, sub 4°). In warmtekrachtinstallaties wordt warmte en kracht gelijktijdig opgewekt waarbij het totaal energetisch rendement gemiddeld 65% tot 70% bedraagt op jaarbasis. In deze installaties worden zuigermotoren en turbines toegepast met gasolie of gasvormige brandstoffen. Warmtekrachtinstallaties worden veelal gebruikt voor grotere gebouwen of bedrijven met een intensieve energiebehoefte.

Meestal is een warmtekrachtinstallatie eigendom van het energiebedrijf dat ook verantwoordelijk is voor de samenstelling, de opbouw en het onderhoud van de unit. In jurisprudentie hierover worden een warmtekrachtinstallatie en de naastgelegen inrichting vaak als verschillende inrichtingen aangemerkt. Beslissend voor de vraag of sprake is van twee inrichtingen, kan zijn dat de warmtekrachtinstallatie en de naastgelegen inrichting in verschillende handen zijn, dat degene die de inrichting drijft geen toegang heeft tot de installatie - evenmin zeggenschap over het beheer daarvan -, dat onderhoud en reparatie van de installatie door het energiebedrijf worden verricht en dat sprake is van een duidelijk herkenbare scheiding tussen de naastgelegen inrichting en de warmtekrachtinstallatie. (Zie ABRvS 11-1-1195, nr. G05.93.2795; ABRvS 29-8-1996, nr. E03.951727 en ABRvS 17-4-1998, nr. E03.96.0157). Indien een warmtekrachtinstallatie aan verschillende inrichtingen energie levert is er altijd sprake van afzonderlijke inrichtingen.

onder c

Verwarmingsinstallaties vallen onder een met name genoemde categorie in het Ivb (bijlage 1, categorie 1, 1.1 onder c). Onder dit besluit vallen alleen die stookinstallaties welke geen onderdeel zijn van een andere inrichting. Dergelijke inrichtingen komen met name voor in woonwijken, waar ten behoeve van een aantal (in de grootteorde van enkele tientallen) particuliere woonhuizen een centrale verwarmingsvoorziening is gerealiseerd. Meestal vallen dergelijke vrijstaande, zelfstandige ketelhuizen onder het beheer van woningbouwcorporaties en woningverhuurbedrijven. Met thermisch vermogen wordt bedoeld de warmte-inhoud van de maximale brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een stookinstallatie.

onder d

Telecommunicatiegebouwen zoals bijvoorbeeld telefooncentrales, zijn niet een met name genoemde categorie in het Ivb, maar vallen vaak wel onder het Ivb vanwege het aanwezige elektromotorische vermogen, aanwezige brandstoffen of aanwezige accu's, welke accu's bevatten. Het betreft hier het tot stand brengen van verbindingen voor het transporteren van analoge en digitale signalen voor bijvoorbeeld

telefonie, fax, radio en televisie. Bij telefooncentrales worden de verbindingen gerealiseerd door middel van telecommunicatiekabels van glas of koper, in en tussen telefooncentrales en andere telecommunicatiegebouwen. In sommige situaties zullen centrales zijn ondergebracht in een kantoorachtige omgeving en zal wellicht ook het Besluit woon- en verblijfsgebouwen milieubeheer van toepassing zijn. Bij telecommunicatiegebouwen zoals straalverbindingstorens en zend- en ontvangstmasten worden de verbindingen gerealiseerd door radio-elektrische, al dan niet gebundelde en gelijktijdig werkende, zend- en ontvangstinrichtingen. Straalverbindingstorens en zendmasten zijn een met name genoemde categorie in het Ivb, categorie 20.1 onder a, sub 3°, voor zover het geïnstalleerd elektrisch vermogen of gezamenlijk vermogen voor de omzetting van die elektrische energie hoger is dan 4 kW. Deze Ivb-categorie, de zendmasten en straalverbindingstorens, blijft buiten toepassing van dit besluit en blijft vergunningplichtig.

onder e

Het besluit is van toepassing op windturbines en windparken ten behoeve van de opwekking van uitsluitend elektrische energie. De andere vormen van omzetting van windenergie, genoemd in het Ivb, bijlage 1, categorie 20.1 onder a, eerste onderdeel, vallen buiten de reikwijdte van dit besluit. Hoewel de in het besluit bedoelde categorie opwekking van elektriciteit betreft wordt voor alle duidelijkheid opgemerkt dat monumentale windmolens, die bijvoorbeeld nog als graanmalerij worden gebruikt, buiten toepassing van dit besluit blijven.

onder f

Riool- en poldergemalen en andere inrichtingen, die zijn bestemd voor het doorvoeren van riool-, hemel- of oppervlaktewater zijn niet met name genoemd in het Ivb. Genoemde inrichtingen vallen vaak onder de Wet milieubeheer vanwege het aanwezige elektromotorische vermogen of de aanwezigheid van brandbare vloeistoffen. Ten opzichte van het Besluit riool- of poldergemalen milieubeheer is een aantal uitsluitingsgronden vervallen. Daarnaast is de reikwijdte uitgebreid met drinkwater en water ten behoeve van verwarmingsdoeleinden. Daardoor vallen watertorens, drinkwaterreservoirs

en drinkwater-drukverhogingsinstallaties (voor het transport van drinkwater over grotere afstanden) en inrichtingen voor het transport van warmwater van bijvoorbeeld stadsverwarmingsnetten nu ook onder de reikwijdte van dit besluit.

Voorts is de reikwijdte uitgebreid naar activiteiten op het gebied van onttrekken en zuiveren van grond- of oppervlaktewater. Naast installaties voor het onttrekken en zuiveren van grondwater worden door waterleidingbedrijven ook in toenemende mate installaties geëxploiteerd voor het onttrekken en zuiveren van oppervlaktewater. Daarbij wordt qua product in toenemende mate onderscheid gemaakt in drinkwater en huishoud- en industriewater. Aan huishoud- en industriewater worden minder strenge kwaliteitseisen gesteld. Installaties die door deze verruiming onder de reikwijdte van het besluit vallen zijn:

- Individuele pompputten en puttenvelen waar meerdere pompputten (in samenhang met elkaar) voorkomen, waarmee opgepompt grondwater vervolgens direct wordt doorgevoerd naar een zuiveringsinstallatie.
- Kleine zuiveringsinstallaties voor grond- of oppervlaktewater waar zuiveringsstappen als beluchting, ontijzering, ontzuring, ontharding, koolfiltratie, membraanfiltratie of uv-desinfectie kunnen worden uitgevoerd. Bij de grotere (complexere) installaties zijn de daarvoor benodigde gevaarlijke stoffen doorgaans opgeslagen in bovengrondse reservoirs. De grotere installaties blijven om die reden vergunningplichtig. Bij de kleinere installaties komt in een beperkt aantal gevallen enige opslag van gevaarlijke stoffen in emballage voor.
- Met kleine onttrekkings- en zuiveringsinstallaties wordt ook bedoeld kleine installaties waarmee grond- of oppervlaktewater wordt gewonnen en gezuiverd voor gebruik als huishouden en industriewater. Dit is een trend die naar verwachting de komende jaren zal toenemen.
- Pompinstallaties voor het onttrekken van oppervlaktewater uit rivieren, meren of kanalen. Naast enige filtering van water wordt water slechts verpompt richting elders gelegen zuiveringsinstallaties.

onder g

Grondwaterreinigingsinstallaties vallen meestal onder het Ivb vanwege het aanwezige elektromotorisch vermogen.

Hoewel de reinigingsinstallaties doorgaans tijdelijk zijn, vallen de meeste installaties wel onder de Wet milieubeheer, omdat het reinigingsproces in veel gevallen enige jaren zal duren. Daarnaast kan de omstandigheden dat een reinigingsinstallatie gedurende een zekere tijd een vaste standplaats heeft of daar met een bepaalde regelmaat wordt opgesteld en daar in werking wordt gebracht, met zich meebrengen dat er sprake is van een inrichting in de zin van de Wet milieubeheer. Eenmalige activiteiten die in een kort tijdsbestek (hooguit enkele maanden) kunnen worden afgerond, zijn geen inrichting. Een vuistregel na hoeveel maanden er sprake is van een inrichting kan in zijn algemeenheid niet worden gegeven. Deze beoordeling is in beginsel voor het bevoegd gezag, waarbij omstandigheden als de tijd die benodigd is voor een vergunningprocedure, de aard en mate van milieubelasting een rol kunnen spelen.

Bij grondwaterreiniging is met name het gedrag van de aangetroffen verontreinigingen bepalend voor de toe te passen technieken.

De volgende zuiveringstechnieken worden veelvuldig toegepast:

- luchtstrippen;
- actieve koolfiltratie en zandfiltratie;
- biologische behandeling;
- ionenwisseling;
- membraanfiltratie;
- coagulatie/flocculatie.

Ook grondreinigingsinstallaties vallen doorgaans onder de Wet milieubeheer vanwege het aanwezige elektromotorisch vermogen. Het besluit is uitsluitend op die installaties van toepassing die gedurende enige tijd worden opgesteld op een locatie waar de verontreinigde grond vrijkomt en in veel gevallen na reiniging ook weer op de min of meer oorspronkelijke plaats wordt teruggebracht.

Met ingang van 1 maart 1997 is er voor het lozen op de riolering van verontreinigd grondwater dat vrijkomt in het kader van bepaalde categorieën bodemsaneringen en proefbronneringen, geen vergunningplicht meer in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Daarvoor in de plaats gelden de algemene regels uit het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering, Staatsblad nr. 22 van 30 januari 1997. Gekozen is voor een eenduidige afstemming tussen dat lozingenbesluit en dit besluit voor zover als gevolg van de activiteit afval-

water vrijkomt. Door het koppelen van de werkingssfeer van dit besluit aan die van het lozingenbesluit is de doelgroep waarvoor zowel de vergunningplicht in het kader van de Wvo als in het kader van de Wm wordt vervangen, van beide besluiten identiek.

onder h

De opslag van propaan in een reservoir is een met name genoemde categorie in het Ivb (bijlage 1, categorie 2, 2.1 onder a). Ten opzichte van het Besluit opslag propaan milieubeheer en Besluit propaan in de bouw milieubeheer is de uitsluitingsgrond beperkt tot het in de vloeibare fase onttrekken van propaan. Dit in verband met de daartoe noodzakelijke werkwijze en de daarmee verbonden risico's. Tevens is de reikwijdte van het besluit vergroot doordat de capaciteitsgrens van dit besluit is verhoogd tot een opslagcapaciteit van 13 m³ per tank. Het besluit is zowel van toepassing op propaanreservoirs bij particulieren, bij bedrijven als op bouwterreinen.

Op bouwterreinen wordt gebruik gemaakt van propaan in zowel stationaire als mobiele, verrijdbare reservoirs. Dergelijke mobiele, verrijdbare reservoirs begeven zich binnen het bouwterrein, zodat aan het element 'binnen een zekere begrenzing' van het begrip inrichting van artikel 1.1, eerste lid, Wm kan worden voldaan. De toepassing betreft veelal het versneld verharderen van beton door middel van verwarming, ruimteverwarming van bouwketen en werkruimten, het droogstoken van woningen en andere verwarmingsdoeleinden om bijvoorbeeld doorwerken in de winter mogelijk te maken.

onder i

De opslag van vuurwerk is een met name genoemde categorie in het Ivb (bijlage 1, categorie 3, 3.1). Ten opzichte van het Besluit opslag vuurwerk milieubeheer zijn de uitsluitingsgronden, genoemd onder 1° en 2° niet gewijzigd.

Artikel 3

In dit artikel is aangegeven op welke voorzieningen en installaties het besluit niet van toepassing is. Er zijn diverse inrichtingen waarvoor de vergunningplicht blijft behouden, vanwege in de inrichting specifieke aspecten. Dit artikel heeft alleen betrekking op de inrichtingen van het type A, de zelfstandige

inrichtingen. Voor de inrichtingen van het type B of C gelden de uitsluitingsgronden van een ander 8.40-besluit of de milieuvergunning.

onder a

Inrichtingen met een ruimteverwarmingstoestellen met een ander brandstof dan aardgas, propaan, butaan of gasolie vallen niet onder dit besluit. In dit verband wordt een open haard, bedoeld voor sfeer- of bijverwarming en waarin hout of briketten wordt verbrand, niet beschouwd als een ruimteverwarmingstoestel. Een houtgestookte verwarmingstoestel, bedoeld voor permanente ruimteverwarming daarentegen wel. Op toestellen met een thermisch vermogen hoger dan 900 kW is het Bees-B van toepassing. In dit besluit zijn geen specifieke emissie-eisen ten aanzien van stookinstallaties opgenomen omdat deze zijn opgenomen in het Bees-B.

onder b

Ammoniak is een koudemiddel waarvan risico's zijn verbonden. Tot voor kort was de toepassing van ammoniak beperkt tot de grotere installaties, zoals kunstijsbanen. Omdat inmiddels beleid is ontwikkeld om tot een afbouw van het gebruik van chloorhoudende koudemiddelen te komen, worden alternatieve koudemiddelen ontwikkeld. Daarbij is nieuwe aandacht voor ammoniak ontstaan.

De drempelwaarde van 200 kg voor ammoniak is gekozen vanuit de gedachte dat binnen deze afbakening geen risiconormoverschrijding buiten de inrichting is te verwachten. Voor interne veiligheid zijn echter nog wel regels op het gebied van ontwerp en aanleg relevant om de veiligheid van gebruikers en bezoekers van het gebouw voldoende te waarborgen. Hoewel hieromtrent nog onvoldoende sluitende regels bestaan is het verstandig bij de bouw en aanleg van de installatie rekening te houden met:

- preventie van blootstelling van mensen binnen het gebouw aan het koudemiddel,
- voldoende ventilatie in verband met ontploffingsgevaar,
- behoeden dat het koudemiddel in contact komt met de ventilatielucht voor het gebouw.

onder c

Voor de betekenis van het begrip afval-

stof en het begrip gevaarlijke afvalstof wordt verwezen naar paragraaf 1.1 van de Wet milieubeheer.

onder d

Opslag van gevaarlijke stoffen of vloeibare gevaarlijke afvalstoffen in tanks zijn aanleiding voor het behoud van de vergunningplicht. Het besluit is wel van toepassing op opslag van brandbare vloeistof in bovengrondse tanks, opslag in ondergrondse tanks waarop het Besluit opslag in ondergrondse tanks 1998 (BOOT) van toepassing is en de in voorschrift 2.1.5 van bijlage 2 genoemde specifieke stoffen.

onder e

Inrichtingen voor het afleveren van motorbrandstoffen aan motorvoertuigen door middel van een pompinstallatie vallen in veel gevallen onder het Besluit tankstations milieubeheer

Artikel 4

Inrichtingen van het type B of C zijn die voorzieningen of installaties die onderdeel vormen van een inrichting waarvoor een vergunningplicht geldt of die onder de reikwijdte van een ander 8.40-besluit vallen. Voor deze voorzieningen of installaties zijn alleen de voorschriften van Bijlage 1 van toepassing. Voor de overige onderdelen van de inrichting zijn de voorschriften of bepalingen van respectievelijk een 8.40-besluit of een Wm-vergunning van toepassing. Slechts aan die voorschriften die specifiek betrekking hebben op de voorziening of installatie dient te worden voldaan. De algemene voorschriften over geluid, afvalstoffen of gedragsvoorschriften voor de inrichtinghouder zijn niet relevant, aangezien deze reeds zijn opgenomen in de Wm-vergunning dan wel in een ander 8.40-besluit. Voorzieningen en installaties van het Type A betreffen inrichtingen die in zijn geheel onder het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer vallen. Voor deze inrichtingen geldt dat zij aan alle voorschriften van het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer dienen te voldoen, uiteraard voor zover deze van toepassing zijn verklaard op de betreffende voorziening en installatie. Voor installaties voor het bewaren van propaan en vuurwerk geldt bijlage 2 overigens niet omdat deze installaties feitelijk nooit als zelfstandige installatie voorkomen.

In onderstaande tabellen is een en ander inzichtelijk gemaakt:

| Type | Van toepassing | |
|------|---|--|
| A | – Voorschriften specifiek hoofdstuk van bijlage 1 – Voorschriften bijlage 2, uitgezonderd voor propaan en vuurwerk | |
| B | – Voorschriften specifiek hoofdstuk bijlage 1 – Ander besluit op grond van artikel 8.40 Wm | |
| C | – Voorschriften specifiek hoofdstuk bijlage 1 – Milieuvergunning krachtens artikel 8.1 Wm | |

| Aard | Bijlage 1 | Bijlage 2 |
|---|-------------|---------------------|
| a. Gasdrukregel- en meetstations | hoofdstuk 1 | + geheel |
| b. Warmtekrachtinstallaties | hoofdstuk 2 | + geheel |
| c. Stookinstallaties voor verwarming | hoofdstuk 3 | + geheel |
| d. Telecommunicatiegebouwen | hoofdstuk 4 | + geheel |
| e. Windturbines | hoofdstuk 5 | + geheel |
| f. Installaties waterbeheer | hoofdstuk 6 | + geheel |
| g. Grond- en grondwaterreinigingsinstallaties | hoofdstuk 7 | + geheel |
| h. Bovengrondse propaanreservoirs | hoofdstuk 8 | niet van toepassing |
| i. Opslag van vuurwerk | hoofdstuk 9 | niet van toepassing |

Artikel 4, derde lid

In artikel 4, derde lid, is het zogenaamde gelijkwaardigheidsbeginsel neergelegd. Hierin is bepaald dat degene die de inrichting drijft andere maatregelen kan treffen dan in het betreffende voorschrift zijn opgenomen, mits hij kan aantonen dat daarmee minimaal een gelijkwaardige bescherming van het milieu wordt bereikt. In artikel 4, derde lid, tweede volzin, is opgenomen dat de voorschriften van bijlage 1 en 2 niet van toepassing is op drukapparatuur en samenstellen waarop het Besluit drukapparatuur (Stb. 1999, 311) van toepassing is. Deze bepaling is opgenomen omdat bijlage 1 en 2 bepalingen bevatten die anders van toepassing zouden zijn op drukapparatuur en samenstellen als bedoeld in het Besluit drukapparatuur. In plaats daarvan gelden de desbetreffende bepalingen van laatstgenoemd besluit die dienen ter implementatie van richtlijn nr. 97/23/EG van de Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 29 mei 1997 (PbEG L 181) inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur.

Artikel 5, eerste lid

onder a en b

Onder a en b is bepaald dat het bevoegd gezag op een aantal gebieden nadere eisen kan stellen die door de inrichting moeten worden nageleefd, doch uitsluitend ter uitvoering van deze

voorschriften voor zover dat in bijlage 1 of in hoofdstuk 4 van bijlage 2 is aangegeven. Bij het stellen van een nadere eis is van belang wat de stand van de kennis of wetenschap is bij vergelijkbare bedrijven. Uitgangspunt daarbij zijn algemeen aanvaarde kennisdocumenten, handboeken, factsheets over specifieke onderwerpen of branchehandboeken die in het kader van het doelgroepenbeleid industrie door branche en overheid zijn opgesteld. Bij de invoeringsbegeleiding van dit besluit zal aandacht worden besteed aan het genereren en in stand houden van algemeen of specifiek toepasbare kennisdocumenten en factsheets.

onder c

Op basis van onderdeel c kan het bevoegd gezag eveneens nadere eisen stellen als dat bijzonder is aangewezen in het belang van de bescherming van het milieu. Deze bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen is alleen bedoeld voor die zaken die in de voorschriften (uitgezonderd voorschrift 1.6.1 van bijlage 2) niet aan de orde komen. Deze nadere eis-vorm staat naast de nadere eis-mogelijkheden die zijn opgenomen in bijlage 1 of in hoofdstuk 4 van bijlage 2 van het besluit. De belangrijkste restricties bij toepassing van deze 'aanvullende' nadere eis is dat het geen overlap mag geven met het reeds bepaalde in de bijlage (uitgezonderd voorschrift 1.6.1) en dat de nadere eis wordt gesteld in het belang van de bescherming van het milieu. De achter-

gronden van deze nadere eis-mogelijkheid zijn de volgende:

1. In de eerste plaats is bij het opstellen van dit besluit uitgegaan van de representatieve bedrijfssituatie met de op dat moment bestaande kenmerken. Het kan uit oogpunt van milieubescherming nodig zijn om eisen te stellen inzake bijzondere en van de gangbare situatie afwijkende bedrijfsprocessen.
2. daarnaast kennen algemene regels, zoals dit besluit, altijd beperkingen op het punt van het leveren van maatwerk. Dit besluit is immers een generiek instrument met een landelijke werking. Met name de situering van een inrichting ten opzichte van zijn omgeving kan aanleiding geven tot grote onderlinge verschillen in de benaderingswijze en oplossingsmogelijkheden. De keuzebevoegdheid moet om die reden zo veel mogelijk op lokaal niveau worden gelegd. Naar gelang de lokaalspecifieke omstandigheden daartoe nopen kunnen bij nadere eis de noodzakelijke toegesneden maatregelen worden vastgelegd.
3. Bij het opstellen van de voorschriften is als uitgangspunt gekozen dat eenvoud en milieurelevantie voorop dienen te staan. Voorkomen moet worden dat bepaalde aspecten die voor een ondernemer van belang zijn door meerdere beleidsterreinen worden gereguleerd, met bovendien het risico van onderlinge verschillen in regels. Om die reden is het besluit sterk terughoudend op het gebied van de ruimtelijke ordening, de bouwregelgeving en regelgeving vanuit het nutsbedrijf. In het geval dat deze beleidskaders in een specifieke situatie toch als onvoldoende worden beoordeeld dan is het onder artikel 5 mogelijk hierin te voorzien.
4. Ten slotte kunnen zich bijzondere bedrijfsomstandigheden voordoen met onvoorziene milieugevolgen, al dan niet het gevolg van bijvoorbeeld een calamiteit, onzorgvuldig handelen of een afwijking binnen een gangbaar bedrijfsproces.

Het instrument nadere eisen maakt het mogelijk om te komen tot een op een concrete situatie toegesneden, doelmatige oplossing. De bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen is bedoeld voor die gevallen waarin de situatie in een inrichting zodanig is dat ofwel de voorschriften nadere uitwerking behoeven ofwel deze situatie in de voorschriften niet is voorzien. Gezien de specifieke werkingssfeer van het instrument nadere eis kan worden verwacht dat het

gebruik beperkt zal blijven tot bijzondere en incidentele gevallen. Het stellen van een nadere eis is een beschikking in de zin van artikel 1.3 van de Algemene wet bestuursrecht. In paragraaf 1.2 van het algemeen deel van de nota van toelichting zijn algemene uitgangspunten aangegeven voor de toepassing van de bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen.

Voor de volledigheid wordt hier nog opgemerkt dat nadere eisen zoals hier bedoeld, gelet op artikel 22.1, vierde lid, van de Wet milieubeheer geen betrekking kunnen hebben op lozingen op oppervlaktewater voor zover bij of krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren regels zijn gesteld.

Artikel 6, eerste tot en met derde lid

Degene die het voornemen heeft om een inrichting van het type A, B of C op te richten, dat valt onder het besluit, moet ten minste vier weken voor hij zijn plan ten uitvoer gaat brengen, daarvan melding doen aan het bevoegd gezag. Bij de gegevens over de aard van de inrichting moet worden aangegeven wat de belangrijkste kernelementen van de inrichting zijn, die de inrichting typeren. Daarbij zal kunnen worden aangesloten bij het algemeen spraakgebruik. De gegevens over de indeling en uitvoering van de inrichting kunnen worden verstrekt door het aanleveren van een plattegrond, waarop staan aangegeven:

- de grenzen van het terrein van de inrichting;
- de ligging en indeling van de gebouwen;
- de bestemming van de te onderscheiden ruimten.

De gegevens moeten zodanig zijn dat het bevoegd gezag een goed inzicht verkrijgt in de binnen de inrichting uit te voeren activiteiten of processen. Ook wanneer men van plan is een inrichting uit te breiden of te veranderen, is men verplicht dit te melden, zij het niet in alle gevallen. Alleen indien een uitbreiding of verandering leidt tot een wijziging van de gegevens waarover het bevoegd gezag op grond van een eerdere melding beschikt, is een dergelijke melding vereist. Zolang er in die gegevens niets verandert, behoeven veranderingen of uitbreidingen niet te worden gemeld. Het achterwege laten van een melding neemt niet weg dat degene die een inrichting drijft, moet voldoen aan de voorschriften van het besluit. De omstandigheid die wel aanleiding geeft

tot een melding, kan bijvoorbeeld betreffen: een substantiële vergroting van de omvang van een bedrijf, een geheel ander type bedrijf, een significante verhoging van de geluidemissie, etcetera.

Artikel 6, vierde en vijfde lid

Bij windturbines dient, gelet op de specifieke aspecten van deze voorziening, bij de melding een rapportage te worden overgelegd, waaruit blijkt of en op welke wijze aan de geluidvoorschriften kan worden voldaan. Het akoestisch onderzoek betreft de inrichting die kan bestaan uit een windturbine in een solitaire opstelling of een inrichting waarvan de windturbine onderdeel uitmaakt. In het akoestisch onderzoek zal de onderlinge verhouding van geluidbronnen worden vastgesteld en de eventueel daaraan verbonden maatregelen.

Artikel 6, achtste lid

Bij grond- en grondwaterreinigingsinstallaties is in veel gevallen sprake van emissies van de vrijkomende verontreinigingen naar de lucht of het water. Bij de melding van een dergelijke installatie dient inzicht gegeven te worden in de componenten, die bij de reiniging van het grondwater dan wel de grond vrijkomen. Hoe groot de diverse emissies kunnen zijn zowel voor wat betreft de concentratie aan verontreinigingen als voor wat betreft de totale hoeveelheid uitgeworpen verontreinigingen, per jaar en over de gehele duur van de sanering. En tenslotte welke eventuele voorzieningen zijn getroffen om deze emissies te voorkomen of te beperken. Aan de hand hiervan kan het bevoegd gezag tevens beoordelen in hoeverre het noodzakelijk is nadere eisen te stellen.

Artikel 6, negende en tiende lid

In het negende lid van artikel 6 is bepaald dat het niet nodig is dat degene die de melding doet, gegevens die hij bij een eerdere gelegenheid al eens aan het bevoegd gezag heeft verstrekt en die bij het bevoegd gezag bekend zijn, nogmaals aan het bevoegd gezag verschaft.

Op grond van het elfde lid dient bij de melding duidelijk te worden gemaakt ten aanzien van welke (soort) gegevens wordt verwezen naar informatie die naar verondersteld (nog) aanwezig is bij het bevoegd gezag. Het kan in deze gevallen bijvoorbeeld gaan om gegevens die in een bedrijfsmilieuplan zijn opgenomen, of gegevens die in het kader

van een vergunningprocedure al aan het bevoegd gezag bekend zijn gemaakt, zoals een plattegrond of tekening van de inrichting die bij een aanvraag voor een gemeentelijke bouwvergunning dan wel in een ander kader is verstrekt. Indien het bevoegd gezag van oordeel is dat de gegevens die bij de melding zijn verstrekt niet toereikend zijn of niet (meer) voldoende actueel, stelt het bevoegd gezag degene die de melding heeft gedaan in de gelegenheid de bij de melding verstrekte gegevens aan te vullen.

Artikel 7, eerste lid

Bepaalde vergunningvoorschriften, behorend bij een bij de inwerkingtreding van dit besluit reeds geldende vergunning, blijven gedurende drie jaar gelden als nadere eis. Daarna vervallen deze voorschriften. Het bevoegd gezag heeft derhalve drie jaar de tijd om eventueel nieuwe nadere eisen te stellen. Dit geldt slechts indien voor het onderwerp waarop het vergunningvoorschrift betrekking heeft de bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen door het bevoegd gezag is opgenomen. Is dat niet het geval, dan vervalt het vergunningvoorschrift vanaf de inwerkingtreding van het besluit. Dat geldt voor alle vergunningvoorschriften, ongeacht de vraag of zij strenger dan wel soepeler zijn dan de voorschriften van het besluit.

Dit laat onverlet de mogelijkheid voor het bevoegd gezag om in deze periode van drie jaar de nadere eis te wijzigen dan wel in te trekken (artikel 5, derde lid). Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat het niet mogelijk is dat het bevoegd gezag, indien voor het onderwerp waarop een vergunningvoorschrift betrekking heeft, in hoofdstuk 4 van de bijlage geen bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen is opgenomen, met een beroep op artikel 5, eerste lid, onder b, het vergunningvoorschrift toch laat voortbestaan als nadere eis. In de toelichting op deze artikelen is reeds gesteld dat de nadere eis-bevoegdheid van artikel 5, eerste lid, onder b, is bedoeld voor die zaken die in de voorschriften niet zijn geregeld (afgezien van paragraaf 1.6) en dat deze bevoegdheid om nadere eisen te stellen niet kan worden gebruikt om de voorschriften aan te scherpen.

Artikel 7, tweede lid

In dit lid is bepaald dat de op basis van de ingetrokken algemene maatregel van

bestuur gestelde nadere eisen gelden als nadere eisen gesteld krachtens een verleende vergunning of krachtens dit besluit. Ook voor dit lid geldt dat slechts indien voor het onderwerp waarop de nadere eisen, gesteld krachtens de algemene maatregel van bestuur die oorspronkelijk van toepassing was, betrekking hebben, in hoofdstuk 4 van de bijlage de bevoegdheid tot het stellen van nadere eisen door het bevoegd gezag is opgenomen. Als deze bevoegdheid er niet is, vervallen de oorspronkelijk gestelde nadere eisen. Het voorgaande geldt voor alle gestelde nadere eisen ongeacht de vraag of zij strenger dan wel soepeler zijn dan de voorschriften van het besluit. Ook hier geldt dat het bevoegd gezag te allen tijde de mogelijkheid heeft om de oude dan wel nieuwe nadere eisen te wijzigen of in te trekken.

Artikel 8, eerste en tweede lid

Deze leden, alsmede het derde lid, gelden voor inrichtingen, reeds opgericht voordat dit besluit op die inrichtingen van toepassing wordt, die niet vielen onder een van de krachtens artikel 8.40 van de Wet milieubeheer in het leven geroepen algemene maatregelen van bestuur (derhalve vergunningplichtig zijn), maar niet beschikken over een geldige vergunning. Voor deze inrichtingen geldt geen overgangstermijn, maar geldt het bepaalde in artikel 8. Degene die een dergelijke inrichting drijft, dient ten hoogste twaalf weken na de inwerkingtreding van het besluit overeenkomstig artikel 6, derde lid, aan het bevoegd gezag te melden dat hij de inrichting in werking heeft. Opgemerkt wordt dat deze bepaling niet tot een onnodige administratieve belasting behoeft te leiden. In dat verband wordt gewezen op artikel 6, negende lid, op basis waarvan nader kan worden gezien in hoeverre het verstrekken van aanvullende gegevens zoals bijvoorbeeld een plattegrond, bij de melding noodzakelijk is. Indien het bevoegd gezag uit anderen hoofde al beschikt over informatie, behoeft die informatie niet te worden verschaft. (zie de toelichting op artikel 6, negende en tiende lid).

Artikel 8, derde lid

Indien een vergunningaanvraag op grond van het oude recht is ingediend en in behandeling is genomen, doch ten

tijde van de inwerkingtreding van het besluit daarop nog niet onherroepelijk is beslist, geldt het derde lid. In die gevallen is het niet nodig de aanvraag in te trekken en vervolgens een melding overeenkomstig artikel 6 te doen, waarbij wederom dezelfde gegevens worden verstrekt. In dit lid is namelijk bepaald dat zo'n aanvraag wordt aangemerkt als een melding in de zin van dit besluit.

Artikelen 10, 11 en 12

Op 1 oktober 1998 is het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer in werking getreden. Dit was het eerste herziene besluit in het kader van de MDW-operatie. De Besluiten woon- en verblijfsgebouwen milieubeheer en detailhandel en ambachtsbedrijven milieubeheer zijn 1 december 1998 in werking getreden. In deze besluiten wordt verwezen naar het Besluit opslag propaan milieubeheer en het Besluit opslag vuurwerk milieubeheer. Deze besluiten worden echter ingetrokken op het moment dat het ontwerp-besluit in werking treedt. Teneinde te voorkomen dat naar deze besluiten wordt verwezen worden de Besluiten horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer, woon- en verblijfsgebouwen milieubeheer en detailhandel en ambachtsbedrijven milieubeheer gewijzigd.

3. Toelichting bijlage 1

3.1 Toelichting algemeen

In bijlage 1 zijn de voorschriften opgenomen die gelden voor de diverse typen van inrichtingen die onder dit besluit vallen. Elke type inrichting opgesomd in artikel 2 correspondeert met een van de hoofdstukken van bijlage 1: artikel 2 lid 1, onder a, correspondeert dus met hoofdstuk 1 van bijlage 1 en bijvoorbeeld artikel 2 lid 1, onder e, met hoofdstuk 5 etcetera. Bijlage 1 bevat die voorschriften die specifiek gelden voor de activiteit indien deze deel uitmaakt van een groter geheel, zijnde een inrichting die zowel onder een ander 8.40- besluit kan vallen als onder de vergunningplicht Wm. In de toelichting bij artikel 4 is dit nader uiteengezet.

3.2 Toelichting voorschriften

Hoofdstuk 1 Gasdrukregel en -meetstations

Paragraaf 1.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

1.1.1 en 1.1.2

De norm NEN 1059 geeft de eisen voor inrichtingen waar de drukreductie van gas plaatsvindt en doorstromende hoeveelheden gas wordt gemeten. De norm is van toepassing op gasdrukregel- en meetstations met een inlaatdruk lager dan 100 bar. Een gasdrukregel- en meetstation kan milieubelasting veroorzaken door onder andere brand of explosie. Brand of explosie kan ontstaan wanneer in de nabijheid van het station open vuur aanwezig is. De ontstekingsbronnen moeten daarom zoveel mogelijk worden beperkt. Roken of open vuur in de nabijheid van het station is daarom verboden.

Paragraaf 1.2 Onderhoud en controle van de installatie

1.2.1 en 1.2.2

Vastgesteld moet bijvoorbeeld worden of de apparatuur in goede mechanische toestand verkeert en niet lekt, beschermd is tegen vuil, vloeistoffen, bevroering of andere invloeden die de werking kunnen belemmeren.

Paragraaf 1.3 Bewaren van documenten

1.3.1

Relevante gegevens zijn onder meer plattegrondtekeningen, beproevingsrapporten en fabrikantinstructies.

Hoofdstuk 2 Warmtekrachtinstallaties

Paragraaf 2.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

2.1.1 tot en met 2.1.6

Een ruimte is goed geventileerd indien er niet afsluitbare openingen aanwezig zijn voor de toevoer van verbrandingslucht en ventilatielucht en voor de afvoer van ventilatielucht. Daarnaast moeten deze openingen zodanig zijn aangebracht dat een goede dwarsventilatie en vrije luchtdoorlaat is gewaarborgd. In de VISA-voorschriften deel C staat overigens in detail omschreven waaraan de ventilatie van de ruimte waarin een warmtekrachtinstallatie staat opgesteld, moet voldoen.

Emissie-eisen naar de lucht zijn in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties B (Bees-B) opgenomen; het Bees-B is van toepassing op stookinstallaties (ketels en procesfornuizen) met een vermogen groter dan 900 kW. De werkingssfeer van dit besluit is zodanig afgebakend dat inrichtingen die onder de provincie als bevoegd gezag vallen buiten dit besluit blijven en dat daarmee toepassing van Bees-A niet aan de orde is.

Paragraaf 2.2 Onderhoud en controle van installatie

2.2.1

Uit oogpunt van veiligheid, milieu en rendement is het van belang dat de installatie goed wordt afgesteld, bediend en onderhouden. Warmtekrachtinstallaties kunnen bij een verkeerde afstelling tot rookgassen leiden die aanzienlijke nadelige invloed hebben op het milieu op alle schaalniveaus. Een goede afstelling van de verbrandingsprocessen kan dat al aanzienlijk beperken. Er bestaat een certificatieregeling, de 'Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' opgezet door een aantal organisaties in de installatiebranche, aan de hand waarvan bedrijven onder ISO-kwaliteitsgaranties voor afstelling, onderhoud en reparatie van deze warmtekrachtinstallaties kunnen zorgen. De regeling is ook van toepassing op afstelling, onderhoud en reparatie van gasmotoren. Als bewijs voor een uitgevoerde inspectie of onderhoudsbeurt wordt een certificaat achtergelaten bij de inrichtinghouder. De regeling staat open voor een ieder, ook voor buitenlandse bedrijven. Ook bedrijven die niet zijn gecertificeerd maar wel over aantoonbare gelijke deskundigheid beschikken mogen controles uitvoeren. In dat geval moet een vergelijkbare beoordeling plaatsvinden als door het certificerend instituut wordt gedaan. In het verlengde van dergelijke controles verdient het aanbeveling mogelijke energiebesparende maatregelen te bezien die samenhangen met het verwarmingssysteem.

Paragraaf 2.3 Nadere eisen

Het rendement van een warmtekrachtinstallatie wordt doorgaans bepaald door de mate van warmte die nuttig wordt gebruikt. In desbetreffende situaties zal naar een optimalisatie moeten worden gestreefd van de afstelling van een installatie in relatie tot de vraag

naar electriciteit en warmte. Een algemeen richtsnoer is op dit moment niet beschikbaar; voor zover daartoe aanleiding bestaat zal dan ook met inachtneming van de specifieke situatie het evenwicht moeten worden bepaald.

Hoofdstuk 3 Stookinstallaties voor verwarmingsdoeleinden

Paragraaf 3.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

3.1.1

Stookinstallaties kunnen bij een verkeerde afstelling tot rookgassen leiden die een aanzienlijke nadelige invloed hebben op het milieu op alle schaalniveaus. Een goede afstelling van de verbrandingsprocessen kan dat al aanzienlijk beperken. Er bestaat een certificatieregeling, de 'Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties', opgezet door een aantal organisaties in de installatiebranche, aan de hand waarvan bedrijven onder ISO-kwaliteitsgaranties voor afstelling, onderhoud en reparatie van de verbrandingsinstallatie kunnen zorgen. Deze bepaling laat uiteraard onverlet hetgeen in specifieke besluiten ten aanzien van emissies naar de lucht is geregeld.

3.1.2

Het onderhoud van een stookinstallatie en het bijbehorend verbrandingsgasafvoersysteem wordt doorgaans uitbesteed aan een verwarmingstechnisch installatiebedrijf. Dit voert het onderhoud uit volgens de hiervoor geldende onderhoudsvoorschriften en installatie-eisen. Meestal wordt een onderhoudscontract afgesloten. Als bewijs van een uitgevoerde onderhoudsbeurt in het kader van de onder 3.1.1 genoemde certificatieregeling, wordt vaak een sticker met jaartal op de stookinstallatie aangebracht. Als uitgangspunt gelden in ieder geval de gebruiks- en onderhoudsinstructies van de leverancier van de installatie.

Op basis van de regeling 'Certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' wordt als bewijs voor een uitgevoerde inspectie of onderhoudsbeurt, een certificaat achtergelaten bij de inrichtinghouder. De certificatieregeling staat open voor een ieder, ook voor buitenlandse bedrijven. Ook bedrijven die niet zijn gecertificeerd maar wel over aantoonbare gelijke deskundigheid beschik-

ken mogen controles uitvoeren. In dat geval moet een vergelijkbare beoordeling plaatsvinden als door het certificerend instituut wordt gedaan.

In het verlengde van dergelijke controles verdient het aanbeveling mogelijke energiebesparende maatregelen te bezien die samenhangen met het verwarmingssysteem. Het kan daarbij bijvoorbeeld gaan om controle op een goede warmte-afgifte van radiatoren, afstelling van thermostaten en isolatie van leidingen. Met dergelijke eenvoudige maatregelen is veelal een aanzienlijke energiebesparing te bereiken.

3.1.3

Een brandschakelaar moet zich bij voorkeur zo dicht mogelijk bij de stookruimte bevinden, tenzij de stookruimte slecht bereikbaar is. In een dergelijke situatie is het beter de afsluiter op een goed bereikbare, duidelijk aangegeven plaats aan te brengen. Een gasafsluiter is meestal in de meterkast aanwezig, daar waar gasleidingen het bedrijfspand binnenkomen.

Om te kunnen beoordelen of dit voorschrift op een stookruimte van toepassing is, moet worden nagegaan wat de nominale belasting op onderwaarde is van de installaties die in de stookruimte staan opgesteld. Voor toestellen met een gezamenlijke (hoofd)afsluiter, beveiliging, kleppen, rookgasafvoer en dergelijke moeten de nominale belastingen op onderwaarde echter worden opgeteld.

3.1.4

Afsluiters in vaste gasleidingen moeten zijn aangebracht om in geval van brand of lekkage voor compartimentering te zorgen.

Hoofdstuk 4 Telecommunicatiegebouwen

Paragraaf 4.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

Algemeen

Bij (onderhouds)werkzaamheden aan en binnen telecommunicatiegebouwen kunnen verschillende afvalstoffen vrijkomen. Voorschriften met betrekking tot afvalstoffen zijn opgenomen in bijlage 2, paragraaf 1.3. De ruimtes waarin apparatuur is opgesteld hebben een constante temperatuur. Ten behoeve van het op constante temperatuur houden van deze ruimten is door-

gaans zowel een koelinstallatie als verwarmingsinstallatie aanwezig.

4.1.1 tot en met 4.1.3

Voor het in alle omstandigheden in bedrijf houden van een telecommunicatie-apparatuur zijn noodstroomvoorzieningen aanwezig. Deze noodstroomvoorzieningen kunnen bestaan uit accumulatorbatterijen of doorgaans een met een dieselmotor aangedreven noodstroomaggregaten. Telecommunicatiegebouwen worden beschouwd als sabotage gevoelige objecten. Met betrekking tot de bouwkundige constructie en -voorzieningen moet daartoe een intern veiligheids- en kwaliteitsniveau worden gewaarborgd. Hierin is onder meer voorzien dat uitsluitend (ventilatie)openingen worden toegepast die afsluitbaar zijn. Om voldoende ventilatie te waarborgen moeten openingen zijn aangebracht voor de toevoer van verbrandings- en ventilatielucht en de afvoer van ventilatielucht overeenkomstig de oppervlaktebepalingen in de norm NEN 1010. Voor wat betreft de installatietechniek binnen ruimten met verhoogde risico's wordt verwezen naar NEN 1010. Omdat NEN 1010 specifieke deskundigheid vergt is het raadzaam in voorkomende gevallen het energiebedrijf of terzake deskundige installateurs in te schakelen. Met betrekking tot vraagstukken ten aanzien van storingen in elektrische en elektronische apparaten wordt voor de volledigheid verwezen naar de richtlijn ElektroMagnetische Compatibiliteit (EMC) alsmede de Telecommunicatiewet.

Hoofdstuk 5 Windturbines

Paragraaf 5.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

5.1.1

Indien een windturbine voldoet aan hetgeen de normen IEC 61400-2 (2nd edition 1999, Wind turbine generator systems - Part 1: Safety requirements) respectievelijk de NVN 11400/0 (Wind turbines - Part 0: Criteria for type-certification - Technical criteria) worden de gevaarsaspecten zoveel mogelijk beheerst.

Mogelijke gevaarsaspecten kunnen verband houden met de constructie van de turbine zelf; het voldoen aan genoemde richtlijnen biedt normaal gesproken een afdoende garantie. Ook kan de locatie van de turbine nabij andere activiteiten

of installaties bepalend zijn voor omgevingsrisico's. Hierbij wordt opgemerkt dat in het kader van de ruimtelijke ordening rekening kan worden gehouden met de aard van een omgeving of gebied en het gewenste dan wel feitelijke gebruik daarvan.

Voor windturbines met een rotoroppervlak groter dan 40 m² is de certificatie geregeld in de norm NVN 11400/0.

Voor windturbines met een rotoroppervlak kleiner dan 40 m² is de certificatie niet formeel geregeld. Het rapport ECN-R-95-020 'Regulations for the Type Certification of small wind turbines' beschrijft een bruikbare vorm van certificatie.

5.1.2

De gestandaardiseerde windsnelheden gelden op 10m hoogte op en terrein met een ruwheidslengte van 0,05. In de IEC norm 61400-11 (Wind turbine generator systems - Part 11: Acoustic noise measurements techniques, 1998) wordt behalve de bronsterktemeting ook de meting van de tonaliteit en richtingsafhankelijkheid van het windturbinegeluid beschreven. Voor het meten van de tonaliteit is echter nog geen goed gevalideerde meetmethode beschikbaar. Hetzelfde geldt voor het overdrachtsmodel en de criteria voor het 'bestrafen' van de tonaliteit. Tonaliteitsmetingen zijn derhalve niet voorgeschreven. In gevallen waar een tonaliteitsmeting toch wenselijk is wordt uitsluitend de aanvullende meetmethode toegepast voor tonaliteit van de IEC norm 61400-11, aangevuld met de procedures beschreven in 'Measnet acoustic noise measurements procedure version 1' van oktober 1997. Voor het beoordelen van de toon kan gebruik worden gemaakt van de criteriacurve uit Annex 4 van de 'Recommended practices for wind turbine testing and evaluation no 4. Acoustic measurements of noise emission from wind turbines, 3rd edition 1994'. Daar metingen in benedenwindse richting in het algemeen de grootste gemeten bronsterkte oplevert is het meten van de richtingsafhankelijkheid niet noodzakelijk.

5.1.3

Inrichtingen, zoals solitaire windturbines en windparken, kenmerken zich doordat een duidelijke relatie aanwezig is tussen de windsnelheid en de mate van geluidemissie. Normaliter worden amvb- en vergunningplichtige bedrijven beoordeeld onder representatieve condi-

ties, waarbij de omgeving rustig, de geluidoverdracht optimaal, en de bedrijfsomstandigheden maximaal zijn. Aangezien windturbines alleen in bedrijf zijn onder condities waarbij de omgeving eveneens een duidelijk rumoeriger karakter heeft, dient dit ook in de wijze van beoordelen van geluid door windturbines, tot uiting te komen. Van belang hierbij is de relatie van de windsnelheid met het optredende geluidniveau. In bijlage 3 is een overzicht van de op praktijkmetingen gebaseerde windnormcurves (WNC) opgenomen.

Indien er geen relatie gelegd wordt tussen de op te leggen grenswaarden en de windsnelheid, zal zich voor elke windturbine of elk windpark een situatie voordoen waarbij de van toepassing zijnde standaardnorm wordt overschreden. Vanwege het enigszins progressieve karakter van de geluidemissie van windturbines, zal deze overschrijding zich dan met name voor kunnen doen bij zeer hoge windsnelheden, bijvoorbeeld 10 m/s of hoger. Bij dergelijke windcondities is het omgevingsgeluid ten gevolge van windgeruis echter dermate hoog, dat de kans op geluidhinder dan nagenoeg nihil is. De berekend of gemeten immissieniveaus moeten dan ook worden geprojecteerd op de in bijlage 3 opgenomen WNC.

Bij de bepaling van het te beoordelen equivalente geluidniveau LAeq komt een aantal complicerende factoren naar boven met betrekking tot met name de toepassing van de bedrijfsduurcorrectie. Er zullen gedurende één beoordelingsperiode vanwege het altijd fluctuerende karakter van de windsnelheid namelijk meerdere representatieve bedrijfssituaties optreden. Zo kan elke windsnelheid aangemerkt worden als zijnde een afzonderlijk te beoordelen bedrijfssituatie, met een aparte normwaarde, en een apart te beoordelen LAeq. Mede vanwege de complexiteit hiervan wordt voorgesteld uit te gaan van één windnormcurve, namelijk de WNC-40, die bij de lage windsnelheden tot ongeveer 5 m/s (ofwel de representatieve bedrijfssituatie voor nagenoeg alle andersoortige inrichtingen) een grenswaarde voor het equivalente geluidniveau LAeq geeft van 40 dB(A) voor de nachtperiode conform de standaard-geluidnorm.

Meer specifiek is de wijze van geluidmeten beschreven in de serie Recommended Practices for Wind Turbine Testing and Evaluation, nummer 10

'Measurements of Noise Immission from Wind Turbines at Noise receptor Locations, first edition 1997'. Deze Recommended Practice is samengesteld door internationale experts op dit gebied en biedt waardevolle technische informatie voor degenen die belast zijn met het meten van geluid door windturbines.

5.1.4

De schaduw van de draaiende wieken van een windturbine kan op bepaalde plaatsen en onder bepaalde omstandigheden een hinderlijke flikkering, dat wil zeggen wisseling van lichtsterkte, veroorzaken. Dit kan vooral hinderlijk zijn als de schaduw over ramen valt en zich bijvoorbeeld over een werkplek beweegt waar gestudeerd of gelezen wordt. De mate van hinder wordt ondermeer bepaald door de frequentie van het passeren (rotortoerental), door de blootstellingsduur en door de intensiteit van de wisselingen in lichtsterkte. Passeerfrequenties tussen 2,5 en 14 Hz (aantal passeringen per seconde) veroorzaken hinder. Bij grotere turbines is het toerental lager zodat de passeerfrequenties doorgaans beneden 2,5 Hz liggen.

Naast de passeerfrequentie is een aantal andere factoren ook bepalend voor eventuele hinder in de omgeving. Deze factoren zijn dermate lokaal-specifiek dat het ondoenlijk is een eenduidige alomvattende norm te stellen. Doorgaans is het noodzakelijk deze factoren in samenhang te analyseren en te projecteren op de specifieke situatie in een geval. Zonodig kan hieromtrent een nadere eis worden gesteld.

Uit jurisprudentie (E03.95.1541, 31 oktober 1996 en E03.95.0956, 21 maart 1997) blijkt dat, afgezien van de beperkingen ten aanzien van de passeerfrequenties (niet tussen 2,5 - 14 Hz), ten aanzien van de hinderduur en gelet op het ALARA-principe van de Wet milieubeheer geen nulhinder als uitgangspunt genomen hoeft te worden. Zo is een hinderduur van maximaal 64 (en gemiddeld 17) dagen per jaar met een maximum van 20 minuten per dag als aanvaardbaar te beschouwen. Bovendien zijn in veel gevallen eenvoudige voorzieningen in de vorm van een stilstandsregeling aan te brengen aan de turbine(s).

5.1.5

Dit hinderaspect kan, indien het zich voordoet, op relatief eenvoudige wijze opgelost worden door uit te gaan van

lichtabsorberende materialen van danwel coating op de betreffende, draaiende turbine-onderdelen (rotorbladen). Daarnaast blijkt dat door weersinvloeden de reflectiewaarden in de tijd afnemen en de rotorbladen als zijnde 'mat' (glansgraad maximaal 30%) gezien kunnen worden. De methode van meten van reflectiewaarden staat weergegeven in de internationale richtlijn ISO 2813, tweede editie 1978 'Paints and varnishes measurement of specular gloss of non metallic paint films at 20°, 60° and 85°'.

Paragraaf 5.3 Nadere eisen

5.3.1

Indien in meer gecompliceerde situaties sprake is van hinder ondanks het treffen van maatregelen, kan nader onderzoek noodzakelijk blijken. Vanzelfsprekend is onderzoek pas relevant in die gevallen waarbij de bekende of meest voor de hand liggende maatregelen geen soelaas bieden.

Voor wat betreft de hinder van de slagschaduwhinder is behalve de passeerfrequentie ook bepalend uit welke richting de zon schijnt en bij welke hoogtestand van de zon, de schaduw de hindergevoelige plek kan bereiken (zonsoriëntatie en zonshoogte). Het hindergevoelige oppervlak zal gedefinieerd moeten worden (bijv. als één rechthoek waarbinnen alle ramen van de gevel vallen). Vervolgens wordt bepaald in welke perioden van het jaar deze situatie zich voordoet en op welk tijdstip van de dag. Met deze gegevens wordt de 'potentiële' hinderduur bepaald. Vervolgens wordt met de overige bepalende factoren voor de duur en intensiteit van de hinder (het aantal uren zonnenschijn, draaiduur van de rotor, oriëntatie van de rotor, bedekkingsgraad van de zon door de wieken en intensiteit van het zonlicht) berekend of geschat tijdens welk gedeelte van de potentiële hinderduur ook werkelijk hinder zal kunnen optreden. Begrippen die hierbij een rol spelen zijn de volgende.

'De maximale duur op een dag' is de tijd dat de rotorschaduw er over doet om de gevel geheel te passeren. Deze maximale duur op een bepaalde dag kan enige tijd achtereen (enkele dagen) elke dag voorkomen. Aan het begin en het einde van de hinderperiode gaat niet de gehele rotorschaduw, maar slechts een (buitenste) gedeelte daarvan over de gevel. De maximale en gemiddelde duur van de schaduwhinder (op

een bepaalde dag en per jaar) wordt ook bepaald door de stand van het rotorvlak ten opzichte van de zonsrichting waarbij de hinder zich kan voordoen. Na correcties hiervoor resulteert dit in 'gemiddelde (potentiële) hinderduur per dag'.

'Het gemiddeld aantal hinderdagen per jaar' is het totaal aantal potentiële hinderdagen tijdens de hinderperiode, verminderd met de tijd dat de molen niet draait en met het percentage van de tijd dat de zon niet schijnt. Dit is een (theoretisch) minimum. In werkelijkheid zal de zonnenschijnduur over een wat groter aantal dagen verdeeld zijn.

'De gemiddelde duur per dag' wordt aangegeven als het gemiddelde van twee uiterste gemiddelden. In het (theoretische) geval dat de gemiddelde zonnenschijnduur evenredig is verdeeld over alle dagen van de hinderperiode, geldt het minimum. In het andere uiterste (theoretische) geval dat de zonnenschijnduur zich concentreert op het gemiddeld aantal hinderdagen per jaar, geldt het maximum. De werkelijkheid ligt waarschijnlijk rond het gemiddelde van beide extremen. Dit aspect roept de vraag op wat hinderlijker is: veel dagen met een laag gemiddelde of weinig dagen met een hoog gemiddelde.

'De gemiddelde hinderduur per jaar' kan eventueel gehanteerd worden voor het aantal uren dat een turbine gemiddeld per jaar stil moet staan om alle hinder te vermijden.

Hoofdstuk 6 Installaties voor waterwinning, -beheer en -transport

Paragraaf 6.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

6.1.1 tot en met 6.1.3

De via de ontluchting van een bassin of kelder voor rioolwater ontwijkende gasen of dampen kunnen soms stankhinder veroorzaken. Het gaat dan om bassins of kelders waarin persleidingen of drukrioleringen uitmonden dan wel stinkend industrieel afvalwater wordt aangevoerd. Ter voorkoming van stankhinder kunnen de bassins en kelders voor het doorvoeren en bufferen van rioolwater gasdicht worden afgedekt dan wel afgezogen. Een bassin of kelder is dan voorzien van een gasdicht uitgevoerde afvoerleiding. De afvoerleiding moet op een zodanige hoogte uitmonden dat ter voorkoming van stankhinder een afdoende verspreiding van de afgevoerde lucht is gewaarborgd. De

afgevoerde lucht kan zonodig door een ontgeuringsinstallatie geleid worden indien een afdoende verspreiding niet kan worden gewaarborgd.

Het uitvoeren van onderhoudswerkzaamheden gaat veelal gepaard met een afwijkende bedrijfsvoering en met name bij rioolsystemen, een grotere geuremissie.

Paragraaf 6.2 Nadere eisen

6.2.1

Over het algemeen is als ontgeuringsinstallatie voor 'rioolucht' (H₂S) een biofilter het meest geschikt. Een actief koolfilter is duur; een bijkomend probleem is de grote hoeveelheid vocht die in de lucht aanwezig is. Een biofilter behoeft weinig onderhoud en heeft een rendement dat vaak hoger ligt dan 90%. Een goede dimensionering is wel van belang. Het is daarom verstandig de waterkwaliteitsbeheerder bij het ontwerp te betrekken. Aangezien de installaties over het algemeen door een gemeente, soms zelfs in opdracht van het waterschap, worden aangelegd, levert dit in praktijk nooit problemen op. Een nadeel van een biofilter is dat deze vrij veel ruimte is beslag neemt.

6.2.2

Slibhoudend spoelwater afkomstig van de wateronttrekkings- en zuiveringsinstallaties die onder dit besluit vallen, wordt veelal na reiniging geloosd op de riolering. In de vergunningverlening blijkt zich een variatie aan concentratie-eisen voor te doen. Met het opnemen van de nadere eis mogelijkheid worden de nu van toepassing zijnde vigerende voorschriften overgeheveld naar dit besluit.

Hoofdstuk 7 Grond- en grondwater-reinigingsinstallaties

Paragraaf 7.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

7.1.1

Het is niet mogelijk op voorhand aan te geven welke normen gesteld in de NeR van toepassing zijn. Voor beoordeling van de normen gesteld in de NeR zijn de emissies van gas- en dampvormige componenten die vrijkomen bij het reinigen van grondwater bepalend. De emissie naar de lucht zal kunnen worden vastgesteld aan de hand van de rapportage die bij de melding is gevoegd.

7.1.3

De werkingssfeer van dit besluit is afgestemd op het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering.

Indien bij grond of grondwaterreiniging afvalwater vrijkomt en op de riolering wordt geloosd, gelden voor het lozen de voorschriften van beide besluiten. De voorschriften betreffende de concentratiewaarden zijn onderling identiek. Voor indirecte lozingen die zowel onder de Wvo als onder de Wm vallen, is de bescherming van het oppervlaktewater en de zuiveringstechnische werken op grond van de Wvo gereguleerd, terwijl de Wm alle overige aspecten reguleert, waaronder de bescherming van de riolering. De verontreinigingen, waarvoor in dit besluit concentratiewaarden zijn opgenomen, zijn zowel vanuit de Wvo- als de Wm-invalshoek relevant en om die reden in beide besluiten gereguleerd. Bij reinigungsactiviteiten waarbij afvalwater vrijkomt, heeft het de voorkeur allereerst te bezien welke mogelijkheden er redelijkerwijs bestaan om de verontreiniging te voorkomen of te beperken. Bij grond en grondwaterreiniging zal dit zich met name richten op de technische mogelijkheden om de verontreiniging op de lokatie uit het afvalwater te verwijderen.

Naast de lozingseisen die overeenkomen met eisen uit het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering zijn eisen opgenomen ten aanzien van sulfaat en pH. Deze zijn uitsluitend gericht op bescherming van de riolering, en komen derhalve niet voor in het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering. Bij onderhavige lozingen kan lozing van afvalwater binnen de lozingseisen voor sulfaat en pH te allen tijde redelijkerwijs worden gevegd. Anders dan bij andere 8.40 Wm besluiten zijn kortdurende overschrijdingen van deze eisen uit te sluiten, hetgeen het stellen van deze waarden als doelvoorschrift, geldend in enkel steekmonster, mogelijk maakt. In het Lozingenbesluit Wvo bodemsanering en proefbronnering zijn verschillende bepalingen opgenomen betreffende het meten, registreren en melden van gegevens richting het bevoegd gezag (de waterkwaliteitsbeheerder). De informatie is ook voor het bevoegd gezag Wm relevant. In het besluit is desondanks geen verplichting opgenomen om de betreffende informatie ook naar het bevoegd gezag Wm te zenden. Er wordt van uitgegaan, dat de

bevoegde instanties onderling afspraken maken over uitwisseling van door de ondernemer aangedragen informatie.

7.1.7

Bij een sanering is de kans op milieu- en gezondheidsbedreigende situaties aanwezig en dient daarom tegen beschadiging en ongewenste handelingen te worden beschermd.

Hoofdstuk 8 Opslag van propaan in bovengrondse reservoirs

Paragraaf 8.1 Voorschriften met betrekking tot de installatie

8.1.1 tot en met 8.1.4

Bij gebruik van propaan in een mobiel of stationair reservoir op een tijdelijk werk zijn verschillende personen betrokken. Naast de gebruiker van het reservoir zijn er de installateur, de leverancier van het gas en de leverancier van het reservoir.

– Onder gebruiker wordt hier verstaan de directeur van de bouwonderneming of de verantwoordelijke uitvoerder.

– De installateur is de gasleverancier of degene die namens de gasleverancier de propaaninstallatie aanlegt.

– De leverancier van het gas is doorgaans de handelaar, maar kan ook de fabrikant zijn, die per tankwagen propaan levert op het bouwterrein.

– De leverancier van het reservoir is het bedrijf dat met een speciaal voor dit doel ingericht voertuig het reservoir aanlevert of verplaatst dan wel verwijdert van het bouwterrein.

De uitvoerder mag aan één persoon (bedieningsman) de opdracht geven om zich gedurende het totale bouwproces bezig te houden met het controleren van het reservoir, de leidingen en overige apparatuur, het aansluiten van de slangen en het ontsteken van de branders.

De verantwoordelijke uitvoerder en/of de bedieningsman moeten erop toezien dat de in de voorschriften genoemde veiligheidsmaatregelen worden nageleefd. Zo moeten zij er bijvoorbeeld op toezien dat het reservoir op een verrijdbaar onderstel op de juiste wijze wordt verplaatst en opgesteld wordt buiten het bereik van bouwkransen, bouwverkeer en vallende voorwerpen.

Ten behoeve van een juist gebruik van de installatie, moet alle informatie die daarvoor van belang is, zijn samengevat in een installatielogboek. Het installatielogboek moet samengesteld zijn

door de installateur en moet door de uitvoerder worden beheerd. Op het moment dat de bewijzen van de bevindingen en beproevingen zijn overgelegd voldoet de gebruiker aan zijn inspanningsverplichtingen.

Het is de verantwoordelijkheid van de leverancier van het reservoir dat deze goed wordt onderhouden. De controlelijsten ten behoeve van de maandelijkse keuring moeten door de installateur worden verstrekt. De controlelijst wordt ondertekend door de aangewezen bedieningsman en besproken met de uitvoerder. De uitvoerder draagt er in principe zorg voor dat de lijst wordt opgeborgen in het installatieboek.

Voor de controle van de gehele installatie moet de installateur een checklist invullen en ondertekenen. De gebruiker voldoet aan zijn inspanningsverplichtingen op het moment dat deze controlelijst is overgelegd.

Het is de verantwoordelijkheid van de leverancier van het reservoir dat het reservoir op het juiste moment wordt gekeurd.

De installateur is bevoegd tot het aanleggen en onderhouden van een installatie indien deze installateur is aangewezen door de betrokken Minister dan wel een eventuele certificatie-instelling die erkend is door de Raad van certificatie. De installateur is er verantwoordelijk voor dat het reservoir wordt uitgevoerd overeenkomstig de genoemde voorschriften, ten bewijze hiervan moet hij een door hem ondertekende verklaring afgeven. Tevens kan de geaccepteerde installateur indien de acceptatieregeling daarin voorziet, een groene sticker op de installatie aanbrengen. Deze sticker geeft aan dat de installatie door een geaccepteerde installateur is gecontroleerd en volledig is aanvaard op vermeldde datum, met verwijzing naar het nummer van de keuringsverklaring en het registratienummer van de installateur. Op het moment dat deze verklaring is afgegeven voldoet de gebruiker aan zijn inspanningsverplichtingen. Voor wat betreft het gebruik van propaan in de bouw geldt dat de checklist zoals genoemd in voorschrift 8.3.12 uit CPR 11-1 moet zijn ingevuld.

Hoofdstuk 9 Opslag van vuurwerk

9.1.1 tot en met 9.11.2

De samenstelling, de hoeveelheid ontplofbare stof en de opschriften van het vuurwerk moeten voldoen aan het

gestelde in de voorschriften opgenomen in het Vuurwerkbesluit Wet milieugevaarlijke stoffen van 4 februari 1993 (Stb. 215) en de regeling nadere eisen aan vuurwerk van 8 oktober 1996 (Stcrt. 201).

Vuurwerk mag alleen, behoudens intern transport, aanwezig zijn in de daarvoor bestemde vuurwerkbewaarplaats, de ompakruimte, verkooppakruimte en de eventuele bufferbewaarplaats. De bewaarplaats moet uit het oogpunt van brandpreventie op een zo veilig mogelijke plaats worden gesitueerd. In verband met eventuele brandbestrijding moet deze plaats voldoende bereikbaar zijn. De plaats van blusmiddelen moet bij voorkeur zodanig worden gekozen dat daarmede zowel de bewaarplaats, de ompakruimte en de verkooppakruimte kan worden bestreken.

De bouwkundige aspecten richten zich op de bouwmaterialen, de constructie en de leidingen voor elektra en gas. De constructie van de bewaarplaats dient de voorgeschreven mate van brandwerendheid te waarborgen van 60 minuten.

Afhankelijk van de situering van de inrichting en van de situatie binnen de inrichting kan nader worden bezien of in sommige gevallen in plaats van drukslanghaspels ook één of meer andere blusmiddelen worden voorgeschreven.

In voorschrift 9.3.5 is aangegeven op welke wijze de relatie tussen de afstand tot belendingen van derden en de hoeveelheid vuurwerk in de bewaarplaats kan worden bepaald. In onderstaande tabel is dat verduidelijkt aan de hand van enkele afstanden.

| Afstand van de deur van de bewaarplaats tot belendingen van derden | Maximale hoeveelheid vuurwerk in de bewaarplaats |
|--|--|
| 0,5 meter | 100 kg |
| 2 meter | 400 kg |
| 2,5 meter | 500 kg |
| 4 meter | 800 kg |
| 5 meter | 1000 kg |

Indien voor de goede gang van de verkoopwerkzaamheden de toegestane hoeveelheid problemen oplevert kan een bufferbewaarplaats worden ingericht. Ook kan een bufferbewaarplaats soelaas bieden in geval dat de vuurwerkbewaarplaats ten opzichte van de winkel ongunstig is gelegen of slechts één persoon de winkel beheert.

Meer detailinformatie en achtergronden over vuurwerk en de constructie en situering van bewaarplaatsen wordt verwezen naar het Handboek Milieuvergunningen van Samson.

4. Toelichting bijlage 2

4.1 Toelichting algemeen

Bijlage 2 bevat de voorschriften die naast de voorschriften van bijlage 1 van toepassing zijn in het geval dat de bedrijfsactiviteiten opgesomd in artikel 2 lid 1 zich voordoen als zelfstandige inrichting. Dan zijn bijlage 1 en 2 beide van toepassing, echter met uitzondering van propaanopslagreservoirs en vuurwerkopslagplaatsen die feitelijk nooit als zelfstandige inrichting voorkomen. De voorschriften van bijlage 2 komen grotendeels overeen met de in de huidige besluiten 8.40 Wm opgenomen standaardvoorschriften en hetgeen gebruikelijk kan worden geacht in milieuvergunningen. In de toelichting bij artikel 4 van dit besluit is overigens een en ander verduidelijkt.

Niet alle voorschriften zullen op elke inrichting van toepassing blijken te zijn. Afhankelijk van de aard en intensiteit van de specifieke bedrijfsactiviteiten zullen bepaalde voorschriften als niet relevant kunnen worden beschouwd. Voorschriften uit andere generieke besluiten gebaseerd op de Wm of andere milieuwetgeving zijn in dit besluit niet overgenomen.

4.2 Toelichting voorschriften

Hoofdstuk 1 Algemene voorschriften

Paragraaf 1.1 Geluid en trilling

1.1.1

Zowel voor bestaande als nieuwe bedrijven is in beginsel de voorkeursgrenswaarde van de Wet geluidhinder

opgenomen als de standaard geluidnorm LAeq. Voor het buitenniveau betekent dat een etmaalwaarde van 50 dB(A), voor het binnenniveau van in- of aanpandige woningen een etmaalwaarde van 35 dB(A). Voor de toegestane piekniveau's zijn waarden gesteld die overeenkomen met de grenzen zoals opgenomen in de reeds bestaande amvb's alsmede de gangbare praktijk bij vergunningverlening. Uitgangspunt daarbij is dat met deze normen doorgaans een acceptabele geluidkwaliteit in de zin van geluidbeleving en risico's voor de persoonlijke gezondheid, in de directe omgeving van het bedrijf wordt bereikt. In de praktijk blijken overschrijdingen van piekwaarden door laad- en losactiviteiten gedurende de dagperiode, in het algemeen niet tot hinder te leiden. Onder laad- en losactiviteiten worden ook aanverwante activiteiten verstaan zoals het op- en van het terrein van de inrichting rijden, het slaan van autoportieren, het starten en wegrijden van de voertuigen.

Controle of berekening van de geluidniveaus veroorzaakt op het terrein van de inrichting moet geschieden overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielaawaai' 1999. Voor het bepalen van de buitenniveaus gelden de waarden op de gevel zonder gevelreflectie, ook wel aangeduid met 'invallend geluid'. Metingen ter controle van geluidniveaus binnen woningen moeten worden verricht op een afstand van ten minst 1 meter van de muren, 1,5 meter boven de vloer en 1,5 meter van der ramen. Teneinde verstoring door staande golven te verminderen, is het noodzakelijk op ten minste 3 punten te meten; bij laagfrequent geluid moet zonodig op meer dan 3 punten worden gemeten. De gemeten waarden moeten energetisch worden gemiddeld. Metingen moeten worden uitgevoerd met gesloten ramen en buitendeuren. De beoordeling van meetresultaten moet overeenkomstig de handleiding plaatsvinden.

In gevallen waar geluidoverlast te verwachten is wordt bij de melding een akoestisch rapport overgelegd, zie hiervoor de toelichting bij artikel 6, derde lid.

1.1.2

In dit voorschrift is het algemene doel van het besluit ten aanzien van het aspect trillinghinder neergelegd. Het uitgangspunt is primair dat continue trillingen in woningen niet voelbaar

mogen zijn. Continue trillingen worden doorgaans veroorzaakt door stationaire installaties zoals compressoren of koelmachines. Te denken valt aan het aan- en afrijden van vrachtwagens voor het bevoorraden. Niet alle inrichtingen zullen trillinghinder veroorzaken. Naar verwachting zullen trillingmetingen slechts sporadisch noodzakelijk zijn. Voor het objectief vaststellen van trillingen kan in beginsel gebruik worden gemaakt van indicatieve meetmethoden.

1.1.3

Dit voorschrift geldt alleen voor inrichtingen die reeds waren opgericht voor de datum waarop het Besluit riool- en poldergemalen propaan milieubeheer of het Besluit gasdrukregel- en meetstations milieubeheer, die nu komen te vervallen, van toepassing werden. Voor die inrichtingen geldt in elk geval een maximaal toelaatbaar equivalent geluidniveau van 55 dB(A).

Paragraaf 1.2 Energie

1.2.1

In het algemeen deel van deze toelichting is reeds ingegaan op het energiegebruik. Daar is ook aangegeven dat de voorschriften van dit besluit zich richten op de grotere energieverbruikers uit de betrokken bedrijfssectoren. Indien het bevoegd gezag dat verzoekt zal zo'n bedrijf moeten aangeven welke maatregelen of voorzieningen het heeft getroffen of zal treffen die ertoe bijdragen dat een zo zuinig mogelijk gebruik van energie wordt gemaakt.

Dit kan bijvoorbeeld blijken uit:

- de deelname aan een meerjarenafspraken (MJA), waarbij moet blijken dat het bedrijf zich aan de afspraken houdt.
- de realisatie of een uitgewerkte planning voor de uitvoering van maatregelen op basis van de adviezen die door externe deskundigen zijn gegeven. Zo'n advies kan bijvoorbeeld door een energiebedrijf worden gegeven;
- eventuele andere documenten of verklaringen waaruit blijkt dat het bedrijf de gevraagde prestatie op dit gebied levert of zal leveren.

1.2.2

Inrichtingen zullen die maatregelen dienen te treffen die zich binnen een redelijke tijd terugverdienen, waarbij rekening wordt gehouden met mogelijke neveneffecten. Hierbij wordt uitgegaan van de binnen de branche gebruikelijke

terugverdiertijden. De terugverdiertijd zal mede afhankelijk zijn van de specifieke omstandigheden van het bedrijf en het tijdstip waarop de maatregel wordt uitgevoerd.

De inrichting heeft binnen termen van redelijkheid ruimte om bij de besluitvorming over de energievoorzieningen aansluiting te zoeken bij andere investeringsbeslissingen of -ritmen van het bedrijf.

Of aan de verplichting wordt voldaan kan blijken uit de documenten of de verklaringen die hierboven bij de toelichting bij voorschrift 1.2.1 zijn genoemd.

Paragraaf 1.3 afvalstoffen en afvalwater

1.3.1

Deze algemene bepaling geeft aan dat de zorg voor het milieu zich ook uitstrekt tot het voorkomen of het beperken van het ontstaan van afval. Onderdeel a van voorschrift 1.3.1 geeft uitdrukking aan de eigen verantwoordelijkheid van het bedrijf of van de instelling. Deze verplichting bevat geen concrete maatregelen. De mogelijkheden tot afvalpreventie zijn zo talrijk en divers dat het ondoenlijk is om doel- of middelvoorschriften te formuleren. Wel is er inmiddels veel informatie beschikbaar over afvalpreventie. Voorbeelden van afvalpreventie worden per branche, bedrijfstak of per thema nader uitgewerkt in informatiebladen van InfoMil (Informatiecentrum Milieuvergunningen). Daarin zullen aandachtsvelden, middelen, methoden en voorbeelden zijn opgenomen. Te denken valt aan de stand der techniek en een aanpak om potenties in kaart te brengen. Voorts zal het informatieblad namen en adressen bevatten van organisaties en instellingen zoals de InfoMil helpdesk, provinciale preventieteam, Innovatiecentra, bedrijfsmilieudiensten en branche-organisaties, die behulpzaam kunnen zijn. Met het informatieblad wordt het de ondernemer mogelijk gemaakt zijn verplichting tot preventie van afvalstoffen na te komen.

1.3.2

In beginsel moeten alle afvalstromen zoveel mogelijk worden gescheiden en gescheiden worden gehouden ten behoeve van hergebruik of specifieke wijze van verwijdering; de gescheiden afgifte dient zoveel mogelijk te worden bevorderd. Als uitgangspunt geldt dat

het de verantwoordelijkheid is van de ondernemer om zoveel mogelijk over te gaan tot afvalscheiding van alle binnen de inrichting vrijkomende afvalstoffen. Voor een aantal afvalstoffen is een directe afvalscheidingsverplichting opgenomen. In het Programma GIBA is bepaald bij welke hoeveelheden ervan wordt uitgegaan dat zich geen fysieke, financiële of organisatorische belemmeringen voordoen om tot afvalscheiding over te gaan. Scheiding kan echter niet worden verlangd indien afvalstoffen niet voor hergebruik in aanmerking komen, bijvoorbeeld doordat deze zijn vermengd met andere afvalstoffen en nascheiding door het bedrijf of instelling niet in de rede ligt.

Onder wit- en bruingoed, gedefinieerd in onderdeel B van bijlage 2, wordt een veelheid aan apparaten verstaan zoals koel- of vriesapparatuur, elektrische of elektronische keukenapparatuur, geluidsapparatuur, computers en beeldontvangstapparatuur. Onder kunststoffen valt een diversiteit aan kunststoffen en mengsels waarin deze voorkomen. In de informatiebladen wordt aangegeven welke stromen voor scheiding in aanmerking komen. Ook worden de diverse omstandigheden waarbij het scheiden van afvalstoffen redelijkerwijs kan worden verlangd, met inachtneming van het Programma GIBA nader beschreven. Naast gevallen van niet-herbruikbaarheid kan bijvoorbeeld ook worden gedacht aan fysieke, organisatorische of financiële belemmeringen. Het gelijkwaardigheidsbeginsel voor afvalscheiding houdt in dat bijvoorbeeld in plaats van scheiding van afvalstoffen aan de bron, uit financieel of technisch oogpunt gekozen kan worden voor nascheiding in een scheidingsinstallatie.

1.3.3

In de Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen is uitputtend vastgelegd welke gevaarlijke stoffen voor afvalscheiding in aanmerking komen. De regeling bevat een categorie 'overige gevaarlijke afvalstoffen'. In de informatiebladen is beschreven welke gevaarlijke afvalstoffen in de regel bij de onder dit besluit vallende inrichtingen ontstaan. Bij het scheiden van gevaarlijke afvalstoffen zal het meestal gaan om stoffen die qua hoeveelheid, aard en samenstelling vergelijkbaar zijn met klein gevaarlijk afval uit huishoudens. De wijze van afvalscheiding kan daarmee vergelijkbaar

zijn. Onder gescheiden houden wordt hier bedoeld dat vermenging van verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen wordt voorkomen. Aan deze bepaling kan al worden voldaan door het betreffende afval te bewaren in afzonderlijke emballage in een verzamelcontainer, -doos of soortgelijke bewaarplaats.

1.3.4

Indien de opslag van afvalstoffen geuroverlast veroorzaakt, moeten speciale voorzieningen worden getroffen. In veel gevallen zal het voldoende zijn om de afvalstoffen op te slaan in een afgesloten bak of container en regelmatig af te voeren. In sommige gevallen zullen specifieke maatregelen nodig zijn. Deze bepaling geeft tevens aan dat er bij de opslag van afvalstoffen rekening moet worden gehouden met de latere hergebruiksmogelijkheden.

Bedrijfsafvalwater

Bij het Besluit van 19 januari 1996 houdende het opnemen van voorschriften in enkele algemene maatregelen van bestuur gebaseerd op artikel 8.40 Wm met betrekking tot het brengen van bedrijfsafvalwater in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater (Stb. 1996, 45) is aan de oude 8.40-besluiten waarvoor het onderhavige besluit in de plaats treedt, een aantal voorschriften toegevoegd met betrekking tot de indirecte lozing van afvalwater. De voorschriften 1.3.5 en verder sluiten hierbij aan. De systematiek en formulering van de voorschriften zijn enigszins aangepast zodat deze beter aansluiten bij de overige voorschriften. De voorschriften zijn bezien in het licht van de ruimere werkingssfeer van het besluit, hetgeen heeft geleid tot enkele aanpassingen.

Wanneer in de voorschriften is aangegeven, dat bedrijfsafvalwater met bepaalde kenmerken niet in de riolering wordt gebracht, betekent dit, dat ook het lozen van bedrijfsafvalwater met die kenmerken op de bedrijfsriolering niet is toegestaan. Voor deze redactie is gekozen, wanneer het ongewenst wordt geacht dat dit bedrijfsafvalwater waar dan ook in de riolering wordt gebracht en het tevens redelijkerwijs voorkomen kan worden dat bedrijfsafvalwater met de betreffende kenmerken in de riolering terecht komt.

Wanneer in de voorschriften is aangegeven, dat bedrijfsafvalwater met bepaalde kenmerken niet in het open-

baar riool mag worden gebracht, betekent dit, dat het brengen van bedrijfsafvalwater met die kenmerken in de bedrijfsriolering wel is toegestaan, mits voorafgaand aan de lozing op het openbaar riool een dusdanige behandeling plaatsvindt, dat aan de betreffende voorschriften wordt voldaan.

Van het brengen van bedrijfsafvalwater in het openbaar riool is binnen de gekozen terminologie overigens ook sprake, wan-neer bedrijfsafvalwater vanuit de bedrijfsriolering niet rechtstreeks in het openbaar riool wordt gebracht, maar bijvoorbeeld via een bedrijfsriolering van een ander bedrijf. Van belang is, dat het bedrijfsafvalwater uiteindelijk in het openbaar riool terecht komt, en niet de route waarlangs het bedrijfsafvalwater in het openbaar riool terecht komt. Ook wanneer het bedrijfsafvalwater op een andere wijze dan via de bedrijfsriolering vanuit een inrichting in het openbaar riool wordt gebracht (bijvoorbeeld via een straatkolk), is er dus sprake van het brengen van bedrijfsafvalwater in een openbaar riool, en gelden de voorschriften van dit besluit.

1.3.5

Dit voorschrift bevat algemene eisen waaraan afvalwater moet voldoen, ongeacht de activiteit waarbij het vrijkomt. Zo is het verboden om bedrijfsafvalwater dat bedrijfsafvalstoffen bevat, die door versnijdende apparatuur zijn versneden of door vernalende apparatuur zijn vernalend, of waarvan kan worden voorkomen dat ze in het bedrijfsafvalwater terecht komen, in een riolering te brengen. Hierbij moet gedacht worden aan bijvoorbeeld vetstukken, groentesnippers en etensresten bij keukens en centrale kantines.

Ook is het verboden om een gevaarlijke afvalstof, waarvan kan worden voorkomen dat deze in de bedrijfsriolering terecht komt, in de riolering te brengen. Gedacht kan worden aan bijvoorbeeld verfristants, afgewerkte olie en chemicaliënrestants. Voor werkzaamheden of handelingen waarbij niet kan worden voorkomen dat bedrijfsafvalwater vrijkomt, dat een gevaarlijke afvalstof is, wordt het in de specifieke voorschriften toegestaan onder bepaalde voorwaarden en in een aangegeven maximum concentratie een bepaalde gevaarlijke afvalstof in een riolering te brengen. Bedrijfsafvalwater dat stankoverlast buiten de inrichting veroorzaakt, mag niet in het openbaar riool worden

gebracht. Stankvorming die in het riool zelf optreedt, zal bij een adequaat rioolstelsel niet leiden tot stankoverlast. Het voorschrift heeft betrekking op situaties, waarbij ondanks een adequaat rioolstelsel of een adequate rioolwaterzuiveringsinstallatie stankoverlast optreedt ten gevolge van de lozing. In de meeste gevallen zal bij het naleven van deze voorschriften de goede werking van de riolering niet belemmerd worden. Voor elk bedrijf dat afvalwater op de riolering loost, zijn standaardvoorschriften ter bescherming van het riool van toepassing. Bovendien gelden voor bepaalde activiteiten bijzondere voorschriften of worden speciale voorzieningen voorgeschreven. Hoofdstuk 4 biedt de mogelijkheid tot het stellen van nadere eisen.

1.3.6

Het lozen van afvalwater dat grove of snel bezinkende stoffen bevat kan de werking van het openbaar riool belemmeren. Hierbij kan onder meer worden gedacht aan veegvuil, zand en resten van akkerbouwproducten.

1.3.7

Dit voorschrift strekt tot implementatie van de Richtlijn Stedelijk afvalwater (91/271/EE-G) en bevat voorschriften die op grond van de richtlijn aan elk lozen op het openbaar riool moeten worden gesteld. In dit voorschrift is de bescherming van het oppervlaktewater, de zuiveringstechnische werken en het openbaar riool algemeen verwoord. In de overige voorschriften die in het besluit zijn opgenomen is de bescherming van het milieu tegen nadelige gevolgen van indirecte lozingen nader uitgewerkt.

Afvalwater waarvan normaliter kan worden gesteld dat het niet aan voorschrift 1.3.7 voldoet (en derhalve niet geloosd mag worden) is afvalwater met een of meer van de navolgende kenmerken:

- met een temperatuur die hoger is dan 30 °C;
- waarvan de zuurgraad, uitgedrukt in waterstofionenexponent (pH), lager dan 6,5 of hoger dan 10 is;
- waarvan de sulfaatconcentratie hoger is dan 300 mg/l;
- dat brand- of explosiegevaar kan veroorzaken, of
- dat door een beerput, rottingsput of septictank is geleid.

Er is niet voor gekozen deze kenmerken in voorschrift 1.3.7 op te nemen

omdat in de praktijk situaties kunnen voorkomen waar de duur van de lozing zo beperkt is dat van een belemmering van de doelmatige werking van de verschillende werken geen sprake is, ook niet wanneer bedrijfsafvalwater met een of meer van de genoemde kenmerken in een riolering wordt gebracht.

1.3.8

Wanneer bedrijfsafvalwater niet in een openbaar riool wordt gebracht, maar in een andere voorziening, is voorschrift 1.3.7 van overeenkomstige toepassing. Welke onderdelen van dat voorschrift relevant zijn, is afhankelijk van de route die het afvalwater volgt. Omdat de kennis over die route op het lokale niveau bekend is, is daar de bevoegdheid gelegd om bij nadere eis een voorschrift op te leggen, dat afdoende bescherming voor riool, zuivering en oppervlaktewater waarborgt.

Paragraaf 1.4 Verlichting

1.4.1

De verlichting moet zodanig zijn aangebracht dat licht niet direct bij omwonenden naar binnen schijnt. Vaak wordt overlast veroorzaakt door schijnwerpers die zijn geplaatst als inbraakpreventie of door lichtbakken voor reclamadoeleinden. Door schijnwerpers zorgvuldiger af te stellen en te richten kunnen klachten veelal worden verholpen. Voor het objectief vaststellen van lichthinder is momenteel geen standaardmethodiek beschikbaar en kan niet worden getoetst aan een norm. Door de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde worden initiatieven ondernomen tot het in 1999 realiseren van een aanbeveling ten behoeve van het vaststellen en beoordelen van hindersituaties.

Paragraaf 1.5 Veiligheid

1.5.1

Onder licht en lichtontvlambare stoffen worden bijvoorbeeld verstaan: aceton, benzine, wasbenzine, ethanol, petroleum, spiritus, terpentine en thinner. De verpakkingen zijn voorzien van een vierkant oranje etiket met een vlam. Stofontploffingsgevaar is met name aan de orde bij opslagruimten voor houtmot en fijnkorrelige producten. Het verbod op roken en open vuur moet zijn aangegeven met een gevarensymbool overeenkomstig NEN 3011 of met duidelijk leesbare tekst.

1.5.2

Deze voorschriften zijn ook van toepassing op de opslag van LPG-wisselreservoirs omdat dat ook gasflessen zijn. Gasflessen met een waterinhoud van meer dan 10 liter mogen wel in een buitenopslag of in een kluis buiten de voor publiek toegankelijke ruimten worden bewaard. Gasflessen kunnen, bijvoorbeeld in geval van brand, een bijzonder risico vormen. Dit is met name van toepassing op flessen met brandbare of giftige gassen. Ook flessen met inerte gassen kunnen echter fysieke explosie veroorzaken.

Indien meer gasflessen aanwezig zijn dan direct voor de werkzaamheden nodig is, gelden speciale eisen voor de opslag van gasflessen. De voorschriften die hiervoor meestal in milieuvergunningen worden opgenomen komen overeen met de eisen die in CPR 15-1 worden gesteld aan opslag van gevaarlijke stoffen. Daarom is in voorschrift 1.6.2, onderdeel e, gekozen voor een verwijzing naar CPR 15-1. Hoewel de richtlijn in beginsel niet van toepassing is op de opslag van gasflessen, is na inhoudelijke beoordeling van de bepalingen, besloten de richtlijn van overeenkomstige toepassing te verklaren, op enkele uitzonderingen na. Ook dient rekening te worden gehouden met de aard van de opslag en de hieruit volgende nuancering op het vereist zijn van vloeiendvrije vloeren of lekbakken, of afdekking van een opslag op het open terrein. Overigens is vastgesteld dat de voorschriften voor de opslag van gasflessen uit het Handboek Milieuvergunningen feitelijk identiek zijn aan de bepalingen uit CPR 15-1. Voor meer detailinformatie wordt verwezen naar dit handboek.

1.5.3

Afsluiters in vaste gasleidingen moeten zijn aangebracht om in geval van brand of lekkage voor compartimentering te zorgen.

1.5.4

Bij het verwisselen van een LPG-wisselreservoir kan een (geringe) hoeveelheid LPG vrijkomen. Indien het verwisselen in een besloten ruimte met slechte ventilatie geschiedt, kan dit de vorming van een explosief gasmengsel veroorzaken. Bij het verwisselen van de reservoirs in de buitenlucht worden eventueel vrijkomende gassen afdoende verspreid.

1.6.1

Deze bepaling vormt een aanvullende norm voor de zorg voor het milieu, die degene die de inrichting drijft behoort te betrachten. De zorgplicht voor het milieu - neergelegd in artikel 1.1a van de Wet milieubeheer - brengt onder meer met zich dat ook ten aanzien van aangelegenheden in de bescherming waarvan dit besluit niet voorziet omdat specifieke voorschriften ontbreken, degene die de inrichting drijft, de nodige maatregelen en voorzieningen treft om eventuele nadelige gevolgen voor het milieu vanwege de inrichting te voorkomen. Als die gevolgen zich voordoen, is die persoon gehouden deze nadelige gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken. Dit geldt ook voor de gevallen waarin dit besluit weliswaar een regeling bevat doch waarin tevens moet worden geconcludeerd dat de gestelde voorschriften niet geheel voorzien in een toereikende bescherming van het milieu en dat van degene die de inrichting drijft mag worden verwacht dat hij zijn verantwoordelijkheid ook neemt en ervoor zorg draagt dat die nadelige gevolgen zoveel mogelijk worden voorkomen of voor zover voorkomen niet mogelijk is, zoveel mogelijk worden beperkt.

Bij deze afweging zal ook het redelijkheidsvereiste in aanmerking moeten worden genomen. Het voorschrift is gericht tot degene die de inrichting drijft. De meeste voorschriften en beperkingen die in de bijlage bij dit besluit zijn opgenomen, betreffen de inrichting: het samenstel van gebouwen, installaties en economische activiteiten. Dat abstracte geheel kan men niet aanspreken, wel degenen die het in hun macht hebben dat de inrichting en de activiteiten die daarbinnen plaatsvinden beantwoorden aan de milieuhygiënische normen die in ons land gelden.

Hoofdstuk 2 Bijzondere voorschriften met betrekking tot activiteiten die in de inrichting worden verricht

Paragraaf 2.1 Opslag en werkzaamheden met gevaarlijke stoffen algemeen

2.1.2

Dit voorschrift ziet toe op de handelingen die met gevaarlijke stoffen kunnen worden verricht in bijvoorbeeld een werkplaats. Onder (licht) ontvlambare

vloeistoffen worden K1- en K2-producten verstaan. In verband met de bijzondere gevaarsaspecten van deze stoffen moet een lekbak 100% opvangcapaciteit bezitten. Als boven een lekbak zowel (licht) ontvlambare stoffen als andere milieugevaarlijke vloeistoffen worden opgeslagen, moet toch een lekbak met 100% opvangcapaciteit worden aangehouden. Doorgaans zal de bedoelde lekbak binnen zijn opgesteld, waardoor automatisch wordt voldaan aan de bescherming tegen inregenen. De overslag van gevaarlijke stoffen dient in principe boven een vloeistofdichte vloer plaats te vinden. Met andere voorzieningen die verontreiniging van bodem, grondwater en rioleering voorkomen, zoals bijvoorbeeld een niet-vloeistofdichte vloer in combinatie met het onmiddellijk opnemen van gemorste stoffen, dient terughoudend te worden omgegaan.

2.1.3

Indien in een inrichting gevaarlijke stoffen worden gebruikt bij de werkzaamheden zal tevens veelal opslag plaatsvinden. Opslag van gevaarlijke stoffen dient te gebeuren overeenkomstig CPR 15-1. Een uitzondering geldt voor gevaarlijke stoffen die 'op transport' zijn en niet worden gebruikt binnen de inrichting, hiervoor zijn bijzondere bepalingen opgenomen in paragraaf 2.2. CPR 15-1 is niet van toepassing op de opslag van bestrijdingsmiddelen. Tot 400 kg aan bestrijdingsmiddelen gelden de voorwaarden uit de Bestrijdingsmiddelenwet. Ingevolge deze wet moet de opslag plaatsvinden in een deugdelijke, afgesloten bewaarplaats die op de buitenlucht is geventileerd. Veiligheidssignalering, bijvoorbeeld door middel van bordjes met de tekst 'bestrijdingsmiddelen' en 'verboden voor onbevoegden' en een slanghaspel moeten aanwezig zijn. Controle van zo'n bestrijdingsmiddelenopslag vindt plaats door de Algemene Inspectie Dienst (AID) en de politie. Voor de opslag van maximaal 2500 kg aan bestrijdingsmiddelen gelden de bepalingen uit CPR 15-3.

2.1.4

Indien een bovengrondse tank aanwezig is voor de opslag van K3-vloeistoffen en deze tank na inwerkingtreding van het besluit wordt geïnstalleerd, geschiedt de opslag overeenkomstig CPR 9-6. In deze richtlijn zijn ook voorwaarden gesteld aan dubbelwan-

dige en kunststof tanks. Laadketels, zoals een reservoir in een boxpallet, worden niet als tanks maar als emballage beschouwd. Hierop zijn de voorschriften 2.1.1. tot en met 2.1.5 van toepassing.

Voor bovengrondse tanks die zijn opgericht voor de inwerkingtreding van dit besluit, gelden niet de installatie- en keuringseisen die in de genoemde artikelen van CPR 9-6 zijn gesteld.

Hoofdstuk 3 Bijzondere voorschriften met betrekking tot de bedrijfsvoering van de inrichting

Paragraaf 3.1 Onderhoud en schoonmaak

3.1.2

Als milieugevaarlijke stoffen of olie worden opgeslagen moet voldoende absorptiemiddel aanwezig zijn om gemorste stoffen op te ruimen. Als absorptiemiddel kunnen speciaal hiervoor bestemde korrels worden gebruikt, maar ook bijvoorbeeld zaagsel is een geschikt middel. Gebruikt absorptiemiddel moet als gevaarlijk afval worden opgeslagen en afgevoerd.

Paragraaf 3.2 Controle van installaties en voorzieningen

3.2.1

Inspectie en onderhoud van brandblusmiddelen dient jaarlijks plaats te vinden volgens de voorschriften vermeld in NEN 2559 en NEN 3211. Bedrijven die blusmiddelen inspecteren en onderhouden moeten beschikken over een REOB-erkenning (Regeling voor de Erkenning van Onderhoudsbedrijven kleine Blusmiddelen). Na inspectie moeten blustoestellen en slanghaspels worden voorzien van een label of sticker met datum. Draagbare blustoestellen moeten bovendien worden voorzien van een zegel.

Paragraaf 3.3 Registratie en bewaren van documenten

3.3.1

In nagenoeg elk bedrijf zijn installaties aanwezig die door derden worden onderhouden of gecontroleerd. Vaak worden hiervoor onderhoudscontracten afgesloten. Naast periodieke controles van installaties kan het voorkomen dat andere rapporten zijn opgesteld, metingen zijn verricht of keuringscertificaten zijn afgegeven, die op de een of andere

manier met milieu of externe veiligheid te maken hebben.

Resultaten van dergelijke onderzoeken, metingen, controles, alsmede afgiftebewijzen van afval zijn tijdens een controlebezoek vaak moeilijk te achterhalen. Soms worden ze zelfs buiten de inrichting bewaard.

De gedachte achter dit voorschrift is, om alle gegevens met betrekking tot milieu en veiligheid op een centrale plaats binnen de inrichting te bewaren dan wel binnen korte termijn beschikbaar te hebben. Dit levert de volgende voordelen op:

– het bedrijf krijgt een beter inzicht in de 'prestaties' die op milieugebied zijn geleverd;
– voor de controlerend ambtenaar wordt een bedrijfscontrole vereenvoudigd, omdat alle relevante informatie binnen korte termijn aanwezig is. In het ideale geval zal bij een incidentele controle inzicht worden verkregen in het bedrijfsfunctioneren in de tussenliggende periode.

Dit voorschrift geeft aan wat voor onderzoeken, metingen en keuringen op milieugebied bij bedrijven kunnen worden uitgevoerd. Dit betekent niet dat bedrijven door middel van dit voorschrift worden verplicht tot het uitvoeren van bedoelde onderzoeken als dit niet in een van de andere voorschriften is geregeld. Als echter bepaalde rapporten zijn opgesteld, certificaten zijn afgegeven of onderhoudscontracten zijn afgesloten waarbij sprake is van enige milieurelevantie, dan dienen deze binnen de inrichting te worden bewaard (bij voorkeur in een milieuregistratie-map of speciale kast). De mogelijkheid is opengelaten dat de betreffende documenten buiten de inrichting worden bewaard. Deze documenten dienen dan wel binnen een door een toezichthouder te stellen termijn voor hem beschikbaar te zijn. Indien de toezichthouder dit nodig acht, dienen de opgeëiste stukken binnen zeer korte tijd beschikbaar te worden gesteld. De keuze van de leiding van de betreffende inrichting om in dit artikel genoemde documenten (of een kopie daarvan) buiten de inrichting te bewaren, mag niet ten koste gaan van de voortvarendheid van een ingesteld onderzoek. Tevens moet de registratie van periodieke controles, afgiftebewijzen van afval en andere milieurelevante documenten worden bewaard. Wanneer de originelen op het hoofdkantoor van een concern worden bewaard, verdient het aanbeveling om

de filialen van een afschrift van de betreffende documenten te voorzien.

Hoofdstuk 4 Nadere eisen

Paragraaf 4.1 Geluid en trilling

4.1.1 en 4.1.2

Het bevoegd gezag wordt de mogelijkheid geboden in individuele gevallen een andere waarde dan de standaard geluidnorm vast te leggen. Bepalend voor de hoogte van die andere waarde is het geluidniveau binnen de betreffende woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen. Binnen woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen is ongeacht de hoogte van de buitenwaarde een vast beschermingsniveau vastgelegd overeenkomstig de binnenwaarde uit voorschrift 1.1.1. Bij toepassing van de nadere eis dient derhalve te worden nagegaan in hoeverre het geluidniveau binnen woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen, die binnen de akoestische invloedssfeer van de inrichting zijn gelegen, wordt beïnvloed. Met de akoestische invloedssfeer wordt hier bedoeld de geluidbelasting vanwege de inrichting op de gevels van omliggende woningen voor zover dat hoger is dan 50 dB(A). Uiteenlopende redenen of argumenten kunnen ten grondslag liggen aan de wens, behoefte of noodzaak voor een andere waarde dan de standaardgeluidnorm volgens voorschrift 1.1.1.

In beginsel zal de hoogte van het heersende referentieniveau bepalend kunnen zijn voor de mate van afwijking van de standaard geluidnorm. De volgende invulling kan dan aan de orde zijn:

a. Indien het heersende referentieniveau zodanig laag is, dat de in dit voorschrift gestelde standaard geluidnorm zal leiden tot hinder voor de woonomgeving, kan een lagere geluidgrenswaarde aan het bedrijf worden opgelegd. Dit kan zich voordoen in situaties waarbij bedrijven gevestigd zijn in een rustige woonomgeving zoals bijvoorbeeld een stille woonwijk of landelijk gebied. Bij het in overweging nemen van een lagere geluidgrenswaarde zal het bevoegd gezag rekening dienen te houden met de rechtszekerheid van gevestigde bedrijven. Alternatieve maatregelen kunnen in de afweging worden betrokken waarbij zonodig aandacht moet worden geschonken aan een evenredige lastenverdeling. Van belang is voorts dat bezien kan worden in hoe-

verre eventuele maatregelen gefaseerd kunnen worden uitgevoerd.

b. Indien het heersende referentieniveau zodanig hoog is dat redelijkerwijs van het bedrijf niet kan worden verlangd de lagere standaard geluidnorm na te leven en de handhaving van geluidnorm een onevenredige beperking van de bedrijfsvoering of zelfs sluiting zou kunnen betekenen, terwijl de lokale situatie een soepeler normstelling toelaat. In een dergelijk geval kan de geluidgrenswaarde worden verhoogd. Dit kan zich voordoen in drukkerie gebieden zoals stadswinkelcentra of bedrijfsterrinen.

c. Niet uitsluitend het heersende referentieniveau behoeft maatgevend te zijn om afwijking van de norm te wensen. Ook maatschappelijke ontwikkelingen en de al of niet hierdoor veranderende regelgeving kan daartoe aanleiding vormen.

d. Tenslotte kunnen eventueel ook geluidgrenswaarden boven het referentieniveau worden bijvoorbeeld indien individuele bedrijfseconomische redenen motief zijn om aan de behoeften van het bedrijfsleven tegemoet te komen, en indien is aangetoond dat maatregelen onvoldoende soelaas bieden. In dergelijke gevallen zal het bevoegd gezag een afweging moeten maken tussen de belangen van het bedrijfsleven en de belangen van de woonomgeving rond de inrichting.

Het gebruik maken van de mogelijkheid tot aanpassen van de standaardnorm vindt plaats op basis van een lokale afweging met inachtneming van bovengenoemde motieven. Voor bestaande bedrijven is een overgangsregeling opgenomen waarbij een ondergrens geldt van 40 dB(A) conform de bestaande besluiten. Als bestaand wordt aangemerkt de voor de invoering van dit besluit fysiek aanwezige inrichting. Vanzelfsprekend is de beoogde lokale afweging en besluitvorming gebonden aan de opgebouwde praktijk rond de benadering van het onderwerp geluid. Immers geluid is geen nieuw item maar reeds jarenlang een structureel element in de uitvoeringspraktijk van vergunningverlening, de planologie, de rechtspraak en de handhaving, in technische zin gevoed door uitvoeringsbesluiten, circulaire, richtlijnen en handreikingen.

De beslissing tot het afwijken van de standaardnorm dan wel het voorschrijven van voorzieningen, dient expliciet te worden geformaliseerd door middel

van het instrument nadere eis. Van belang hierbij is dat aan de beslissing om af te wijken van de standaardnorm een afdoende akoestische motivatie ten grondslag moet liggen, bij voorkeur en voor zover mogelijk, ondersteund door relevante geluidmetingen. Een afwijking van de gestelde norm wordt in gevallen van bezwaar of beroep volgens de Awb-procedures ter toetsing voorgelegd aan de rechter.

4.1.3

Om te voorkomen dat een inrichting, die betrekkelijk ver van woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen is gesitueerd, geen toepassing hoeft te geven aan het ALARA-principe en daardoor onbeperkt geluid mag produceren, was in de oude besluiten een bepaling opgenomen dat het equivalente geluidsniveau, bij afwezigheid van woningen, op een afstand van 50 meter gold. Het vaststellen van een andere waarde is mogelijk gemaakt om de geluidruimte beperkt te houden in voorkomende gevallen. Een ander bezwaar ten aanzien van de 50 m grens betrof de amvb-inrichtingen op gezoneerde industrieterreinen. Voor die inrichtingen die op dergelijke terreinen ver van woningen zijn gesitueerd moet toch een 'geluidruimte' worden gereserveerd overeenkomstig met het 50 m criterium ook al maken deze inrichtingen op 50 m minder geluid. Deze geluidruimte gaat ten koste van de inrichtingen die wel een vergunning behoeven en daardoor worden gedwongen om bij nieuwe vestigingen van amvb-inrichtingen meer geluidmaatregelen te treffen. Immers, de zonegrens en de afgegeven hogere waarden mogen cumulatief niet worden overschreden. Naar aanleiding van de kritieken op deze regeling is besloten de starre bepaling van 50 meter te vervangen door een nadere-eis-bepaling.

4.1.4

Op grond van dit voorschrift kunnen eventueel te treffen akoestische voorzieningen verplicht worden gesteld of gedragsregels worden opgelegd, die nodig zijn om aan de geluidvoorschriften van de geluidparagraaf te voldoen. Een zodanige nadere eis zou alleen gesteld moeten worden indien de lokale situatie dat noodzakelijk maakt en dat geen andere mogelijkheden meer beschikbaar zijn om het doel te bereiken. Het bevoegd gezag zal in overleg met het betrokken bedrijf moeten vast-

stellen op welke wijze en met welke middelen aan de geluidvoorschriften kan worden voldaan.

4.1.5

Indien discontinue, intermitterende of sporadisch voorkomende trillingen (bijvoorbeeld door transportactiviteiten) problemen opleveren, kan het bevoegd gezag andere trillingsterktes toelaten, doch deze mogen niet lager zijn dan de streefwaarden uit de Richt-lijn 2 'Hinder voor personen in gebouwen door trillingen' van Stichting Bouwresearch (1993).

Paragraaf 4.2 Energie

4.2.1 en 4.2.2

In omstandigheden of gevallen waarin een specifieke benadering en concretisering noodzakelijk blijkt, biedt voorschrift 4.2.1. de mogelijkheid aan het bevoegd gezag tot het stellen van een nadere eis. Zo'n nadere eis zal moeten beantwoorden aan algemene criteria. Ter concretisering van het beoordelingsaspect 'redelijkheid' is in voorschrift 4.2.2. opgenomen dat het bevoegd gezag geen nadere eisen mag stellen die strekken tot het treffen van maatregelen of voorzieningen die een langere terugverdientijd hebben dan vijf jaar. Wordt een investering verlangd, dan ligt het voor de hand dat het bevoegd gezag mede aangeeft op welke termijn die maatregel of voorziening moet worden getroffen. Daarbij kan erop worden gelet dat een aansluiting plaatsvindt bij andere investeringsbeslissingen of -ritten van het bedrijf. Infomil stelt informatiebladen op waarin de stand der techniek met betrekking tot energiebesparing wordt beschreven. Deze bladen bevatten lijsten van maatregelen of voorzieningen die bij de concretisering van de nadere eis als leidraad kunnen dienen.

4.2.3

Op grond van de Wet energiebesparing toestellen (ook wel genoemd W.E.T.) worden in het belang van de energiebesparing, regels gesteld met betrekking tot toestellen en installaties. Zo zijn er ter uitvoering van EU-richtlijnen onder meer eisen gesteld ten aanzien van het energieverbruik van cv-ketels. Dergelijke eisen gelden algemeen, onafhankelijk van de plaats van het toestel of de installatie. Met betrekking tot toestellen en installaties waarvoor op grond van

de W.E.T. voorschriften zijn gegeven kunnen geen nadere eisen worden gesteld op grond van dit besluit.

Paragraaf 4.3 afvalstoffen en afvalwater

4.3.1 en 4.3.2

Deze nadere eis-bevoegdheid is gerelateerd aan voorschrift 1.3.1. Bij het toepassen van de verplichting tot het verrichten van een onderzoek moeten de kosten en baten zorgvuldig tegen elkaar worden afgewogen. Niet tot onderzoek behoeft te worden overgegaan in die gevallen waarbij voor de hand liggende en eenvoudige maatregelen kunnen worden toegepast. De informatiebladen van Infomil bevatten daartoe relevante informatie. Het overgaan tot onderzoek zou zich moeten beperken tot die specifieke situaties waarbij onvoldoende informatie beschikbaar blijkt om tot een verantwoorde keuze te komen omtrent maatregelen of voorzieningen. Ook dient te worden bezien in hoeverre reeds beschikbaar onderzoek, zowel op bedrijfs- als op bedrijfstakniveau, aan de behoefte tegemoet komt. In daartoe noodzakelijke gevallen kunnen maatregelen in een nadere eis worden vastgelegd. Het bevoegd gezag mag geen nadere eisen stellen die strekken tot het treffen van maatregelen of voorzieningen die een langere terugverdientijd hebben dan vijf jaar. Bij het bezien van de terugverdientijd moeten de kosten van het nemen van preventie niet uitsluitend worden afgezet tegen de kosten van het verwijderen van afvalstoffen. Preventiemaatregelen hebben immers ook betrekking op besparing van grondstoffen en andere voordelen die zich in de bedrijfsvoering kunnen voordoen. De informatiebladen bevatten lijsten van maatregelen of voorzieningen die bij de concretisering van de nadere eis als leidraad kunnen dienen.

Paragraaf 4.5 Bodembescherming

4.5.1

Deze paragraaf heeft betrekking op het nulsituatie-onderzoek en op het eindsituatie-onderzoek (na beëindiging van de activiteiten in de inrichting). Het gaat hier niet om het opsporen van historische bodemverontreiniging. Gelet op de aard van de inrichtingen waarop dit besluit van toepassing is, wordt verwacht dat er, uitzonderingen daargelaten, geen sprake zal zijn van aanmerke-

lijke bodemverontreiniging. De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) geeft een handreiking voor de beoordeling of een activiteit bodembedreigend is. Is dat het geval dan is de NRB van toepassing en zal het opleggen van de verplichting tot nulsituatie-onderzoek of eindsituatie-onderzoek noodzakelijk zijn.

5. Toelichting bijlage 3

De Windnormcurve (WNC) is bepaald op basis van een groot aantal geluid- en windsnelheidsmetingen verricht aan het achtergrondgeluidniveau van de omgeving bij de diverse windsnelheden. Het doel van de metingen was gericht op het kwantitatief bepalen van de relatie tussen achtergrondgeluid en windsnelheid voor woningen nabij windparklocaties, zowel in een winter- als in een zomersituatie. De metingen zijn verricht door het adviesbureau Lichtveld Buis & Partners BV in opdracht van de Nederlandse Maatschappij voor Energie en Milieu (NOVEM). Voor meer details omtrent metingen en bevindingen wordt verwezen naar het rapport 'Normstelling windturbinegeluid, metingen geluid en windsnelheid' (R52 364A1.TK) van 17 februari 1999 van genoemd adviesbureau. De metingen hebben aangetoond dat het omgevingsgeluid toeneemt vanwege het windgeruis met circa 1,6 dB per m/s windsnelheidstoename. Dit heeft geresulteerd in de WNC-40 zoals in bijlage 3 is opgenomen. Toepassing van de WNC heeft tot doel dat de geluidmissie vanwege windturbines op dezelfde wijze wordt beoordeeld als bij andersoortige inrichtingen in het kader van het toezicht op de naleving van de geluidvoorschriften. De tabel van voorschrift 1.1.1 van bijlage 2 is in beginsel normstellend. Aangenomen is dat de normwaarde van 40 dB(A) voor de nachtperiode doorgaans maatgevend is bij het in bedrijf zijn van windturbines. De WNC is om die reden gesteld op de 40 dB(A). De WNC moet worden geïnterpreteerd als de gecorrigeerde norm- of grenswaarde bij hogere windsnelheden.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Bijlage 1 Behorende bij de Nota van toelichting op het besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

Transponeringstabel

| Richtlijn 91/271/EEG, inzake de behandeling van stedelijk afvalwater | Nederlandse regelgeving |
|--|---|
| artikel 2, leden 1, 2, 3, 6 en 10 | artikel 1.1, eerste lid, Wm; onderdeel a van Bijlage 2 behorende bij het Besluit; artikel 1, onderdelen c, a, b, l en k, AMvB |
| artikel 2, leden 5 en 8 t/m 11 | AMvB |
| artikel 2, leden 12 en 13 | Wvo |
| artikel 3, eerste lid | artikel 10.16, Wm |
| artikel 3, tweede lid | artikel 10.16b, Wm; Bouwbesluit |
| artikel 4, eerste lid | artikel 8, tweede lid, AMvB |
| artikel 4, tweede lid | in Nederland niet van toepassing |
| artikel 4, derde lid | artikelen 4 en 8, tweede en derde lid, AMvB; artikel 1, vijfde lid, Wvo |
| artikel 4, vierde lid | artikel 2, AMvB |
| artikel 5, eerste lid | brief van 17 juni 1993, nr. 64 510 |
| artikel 5, tweede lid | artikel 8, tweede lid AMvB |
| artikel 5, derde lid | artikelen 4 en 8, tweede en derde lid, AMvB; artikel 1, vijfde lid, Wvo |
| artikel 5, vierde lid | artikel 9, AMvB |
| artikel 6 | in Nederland niet van toepassing |
| artikel 7 | artikel 9, AMvB |
| artikel 8 | in Nederland niet van toepassing |
| artikel 10 | artikel 2, AMvB |
| artikel 11, eerste lid en tweede lid juncto bijlage 1.C | amvb's o.g.v. Wm; voorschriften 1.3.5 t/m 1.3.8 en voorschriften 4.3.4 en 4.3.5 van Bijlage 2 behorende bij het Besluit; amvb o.g.v. art. 2d Wvo; artikel 1, tweede en vijfde lid, en 7, vierde lid, Wvo juncto artikel 8.11, derde lid, Wm |
| artikel 11, derde lid | artikelen 2a, eerste lid, en 7, vierde lid, Wvo juncto artikel 8.22, Wm |
| artikel 12, eerste lid | artikelen 2a, eerste lid, en 7, vierde lid, Wvo juncto artikel 8.11, Wm |
| artikel 12, tweede lid | artikel 1, eerste lid, Wvo |
| artikel 12, derde lid | artikelen 4 en 8, eerste, tweede en derde lid, AMvB; artikel 1, vijfde lid, Wvo |
| artikel 12, vierde lid | artikelen 2a, eerste lid, en 7, vierde lid, Wvo juncto artikel 8.22, Wm |
| artikel 13, eerste en tweede lid | artikel 1, eerste t/m vijfde lid, Wvo en daarop gebaseerde besluiten |
| artikel 14, eerste en tweede lid | Boom, Bouwstoffenbesluit |
| artikel 14, derde lid | artikel 3, AMvB |
| artikel 14, vierde lid | in Nederland niet van toepassing |
| artikel 15, eerste lid | artikel 5, eerste lid, AMvB |
| artikel 15, tweede lid | artikel 5, tweede lid, AMvB |
| artikel 15, derde lid | in Nederland niet van toepassing |
| artikel 15, vierde lid | artikel 7, AMvB |
| artikel 16 | artikel 14a, Wvo; artikel 10.16c, Wm |
| artikel 17 | brief aan Commissie |

Gebruikte afkortingen:

AMvB: Lozingenbesluit Wvo stedelijk afvalwater

Besluit: Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

Boom: Besluit kwaliteit en gebruik overige organische meststoffen

Wm: Wet milieubeheer

Wvo: Wet verontreiniging oppervlaktewateren

Bijlage 2 Behorende bij de Nota van toelichting op het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer

Naar aanleiding van de publicatie van het ontwerp-besluit in Staatscourant ... van, hebben de navolgende instanties en personen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om hun opmerkingen aan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer ter kennis te brengen: